

$$\begin{array}{r} 0.0017 \\ \hline 0.77 \end{array}$$

v-79

مفت

هَذَا رِسَالَةٌ فِي التَّحْقِيقِ وَالتَّفَرُّقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدايه حمد و ست اول آخر
که اولد ز ظاهر و باطنه ظاهر
ظهوري برده اولمشد و ظهوره
کوش ظاهر بکيد و قرنده اش
خدا ظاهر در مخلوق مستور
عجب صنع و عجب سر الهي
که اولمشد و عولم جلوه کاهي

هان

کل اندي دي کل کل بونلاري کيدر
بيور مشله بيه اول فخر عالم
بوکون بوند اولن قنات و نما
سولر که دايما سخت حرام بر
ربا ما لبني برسه بوند برار
دخي جور ابله حکمند حاکم
شولر د رستم بک اولنا فندي
شوک اقول افعالنه او بمن
اوله شول کسه کم مور حيران
شونک کي سعي بله عمر اوله اشبي
اوبوب شهواته منع ايدن زکات
شونک کي کبر و فخر اوله هواسي
بکم معلوم اولد بيه بوحوال
که بلمک کيشيه عابت مهادر
که اولد ر سيد اولار آدق
اولور ميون کي يارن بداند ام
اولور يارن اولار صورده خنيز
قيامده يوزي اوزره سوردر
قويار کوز سر قيامده او ظالم
کوروب اعمالني اکه طيندي
د لبني جينوب اول کشي طوبى
قويار السز ايقسر روز ميزان
جدوع ناره اصيلور او کشي
جفدن فوقي بدوله قاتي
اولر قطر اندن انک لباسي
کرکدر کيشيد بس حسن اعمال

فصل في تفصيل الاعمال

عمل داخي اكي قس اولدي اي دوت
بريسي نعر اوليدر بيرى دوت

كِه يَعْنِي بِيْرِ بَاطِنِ بِيْرِ ظَاهِرِ
 اِيَكِي جَانِبِ جَانِبِ اَوَّلِهِ مَعْمُورِ
 شَرِيعَتِ حَكِيمِي اَبْلِهِ رِعَايَتِ
 اَوَّلِهِ مَرْضِي هُوَ اَفْعَالِ وَصِفَاتِكَ
 اِيَكِ كُورِ ظَاهِرِ وَبَاطِنِ رِعَايَتِ
 اِيَكِسِنَه دَلِخِي قَدَامِ تَامِ اِيَتِ
 كِه زِيَرِ اَبَاطِنِكَ مَنَظَرِ حَقِ
 جَالِشِ اِيَمَدِي بُونِي اِسْتِهْ خَلَا
 تَنَفُّسِ اِيَدِجَك رَحْمَتِ نَسِيبي
 اَو بُونِي طَوْبِجَه اِنْسَانِ كِه كِدِرِ

اَو لُورِ اِنْسَانِ كَامِلِ مَنَظَرِ حَقِ
 كُورِ كَدَنِ پَرْدَه قَالِدِرِ اَو كَاتِ بَقِ
 خدا

خُدَا جُونِ كُنْتِ كَرِ اسْرَارِ اِيَمَدِي
 وَضَا اِلْجِهْ اَنَدَه جَمِ اَو لُورِ
 كَا وَدَدِ فِي الْحَدِيثِ لَا بَرَالْ عِبْدِي
 تَقَرَّبُ اِلَى التَّوَابِلِ حَتَّى لِحْبَتِهِ كُنْتُ سَعْدِي
 كِه شَهْدِكَ طَاهِرِ اَو لُورِ جُونِ قَلْبِي
 قَلُوبِ اَو لِيَادِ رَحْمَه مَرْمَرِ
 اَفَنَدِي بُولُوقِ اِسْتِرْسَاكِ اِهِي
 عَرَبِي عُمَرُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اَنَّهُ قَالَ قِيلَ يَا رَسُولَ اللهِ اَيْنَ اللهُ فِي الْاَرْضِ
 قَالَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَفِي حَدِيثِ الْغَدِي مَا وَسَعِي اَرْضِي
 وَلَا سَمَاءِي بِلِ وَسَعِي قَلْبِ عَبْدِ النُّفَى النُّفَى الْوَرَعِ
 اَكْرَجِي بَاكِ اَبَدِنِ قَلْبِي خُدَا
 بِيَكِي نَوَجِي اَو لُورِ دُخْبَرِ اَكَا
 قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 شَوْكِيه اَمْرَارِ ذِكْرِهِ اَبْرَمِلِ اَسْتَرِ
 سَبَبِ اَنَا اَكَا جَارُوبِ لَادِرِ
 حَدِيثِ مَصْطَفَا دَن اَو لُورِ اَكَا
 خَبَرِ اَلَا ذَكَرْتُمْ هَا دَن اَن لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ
 بُولُورِ نَ طَرِشُونِ اِي اِي بَرَدِرِ

مَعَادِلُ أَوْلَادِ أَكْسَرِ أَعْمَالٍ
لِحَقِّقِ بِلِ افْذِي يُؤَلِّه دُرْخَالِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَاهُ بَرَّةَ أَنْ كُلَّ حَسَنَةٍ تَعْمَلُهَا تَوَرُّنُ

فِيهِ الْقِيَامَةِ لَمْ يَشْهَدَتْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَرْحُ

رَوَابِدُ رَسُولٍ بِأَصْفَادِنِ
نَدَلُوا وَلَسَهُ أَعْمَالُ عِبَادَتِ
وَيْبِ تَوْجِيدِ أَصْلَى وَزَنَ وَلَمْ تَنْ
لَحْنِ تَوْجِيدِ كَيْمِ صِدْقِيكَ دِينِهِ
فَوُتُولَسَهُ بِرَبِّكَ أَرْضِ سَمَوَانِ
أَوُورُ تَوْجِيدِ حَقِّ أَصْلَى صَوْلَانِ
فَتِي أَقْوَانِ سِيدِ رَادْكَانِ دِينِكَ
طَلَسِمِيدِ بِكُمِ كَيْحِ بَقِيَسْتِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيُّ الْإِسْلَامِ عَلَى خَيْرِ شَهَادَاتٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَلَكِنِّي أَصِلُ كُلَّ تَوْجِيدِ رَحْمَانِ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ

غَنَائِمُهُ دُ مَعَارِ قَلَهُ عِبَادَتِ
غَنَائِمُهُ دُنْ أَوُورُ وَلَدِي خُسْرُ نَائِغِ
جَوَارِحِ خَطِيٍّ أَوُورُ سَائِرِ لُخَائِرِ
حَقِّ حَقِّ بِلِ فَرِيَنِ أَوُورُ مَعَالِ

فِي بَيَانِ تَعَالِيهِ الْمَلِكُ وَالْمُسْلِمُ

نَضْمُ دُرْ سَلَا طِينِ لُكُورِ
حَقِّ طَاعَتِ ابْنِ خَلْقِ عَدَاكَ
أَوُورُ نَحْوِ حَقِّ سُلْطَانِ عَدَلِ
عَدَاكَ بَايَعْتَ قُرْبُ خَدَاكَ
هَمَانِ أُنْجِي دُ كُلِّ أَهْلِهِ سَلُورِ
أَكِي حَابِيَتِ يَكُورِ أَوُورِ مِرْعَابِ
أَبْرَزْ دُ فَوْقِ أَوُورُ مَقْصُودِ حَالِ
نَسِيكَ ظَلَمِ أَيْدِي حَقْدِ جَدَاكَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ اللَّهُ وَأَقْرَبُهُمْ مِنْهُ
السُّلْطَانُ الْعَادِلُ وَأَبْغَضُهُمْ إِلَيَّ وَابْعَدُهُمْ مِنْهُ السُّلْطَانُ الْجَائِرُ
هَمَانِ وَادِ أَيْدِي سُلْطَانِ عَقْلِ
بَشَرِ تَوْعِيَتِكَ أَسَدِي أَصْلَانِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَاتٍ لِكُلِّ صُفْرَةٍ مِنْهِنَّ صُفْرَةٌ لَكُمْ فِيهَا آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
فَمَوْسِي بِرَقَبَتِكَ فَوَلَّيْتُ أَيْكُنْ
فَمَوْسِي بِرَأْسِكَ أَوْ غَلَا دِرْ أَيْكُنْ

کیم بای ایلدی کیمی بقول	کیم ایلدی افندی کیمینی قول
اوکوز دوزر آذله بوبله نعت	یکم بوزسه جاری اولدی حکمت
سنی قول ایتسه ایدوب غیری سلطان	عجب قازدد کلیدر داود همان
سکا ویره بوبه کولک نعت	سنی سلطان ایدوب غیری رکعت
بومغای اوکات فهمر آله شاه	خصل انعامته شکر آله شاه
بوتک شکرین ندرد بوضورک	رضاء الله طوغری بول درک
عدالت ددر عدالت ددر عدالت	کونا اسوده حال اوله رعیت
کل امیدی ایدوب بوشکر غدرن	یکم افزون اوکوز شکر آله نعت

قال الله تعالی بن شکر مثلاً یرتکم

جانیس عدلیله صولور کایانه	بیلور سنک بوق جهانک شایانه
کیمه بایه فالوید ربضربه	کیمی کوردک بوزین اورمزن بایه
ایکی قابوی برآودر بوقانه	فونوب کوجا کله هر دم کایانه
قنی ادم قنی حوائقنی نعت	قنی بلیک بیدنده حکم ایدر نعت

یه ابراهیم واسماعیل واسحاق	قنی بونلر افندی بر اوکات باق
قنی بوسف اولدی مصره سلطه	قنی دنیاه حکم ایدر سلیمان
بوده کلو حکیمه نولدی لقان	شعب ایله قنی موسی ابن عمران
جر قالمز انبیاء اولیایه	خصوصاً فخر عاکره مصطفی
اولور دی غیره قالمز احقایی	اودر عاقله فکر ایدر مسایی
کیدر قالمز بوبه هرک تاج حتی	خران اوکوز بوبسانک درختی
قنی شول طاق کسیری قصیر	یه جابیم جمدیه مرآت سکا کدر
عجب کوردنکی شول شهادت	قنوب کیدی بایوب ذان الهم
صافین امیدی بوبلکه اوله نغور	عدالت ایت اورسین ناکه منصور
ترعانک اتوبی بایکی حای	نقض المکدرن اولمه خای
صافین اصحاب اغراض ایمانه	یکم هر کس حق ایفا ایدر صانه
بوردرا عیدکوا احکامه اولدوب	افندی عدل اوکوز نغور اقرب

قال الله تعالی یرتکم اعدوا هو اقرب للتقوا

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ	صَنَائِسُ اللَّهِ فِي تَمِشِ بِلْ عِبَادَاتِ
سَبْعِينَ سَنَةً	وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَنَّهُ لَيَرْفَعَنَّ السُّلْطَانُ الْعَادِلُ إِلَى السَّمَاءِ مِنْ الْعَمَلِ مِثْلَ عَمَلِ خَلِيفَةِ الرَّبِيعَةِ	وَالَّذِي نَفْسِي مُحَمَّدٍ بِهِ
عِبَادَتِكُمْ أَيْدِ سُلْطَانٍ عَادِلٍ	وَعِبَائَتُكُمْ كَيْدِ أَوْ كَوْرٍ عَادِلٍ
سَبِي رِطَاعَتُكَ تَفْضِيلُ أَرْحَمِ	تَدْكُلُو لَطْفًا رَدُّ بَدْرٍ بِرَأْسِ كَأَنَّهُ
حَقُّكَ تُوْنَعْتَنِي فِكْرُكَ أَدْرُكُورُ	وَأَرَامِي كَأَنَّهُ كَوْدُهُ شُكْرُ كَأَنَّهُ

فِي بَيَانِ وَصِيَّةِ الْعُلَمَاءِ وَالطَّاهِرِينَ

كُلُّ أَيْ عَالِمٍ غَرُّ دَانَهُ عُلُوُّهُ	تَقْوَبُ قَالَهُ صَقِيبُ الْخَيْرِ رُسُوهُ
يَكْمُ عِلْمُ أَدِجِي نَائِغٍ كَرَكُرُ	هَوَايَ نَضِي أَوَّلِ دَائِغٍ كَرَكُرُ
نِيَّةُ بَارِدٍ أَفْزَنِي فَلَسِيقَاتِ	بُورِي وَارِ أَيْلَهُ تَضِييعُ أَوْقَاتِ
كُلُّ أَمْرٍ غَيْرِي نَائِغٌ دَحْرُ	كُوْرِيْجُكُ رَائِيْعَادِيْهَ كَرَكُرُ

كَأَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَعَزَّ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ

أَكْرِجْهُ عَلَيْهِ ظَاهِرٌ مَعْبَرُورُ	عَلَيْهِ سَبْرُكَ فَوْسِي وَتَرَهُ
عَلَيْهِ كَيْمُ أَوْلَمَبَةِ أَعْمَالِهِ مَقْرُونُ	أَوْ لَوْرَاسِيْكَ أَنْفُوعُونَ مَقْرُونُ
تَعْلَمُونَ مَرَادَ أَوْلَاهِ عَمَلُورُ	نَهْ أَنْكُمُ قِيلُ قَالُ وَجَاهُورُ
فَتَحْنُ عَامِلُورُ عَلَيْهِ عَامِلُ	أَوْ لَوْرَ أَوَّلِ يَلَاهُ وَكِي عِلْمُهُ وَحِلُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَمِلَ بِمَا عَلِمَ وَرَزَقَهُ اللَّهُ بِمَا لَمْ يَعْلَمْ

دَخِيَ هُمُ أَوْلَاهُ ظَاهِرُهُ مَعْرُورُ	يَكْرِغَرُفَانُ مَلَكِيْنَانِ أَوْلَاهُ سَبْرُورُ
مَجْرَدُ ظَاهِرُهُ أَدْنَاهُ زِيْهَارُ	بِلَوْرَسِيْ خَرْدُ ظَاهِرُهُ دَالِيْ وَارُ

مَاتَ مِنْ الْقُرْآنِ آيَةُ الْإِيمَانِ وَظَاهِرُهَا طَهْرُ رُطْنِ

جَالِسُ كِبَاهِي أَوَّلُ الدَّافَةِ قَبْرُهُ	سَرَابِي مَعْرِفَتُنْ قَالَهُ طَشْرُهُ
أَكْرِجْهُ عَلَيْهِ ظَاهِرُهُ كَوْدَرُ	حَقِيقَتُ عَلَيْهِ أَنَا فِي بَدْرُهُ

فِي بَيَانِ وَصِيَّةِ الْمُرِيدِينَ

كُلُّ أَحْمَجُوبٍ فِي هَمْنَابِغْمِ	أَرَادَهُ كَرَكُرُ دَكِيْنِي صَادِقِ
مُرِيدُورُ أَدْنَاهُ نَزْدُكَ إِرَادَتِ	رِضَاؤُ اللَّهِ كَوْدُ فَمَلِكُ أَوْ لَعَادَتِ

المير عبد العلام من الإرادة وأنا بعض الصوفية رغبة في الإرادة
 ديري انه قيل لا يبدل بسطاني ما ندير قال اني بدان لا اريد
 رسوم عاده مغرور اوله مجر دخرقه به سرور اوله
 كما قال جليل البغدادى قدس سره العزيز الغرة للخزفة لا للخزفة
 نعم ظاهره ناهج خرقه خرب وبى باطنه اوله دلخى جوب
 بر ناهج خرقه اليه هاي هويد غرض اصلاح نفس اوله مود
 كل ايدى نفسى اصلاحه قصدت خالش دون كون طريق خف جديت
 خدایه جان دلدن اغنصام فواهمالى بكم اقدام تام ايت
 اگر بولدك بر اهل كالى بولدن خدعت ايت قومك ولى
 ولامك بولدك اينا فقه قورى دعوا بيله ايش ندي صانه
 كى زير اهل اهلك كزنى در بجا اهل حقل فلى وار
 ابو القاسم فندى كيم او استاد زمانه بويى فليس الشاد
 انا الخيام فانها كخيامهم وارى نسا لى عبر نساها

انك اول وقته كوره در لاني نه سنوان قالدی شمدی خيام
 معارفدن دم اورد بعض اشخاص كجنور ياده نوش مجلس خامر
 وبى نفسى انك تعبانه بگوز طاشى ادم ايجى قیلانه بگوز
 اگرچه كيم كير زجوف كسه صوفى وبى خرقه پوشى صنفه صوفى
 تصوف نفسى بال المكارر فنا بيله انى خاك المكارر
 ولا شرتاس او كوز او كيني ضلال ودلخى اضلال اولو ايشي
 رسولك بوحد بين ايشي انك حقه در در اهل عرفا
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم شر الناس من قامت الصيامه وهو
 صفيش بر لعيه اتمه قنعت خالش كيم كشف اوله نور حقه
 خدرايت كمدن راه ضلاله سلوك ايله طريق اغنداله
عن ابن مسعود رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم خط خطا
 فقال هذا سبيل الرشاد ثم خط عن يمينه وشماله خطوطا ثم قال
 هذه على كل سبيل منها شيطان يدعوا اليه ثم تلاه فم نعي وان هذا صريحي

سبيل فاني نعوذ

خَطُوطِ اللَّهِ نَبِيَّ أَنْبِيَّ إِشَادَتِ	أَبَدَرِ أَوَّلِ رُشْدِي كَذَلِكَ هَاتِ
ضَلَّالٍ وَبِدَعَتِهِ أَفْرَاطُ تَقَرُّبِ	طَرِيقِ أَوَّلِي وَأَشَدِّي خَلْقِي تَغْلِبِ
أَوَّلُورِدِ طَهْرِهِ بُولَدِهِ شَيْطَانِ	أَوَّلُورِدِ نَسِ أَوَّلِهِ بُولَدِهِ عَصِيانِ
شَوَيْكِمِ أَهْلِ كَمَالِ أَهْلِ دِلْدَرِ	يَلُورِ كَيْمِ خَطِّ أَوْسَطِ مَعْدِنِ
كُلِّ أَمْرِ بِي وَأَلْحَبِيهِ أَقْدَارِ	أَنْتَ كَوْنُورِدِي طَوَّغِي بُولَدِ
قَالَ عَلِيٌّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ الطَّرِيقُ كُلُّهَا سُدُورُهُ عَلَى الْخَلْقِ إِلَّا عَلَى مَنْ اتَّقَى اللَّهَ	
بُورِدِ سَبَاقِي كَوْنُورِ عَلِيَّ شَانِ	قَرَبِنِ أَوَّلِهِ أَكْرَ رِضْوَانِ رَحْمَانِ
كُنِّي بَرِيوَلَدِهِ بُولَدِ خُدَايِ	مَكُونِ أَمْرِهِ رَسُولِهِ أَتْبَاعِي
رَسُولِهِ أَوَّلِي بِكُمْ حَقِّي سَوْدِ	سَعَادَتِ أَهْلِي أَوْلَعَهُ أَوَّلِ
سَكَا دَلِخِي حُبَّتِ حَاصِلِ أَوَّلِ	دَرُونَدِ شَوْقِ دَوْدِ وَأَصْلِ أَوَّلِ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ	
أَوَّلُورِدِ رَجَائِعِ اخْلَاقِ كَرَمِهِ	نَظَرِ إِلَيْهِ عَلَى خَلْقِ عَظَمِهِ
رَسُولُكَ سُنَّتِي خَفِصِ أَمْرِهِ	طَرِيقُ أَدَانِي تَجَمُّلِ أَمْرِهِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَكُنْ مِنْ رُسُلِ اللَّهِ	
خُدَايِ سُنَّتِي أَوَّلُورِدِ	كِي أَوَّلُورِدِ مَرْتَبَتِ أَوَّلِ خَاصِ عَامِ
دَلِيلِ أَوَّلُورِدِ صِرَاطِي مُسْتَقِيمِ	أَوَّلِ أَيْدِي كُنِّي دَارِ نَعْمِ
خُدَايِ سُنَّتِي سَوْدِ حَيَاتِي	يَلُوبِ نَفْسِنِ أَرْتُو قَبْلِ طَبِيعِ
فَجَنِّ عَالِبِ أَوْلَحَبِّ بَيْعَمِ	كَمَالِ أَوَّلِ اِيْمَانِ اِي بَرَادِ
رَوَى عَنِ النَّبَايِ عَنْ أَبِي هِشَامٍ أَنَّهُ قَالَ كَتَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ	
أَخَذَ بِيَدِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَا حَبِيبِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	إِلَّا نَفْسِي فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَاللَّهِ نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ
إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ عُمَرُ فَإِنَّهُ لَا أَنْ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ لِي	عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا أَنْ يَأْمُرُ بَعْنِي لَا أَنْ صَادَهُ اِيْمَانُكَ كَامِلًا وَغَدَا
دِدِي بَرَكُونِ رَسُولِ اِيْنِ خَطِّ	سَلَامِ اَكْرَ دَلِخِي بَرَالِ اصْطَبِ
سَنِي نَفْسِنِ اَبْرُوغِنْدِ اَرْتُو	سَوْدِ بُولَدِهِ اَصْلَاوَرِ شَيْطَانِ
دِدِي اَكْرَ رَسُولِ اَبْصَفَا	كِي نَفْسَاكِرْدِ حَقِّي اَرْتُو اَوَّلِ

دیدی نفسم در ارتوق سودم	دیدی کیم شیدی کامل اولدی
کشتی نفسم در ارتوق سودم	که اولدور رهنما اولان بویله
خو نفسم نشان شیری بعد ایلر	رسول با صفا خود حقه المیز
کینه نفسم در اقرب اولم	بلو دین طشرد دوندن قالد
رسول اندن لحیب ایلدی یار	فلانی قیاس ایلر بوی وار
فی الذمما والکماخان	
خرابا الکل فضلکله توفیق	کجور نلو بندن قیل اهل حق
بوزی صوییه جمله اینسانک	خصوصا فخر عامه مصطفی
ایریشه ربزی فعال وصفا	هر ایت ایلهم نصیر دانه
برزی عروق ایتسون ایتسون	اولا ورنه کیم بیزم سن لاهف
تجلی جمال ایل ویر اشراق	قودی آل بولاند نور الملاق
بو غیبسه ساک لایق بده فخر	افندی الکل فضلکله رحمت
توقیده تنلده الهی	جنا بکدر فو لک الحق پناه

9

مستیر ایلوب نور شهودی	عطا ایت صکره حقایق رهبری
ایروید ایت ایت حد دن قوت قوت	
حبیبک حرمتیه ویر محبت	
تیری قیل مطلع جمعیله فرد	افندی ویر نجایه صالمة غرق
مستیر ایلک توفیق ویر رهبری	
ایره مطلوبه ناکه هدایه	
هواي نفسه مغلوب اولسونلر	اویاز قوللار کی اویاز الهی
قالوب غفلته محجوب اولسونلر	اویاز قوللار کی اویاز الهی
تجلی ایلنسه نور وحدت	سنه قویب ایدر لر غیبه رغبت
معطل اندی خلقی نور غفلت	سنه هر بری عمامه طلدری
سوا حبیبی قلوب نایسی الدی	سنه هر بری عمامه طلدری
جنا بکدرن همان احسانه قالدی	اویاز قوللار کی اویاز الهی

انفسه را و با حق در طهره جقق ^{بمید}
 کبر و عجبیله ادا در شبه طاق و لمید
 مطلبک اعلا یکن او نایه اتق و لمید
 یار باقی و از ایکن اغیاره باقی و لمید
 نیجه بر اولر هوار نیجه بر طول اصل
 کبر و شمعون کروی در مدینه انصافه کل
 سائکله لا یقیدر هیچ زید و یلید
 هر تصرف خود حقه س خفته باقی و لمید
 هر چنان قولد زو چک بیله از کک
 خدمت مولاده اولمقر قول اولک اش
 اولک کبی کبی کند و یکن کش
 حاضر ایکن خافک اطرافه باقی و لمید
 دور ایند حقن سنی جت سواقید علف
 کورنه وجهیله سلوک اش و اولکده سلف
 نقد عری ایله نفسک هوایسن تلف
 وجه باقی و از ایکن مخلوقه باقی و لمید
 نیجه بر اماره ایله نفسک راه
 ایست فردا الی الله ایله اول یا کارار
 قوسوای صدقیده کل ایله حقه اعتداله مرادی حق و بر سن غیره باقی و لمید

— — —

کثرت امواجه الدانور سخمه
 وحدد در یاسنه کبر و کلمه
 برد ای فانیه نظر ایکن
 حقیق دیدار کور و کلمه
 حقیقت سدی در غی خزان اولر
 تازه کلدن ترد و صرار و صوم
 اولمزدن اولد اولدی بر دی اولر
 صودی حسای و یرو و کلمه
 ذوقله اکوب سر وجودی
 کالیه ایرشدردی شهودی
 حقیقت اوزره اششدن سجده
 در کاهی حقه یوز سروب کلمه
 شولکه حقه قولدر غیره قول اولر
 عاشق عشوقدن غیره طاق و کل
 باب حقدن غیره اوز که بر یو یکن
 حقد دیوانیه طور و کلمه
 هر کیکه قلمدن بحر ایرشدی
 بودن باقی کن صدق ایرشد
 نقد ای شبهه سز قدن ایرشدی
 حقد احسانینا یرو و کلمه

باب در ادب صحبت و محبت و حسن معاشرت
اول آنکه از نور الهی بفرستد و هر جا که خواهد یعنی ادب نور دل برآورد
باشد که قودوسی هر چند از دست نیاید که است علم و آست نه تراشود و دست
علم او نه رطوفت و دین و دین و دین و علم است علم در لغت از لغت
گفتند و دیدند ادب از که موافقت ادب کده او که تذکر گفت از بی ادبانی
و دیگر ادب از دل هر چه بهر شکر از انان که آنکه دل ناسندم آید
با که بکنند مثل اول از اختر از که دم آنکه صا قندم بیای ای قول کل
ای گو کل چ کفی بکنن برین بصحر او رویم صحایه کده لوم چه کنیم
بند لوم شکر کنیم چه کنیم نه سیر اید رس شکوفه و چیکر
سیار است چو قدر و دیگر دانی انجا انده چه کار آیم
نه اشد لوم صحبت میکنم صحبت ایده لوم چه خواریم نه سیه لوم
هر چه خواهی هر نه کمتر سنگ چند گیم قاج اولوز نه می دانی
بکنن برین نه و انهم بکنن برین چه انمی دانی چون بکنن برین تو میدانی
سر بدو من آری بکی میداشتم بدو من چند است قاج خدر
خواج عالم عالمک اولوس بهر فرزند دینی اوم آدم او غلام
شک اولوس دور و حیات ایزد تعالی الله تعالی شک حیات و
صلواتی بر روان او باد و آنک روحه اولوس که چنین فرموده است
بیور مشید خیر الرفقاء یولد شک خیر لوس اربعة اوجنه
درت دریا جزو بشد یکی بنده شمی بری سزک قولکنز

چه کده ای
بچه

دیگر

دیگر دو سحر او شمی بری دینی سزک و لقا سزک و دیگر دین خزان شمی
بری دین سزک و دین سزک و دیگر خدمت گذار شمی بر دین سزک
خدمت کارکنز و دیگر دل آری شمی بر دین سزک کو کل کل کل
چند شد قاج اولوس چهار کس است و درت کس نه و نه خبر کس
یا چند خوشی است خوشد یا قاج چه بهنج است شکر آری
بلی خوش است خوشد یا چه فرمای یا نه بیور سزک بر و دریا زان
وار باز ره چه کنم نیلین چه حیرم نه آلیم بیخ غنی شهید خیر
شش آتی لقا بال آل و دمه غنی روغن اولو اخلق یاغ آل و بنیت
غنی گوشت بخیر یا کس آتی لقا آل من تنه چندین اسبابها
چه کونه خیرم بر بو قدر اسبابی یا کس نه آلیم محی الدین را جو اند محی
الدین فقهه جعفر با تو میرود و سزک ایل بیل و ارسلان نه او را نمی گویم
بن آتی استنم ما چه آخول شمی بیای سزک کلوک نه انجا کار و ارم
نم بونده اشم وار چه کار داری نه اشد سزک حیرم اوم اولو
کتوزم و آتش می کوزم آتش یا قیرین منلا محمود را منلا شود
لیک تو بیای سزک کل بخواه بگو و بی اومی کوزد او یا قیر
او طاق نه وارو اونک طاقی یو قدر من تنه میروم کن یا کس کز
چه بشد اولو دوز و بیای ما تنیز کل یک دوز و کلک بستانا برای تو
آل بیای ز شیر فراموش میکن صوغلا دانی او شته ما هر چه لازم است او را
بستانا هر نه لازم ایسته آل منلا محمود لیکن تو بیای سزک کل

نحوال او و چه بخوانم نه او هم در رسم نمی دانم و رسم
بلسم چه ازانی نه بخوانم نه خوانم نه خوانم نه خوانم
یا چه کردی یا نه استلک خوانم که وقت او یکم بیای و آن
نحوال باید بست لازم نه بدست لازم و کل یا محض چه کونه
داریم یا صحنه درویش از بر نوال از بر اوقار از بر غنی دانم
از بر بلسم مثلا الحمد را بخوان مثلا الحمد چاهر او بخواند اقل
اوقار او نیز نداند او دش بلسم به آیت البت شمس را با لیسری
مینرم و دو کرم چه جرم درایم صو جو مندر چاهر می خورند
نحوال او قمر سن چه کونه می خوانم یا نه اوقیه رسم و رسم انی دانم
در رسم بلسم نه چه بازی می کنی نه او نیز سن هیچ بازی نمی
رسم او نمدق خسته بکانه مینویسم قالی او کیده نم چه
کار دادیم نه آلیه لوم نه بخواریم اتمک ییکوم نه که نه
نیایم بنا آج و کلیم طریح بخوار بنم خاطر اچولیه چه بکند
نوله چه هست نه وار چه خواهی نه استرسن شریین
هست طلمو وارین شریین میخاهی طلمو استرسن
آری بلی استرم اگر شریین بایدت اگر طلمو استرسن
علم طلب کن علم طلب بل زبانی فارسی را آغاز کردیم فارسی
ولنه بشکدم خدا راست آورد الله حق راست کتوره فارسی
میدانی فارسی بگوش آری بلی بلورم نمی دانم بلنرم

چرا

چند می دانی بخوان بلنرم فارسی نمی خوانم فارسی را قدم
چرا نمی خوانی بخوان او قدک نوال شریین اوقی یا نه خواند
نوشتن اوقی یا زمو ترا بکشد نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
ارشد و زرد بیا نوال کل اوقی نمی خواهم استرم چرا
خواهی بخوان استرسن در سن بخند نمی دانم و نه او قدر بلنرم
ازال نمی خواهم انچه خوان استرسن زود از بر کل شری از بر نه
من خانه میروم بن او کیده م ویر می آید کج کلورلا
در خانه چه کار کنی او ده نه اشکلا در خانه کار ما بسیارست
او ده بنم اشیم جو قدر در خانه چکی او ده نه اشکلا مرا چاهرانی کوئی
بکا بخوان و بخر سن ترا نمی گویم سکا دیمین از تو نگاه می داشتم
سندلا صقدم تا تو ندانی تا سا با همیلا نه تو را دوست نمی دانم
بن دوست سنی بنزیرا من تر چکنم بن سکا نیلیرین چرا نمی
خواهی بخوان استرسن بد چیز بد و طو رکت تو بد مردی سکا
میوز کشته درین چه کی بوارد شیکلا نه ترا نمی خواهم
بلا سخته استرسن م لطف کن مرا سخت مکو لطف ابله با قح سویمه
نرم بگو بوشق سوید تو که را برنج سکا کشته اجخته اگر از تو
و مال برنجی نداده اگر سندلا سکا ندر انچه لرو ترا نیز برنجی نند
سینه دهن انچه دلر سخته ماکوشا کن نرم سوز موی اشک
فراوش مکن او نه سخن باندیشه یکوی سوزی فکر

ای که در این حکم میگوید. خود میگوید. بیشتر میگوید. تا پیش از نشوی
 تا پیش از او بکنی. دوست ترا میاز. دوستی اینجا. هر کسی را دوست
 مدار. هر کسی دوست دوست. هر کسی دوستی را نشاید. هر کسی
 دوستی را بقی و کلد. از یکدیگر دشمن غافل مباش. دشمنی حیل کند
 غافل او کند. دوستی غافل را نبیند. دوست کو نور لری. گاری و دشمن
 که در. و بیشتر از آنکه دوست مشا را نکند. و در وقت
 زنند. دوست صانته شول که وقت اور و لای یاری و برادر
 خواندگی. یار لای لاف و قدر داشتی. دعوا پس آید. دوست
 آلا دانم که کیر دوست دوست. دوسته آنی بلورم که دوسته دوستک
 آلتی. و در پیش آن حال و در مانده کی. پیر نلق خالده و در مانده
 نده لای حار شده. از یکی می آید. قنده کلورس. و یکی می روی قنده
 کیدرس. در اینجا چه کنی. بوند و بنکر. چه نام داری. آون ندر
 و چه صنعت دانی. نه صنعت بلورس. چندین زمانه در یکی بودی
 بوقدر زمانه و قند اولورس. چرا نیای بخون کلدک. آب پیاور
 جتو کتور. امر و ترشت شد. بکون صوصاوم. روزه میداری
 اوج می دوستی. روزه ندارم. اوج دوستم. لیکن چنین می
 خوار بودیم. شونی بونی یسیرم. مرا می سوخت. بخی یا قدی
 چرا پسین رخوروی نه همچون جوق سیدک. نه داشته بود
 بلدم. و یکدیگر سوار خور. بر دایر جوی می هرگز دیگر بار یسیرم

هرگز

هرگز بر دایر میازم. نالا میخواری. اتمک یسیرم. آبی یسیرم
 امر و زکرمه شد. بکون آج اولدم. نالا میخوایم. اتمک یسیرم
 مران لای نیباید. بکا اتمک که کمر. کوشت میخوایم. ات یسیرم
 در بازار کوشت نمی یابد. باز آوده ات بولنم. در بازار بسیار چشم
 بازار و جوق استدم. کوشت نمی یافتم. ات بولمدم. یار از اچه
 شد. یار آنه نه اولدم. به خیز. قی لای یوقاری. چه کنی. بنکر
 در بازار رویم. باز لوه کیده لم. در بازار چه کنی. بازاره نیکر
 چینه ها بستایم. شونی بونی آلا لوم. هیچ چیز نمی یابکار آید. هیچ
 نشنه یوقدر ایشه کلور. در بازار کوشت بسیار است. باز آوده ات
 جوقدر. نالا بسیار است. اتمک جوقدر. انگور بسیار است. اوزم
 جوقدر. امر و بسیار است. امر و جوقدر. در آنها هیچ یکی نیست
 بونکرک. هیچ بر سر بوقدر. دورغ ملک. یلا لا سوبامه. نه دورغ نمی گویم
 بن یلا لا سوبلنم. از خدا میترسم. الله دلا قورق رین. نه تر باور
 نمی کنم. بن سکا انترم. چرا باور نمی. بخون ان نمرس. دورغ
 بسیار میگوید. یلا لا جوق سوبلنم. سکا دورغ کفتم. قنده یلا لا
 سوبلنم. بحق خدا راست کفتم. الله حقول دورغ سوبلنم. نه دورغ
 گفتن نمیدانم. بن یلا لا سوبلنم. بلنم. از با ما دیر حاست. صبا
 خدا طور گل. اینجا بیای. بوری گل. خوش بشد بکنیم. خوش اولیده
 فلا لایا رفت. ملا لا قنده کندی. نمیدانم. بلنم. چرا اینجا قرار نگذرد

چون بودند که گفتند قاپوی یاب. شنه نشنه
تا تو. شنه کوه او تورالم سنگله. دزدانک ی. قاپوی آج. چو کبی
سنگل. بیرون روم. طشه کده هم رین. نه اموز اینج
نیشتم. بن بکول بودند او تور رین. هج چالی نیمی روم. هج
بریزه کتیم. بنشش. اولور. نه زود می آیم. بن نیزه کلور
ای جالنه مرا خواه. ای نیم جانم بنی اشتم. نه بی تونباشتم
بن سن سز اولمزین. یک زمالا آرام کن. نه مقدار حق قاتلا شک
حق خدا را مریخ. الله حقول بنی اینجته. نه کس را از نیم بن
کسته انجتمزین. نه اموز لیا یم. بن بکول کتیم. نه فرامی یم. نه
کلورین. نه اموز جبرانی آبی. بکول بخولا کتیم. نه بجای دیگر می روم.
بریزه نیزه کده روم. نه بی جی روی. قنده کیدرسا. نه انمی کویم. نه
دیزین. نه جبران بخول دیزین. نه از تومی ترسم. نه سندلا قور قازلا
نه امی ترسم. نه بخول قور قورین. نه فرامی زنی. نه بنی دو کسرا چه کیم از
دست. نه بنجه ایدم سنک الکل. نه بی می رویم. نه قنده کده یم
هج شرا بنی کار نمیکند. هج سکا نصحت فایده اتمز. نه مرا بندمده
یکی نصحت اتم. نه نه بند نمی گیرم. نه بن نصحت دوستم. نه مردم
نه آدم و کلکسن. نه اموز و نه بنی کند و حاله قور. نه تودانی سکا
بیکرک. نه آخر پیشه لا شوی. نه آخر پیشه لا اولور. نه پس شودندار و
صکوفایده و برزم. نه یا چه کیم. نه یا ایدم. نه بند بند نه نصحت قبول اید.

هر کس را

هر کس را خدا لعنیت کند. نه هر کس که هدایت اید. نه تو سکا کشن شو
نه سکا کشن آیم. نه بی راست روم. نه کل دوغیری یوری. نه تو سکا کشن
نه سکا کشن و بی نصی. نه ار توتانی. نه اگر لوچک بترسم. نه هر کس
هر کس. نه هر چه کند. نه هر نه ایدرسا. نه بخود کند. نه کده و نه ایدر. نه تو چه خواهی
نه نه استرس. نه من نیز از تو کتیم. نه ایسم. نه بن سندلا دانی اشقی
نه ایسم بیار. نه کل کتور. نه نه یارم. نه کتور مزم. نه جبران بخول کتور مزم
نه شنه روی. نه سکا یا کتور کیدرسا. نه تو نیز بیارم. نه سندلا
کل کیده لم. نه ایسم. نه آتوم یوقدر. نه کبی رفت. نه قنده کتورین. نه
بفروحم. نه صادم. نه جبران فروخته. نه بخول صادم. نه زرو سیم دارم
التولا انجم یوقدر. نه من توانم. نه کوجم بتمز. نه ککلیه. نه وجویم سکا کشم
نه او توتانی الام. نه جبران از من نه حراست. نه بخول سندن استدرک
نه انیشتم. نه بلدم. نه نیز نه سیدم. نه کتور می. نه فر قور قدم که دیر می
نه جبران سیم. نه بخولا قور قدم. نه بی مسجد میرویم. نه کل سجده کده لم.
نه انیم. نه سیم. نه نماز میکذاریم. نه نماز قلم. نه کده امیلان نماز. نه قنق نماز
نه نماز نیست. نه صلاح نماز. نه کذارده بوده ایسم. نه با قدم. نه دیگر بار بکذار
نه درون قل یک دوسه بار. نه یک بار اوج کتور. نه فکدم بیروزی کشنه بیای
بازار کول کل. نه این قدر نیست. نه یوقدر بتر. نه دیگر نکون. نه دانی سکا کشم
نه شرا صد بار بکوسیم. نه اگر سکا یوز کتور. نه بکوسیم. نه اصی نکند. نه هج فایده
نه انجتمز. نه تو نیز نکون. نه دانی سکا کشم. نه پندارم. نه صانورم. نه سو دکنر.

آتوم می
دکلم

افات اللسان

خُذْ أَخْرَجْ عَطَا سُبْحَهُ اِيْدَسَه قَدْرًا حَبْنًا
 اِشْتِ بَرِيْئِيْنَ اِيْم نَدُّ كُوْرًا فَاَنْتَ لَسَانُ
 بَرِي الْفَاظُ كَفَرُ اَنْتَ خَطَا دُرُ سُوَيْكُ زَنْهًا
 دَخُوْ خَوْفِ كَفْرُ هَمَّ جِدَالِ اِحْمَه دَهْنًا
 يَمِيْنُ اَنْتَ حَقْلُ غَيْرِي دَخِيْ سَلْبُ بَدْعَا
 هَلْ مَدُّ كَامِ كَفَرُ اَوْلَدُ بُولُ مَحْوِ اِيْدَا يَمَانًا
 كَذِبُ غَيْبِ يَمِيْنِ لَه دَخِيْ سَحْرِيْ دُوْرِيْ سَلْبًا
 نِيَا حَتْلَه خُضُوْ مَدَن صَقْلُ نَقْصِ اِيْدَا نَهْنًا
 نَفِيْ خَوْفِ الْبَا طِلْ بَرِي اِشْتِ اِنْشَلُ
 سُوَالُ دُرُ بَرِي عَوَامَك اِبْنِيْ كَرَامِيْ اِنْ عَجَا
 سُوَالُ مَالِ وَنَفَقَتْ دَخِيْ سُوَالُ مَشْكَلَاتْ

كَلَامُ ذِي اللَّيْلِ دُرٌّ ~~بِحَافِ~~ قَوْلُ كَذَّابٍ
أَمْرٌ بِالْمَكْرِ أَتَمُّ دَخَى نَهَى عَنِ الْمَعْرِفِ
نَامَتْ رُوحُهُ شَفَاعَتُهُ سُؤَالٌ عَنْ غَيْبِ نَبِيٍّ
تَكَلَّمَ بِرَبِّ رِزْمًا إِقَامَتُهُ صَلَوةُ أَجْرِهِ
كَلَامٌ مَدْرُ خُطْبَةٍ حَالَتُهُ دَخَى أَوْ قَوْلٌ كُنْ أَذَانِي
دُعَا كَافِرٍ ظَالِمٍ جَوْنٌ صَلَاحٌ قَسْرٌ صِدْقٌ
تَكَلَّمَ إِلَيْهِ أَصْلُهُ أَوْ قَوْلٌ كُنْ دُخْلُهُ قُرْآنِي
كُنْتُ لِقَبِّ قَوْمٍ مُسْلِمَةٍ هَذَا تَكَلَّمَ ذِكْرُ أَمْرِكَ
يَلَاوَنَ قَصْدُهُ يَمِينٌ أَيْدٍ وَجَمْعُ أُمَمَةٍ نِيرَانٌ
سُؤَالُ أَمْرٍ مَا رَدَّهُ قَضَا وَتَوَلَّى أَوْ قَوْلُ
بِرٍّ رَدَّ عِنْدَ أَمْرِكَ قَبُولُ الْإِيمَانِ أَيْ بَلَاءُ

خَرُورٌ شَرٌّ تَكَلَّمَ لَهُ بِرٍّ كَيْفَ أَجْنِبْتَهُ أَهْلُ
وَهُمْ أَيْلَهُ تَقْشِيرٌ كَلَامُ آتِهِ قُرْآنِي
مُعْصِيَةٌ مَرَادُ أَيْدِي كَسَّةٍ طَلَبَتْ كَسْرَ مَلِكٍ
إِذْنٌ وَبُرْزُ مَعَاصِيهِ أَنْكَرٌ وَبُرْزَانٌ
حَرَامٌ أَوْلَى بِوَمَذْكُورَاتِ أَيْتٍ بِوَبُرْجَانِيَّةٍ
حُكْمٌ أَيْلَمِيٍّ هَرُّ كُنْ أَوْ مَرْسَلٌ خُورٌ غُلَافٌ
كَلَامٌ دُنْيَا دُورٍ بِرٍّ فُجْرٌ كُونُ طِفَانْدُكُ
خَلَاوَةٌ سُوَيْلَمِكُ أَيْلَهُ دَخَى تَعْرِيفُ اللَّسَانِ
جَمَاعٌ عَسِيدَةٌ سُوَيْلَمُكَ طَلَبْتُ بِرٍّ وَهَيْكَا
دَخَى كَثْرَةُ خَلْفِ أَوْلَى كَذْكُ أَوْلُورُ صِدْقُ
كَبْشِي نَفْسُهُ بَدْعَا أَيْدُوبُ أَوْ مَقْدُودُ مَوْتِ

وَهُمْ أَكْمَلُ وَأَخَافُ بِغَيْرِي دَنْبِ الْإِنْسَانِ
 ضَرْفَةُ سِرِّ كَلَامِ مِيلَةٍ كَلَامٌ غَيْرُ قَطْعِ إِثْمِكَ
 وَهُمْ أَوْجَعِي وَارَكُنْ أَيْلَهُ تَنَاجِي الْإِنْسَانِ
 مَخْلُوكٌ غَيْرُ دَهْ شَيْئِكَ سُؤَالُ حِلَّةٍ طَهَارَتُهُ
 كَلَامٌ فِي تَبَوُّعِ تَابِعٍ أَيْدِي بَدَلُ طَوْعٍ وَنَفْسٍ
 سَلَامٌ وَبِرٍّ تَبَوُّلُ هَمِّ تَفَوُّطِ أَيْدِيهِ أَصْلَاهُ
 دَخِي ذَمِّيهِ وَبِرٍّ كَمِ أَوْ دَرَا عَدَائِي فِي مَنَاحِي
 كَلَامِي دُنْيَا دُرِّي مَسَاجِدِهِ لَعْنُ تَعْبِيرِ
 خَطَا فِي الْقَبْرِ وَخَوَرٌ وَمِنْ أَمِّ مَدْحٍ قَوْلَانِي
 دَخِي نَفْخِ أَيْلِكَ أَدَى سِنْدِ كَلَامٍ أَعْلَا نَفْسِكَ
 شَوْ شَجْعِي أَيْلًا غَلَطْتُ كَلَامُ مَدْرُ عَنْفَلَةٍ حَاغِي

بول

بُولُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ مَدْرُ
 حَيْبُ نَوْرُ بَحَارِي شَوْ كَمِ عَيْنِ مَنَاحِي تَكَلُّفِ قُلُوبِ دُعَايِهِ
 أَوْ مَادَّةُ نَيْضِ نَيْبَا أَوْلَا دَارِ جَنَانِي حَرَامِ أَوْلِي
 سَكُونُهُ تَعْلِيمِ أَيْمَانِكَ تَعْلِيمِ شَوْ بِلَمْسِ قُرْبَانِي وَحُبِّ
 وَيَا شَرْدَنُ أَوْلَانِي عَاطِلِي حُدُودِنِ أَفْكَ
 حُدُودِنِ سَهْلِي أَغْرَمَايَه قَوْلِي قُرْبَانِي وَهَمِّ
 أَنْوَكِ دَرِي بُو خَصَا خَصَا سَيِّدِي قَنْدَرِ
 دُرِّي سَهْلِي مَأْخَذِي وَبِرٍّ جَوَابِ أَلَا دِي كَمِ بِنَسَا

عَارِفِ دُرِّي
 مَدْرُ مَدْرُ

الله تعا حقنه بلسمی واجب اولان سفتر بکرمی ایدد

دجود وار اولو قدم وار لفرنگ اول اولو بقا وار لفرنگ
اخری اولو

قیام بنفسیه مخالفت الحوادث وحدانیة
غیر محتاج مخلوقند برین بگز شرک و نظری
اولو ملک

حیوة دری اولو علم سیمع اشتیمی بمرکوبی
بلسمی اولو اولو

ارادت دیلمی قنوت کلام سویلے تکوین
اولو کوی اولو اولو خلق اقصی

حیی دینک معنی عالم سیمع بصیرت
دیری اولی اولو دینک معنی بلسمی اولو
ایشیدی اولو

قادر معنی فرید معنی متکلم معنی مکنون خلق
کوی اولی اولو دینک معنی دینک معنی ایدد

الله تعا حقنه نخال اولان سفتر بکرمی ایدد

عدم دینک معنی حدوت دینک معنی فنا دینک معنی
یوق اولو اولو منایع اولو

عدم قیام بنفسیه ماثلة الحوادث عدم وحدانیة
دینک معنی دینک معنی دینک معنی دینک معنی
موت دینک معنی جمل دینک معنی

عدم ارادة عدم ارادة دینک معنی دینک معنی
عدم ارادة دینک معنی دینک معنی

تفصیل حال اولو میثت معنی جاهل معنی
دینک معنی دینک معنی دینک معنی

اعنی دینک معنی عاجز معنی عدم مرید معنی
دینک معنی دینک معنی دینک معنی

مغفل معنی دینک معنی دینک معنی
دینک معنی دینک معنی دینک معنی

بسم الله الرحمن الرحيم

بُوفُصْلُ بِكَ حُكْمُ سُتْلَرِي وَفَعِيلَتُنِي وَبِكَ حُكْمُ
حُقُوقِي بَدْرُ بِلِكَلْ كِه سُتْلَرِي اِذَا اَتَمَّكَ غَايَتُ
مُثْقِلِي وَحَقَّارِي اِذَا اَتَمَّكَ غَايَتُ دُشُونِي وَبُورُ
كِرُو كِه مُنْفَعِي عَامِ اَوَّلِي وَفَعِيلَتُنِي ثَوَابِ غَايَتُ
عَظِيمِ اَوَّلِي بِكَ دُرُ زِيَادِي مُحْكَمِ اَتَمِّكَ بُو بِكَ حَاكِمِ
وَحَلَقِي كَوْنِ اَتَمِّكَ بُو بِكَ حَاكِمِ دُشُونِ اَتَمِّكَ
اَللّٰهُ عَلَيَّ السَّلَامُ بُو نَكَلْهُ مَفَاخِرِ اَبَدِي وَرَسُولُ لَعَنَهُ
تَوَضُّعُ اَتَمِّكَ بَاعِثِ اَوَّلِي عَوْرِي سَبْرِ اَتَمِّكَ بُو بِكَ دُرُ
وَعَنِي لَقْ وَنَزْجِ اَتَمِّكَ بُو دُرُ وَاهْلُ تَوْحِيدِ

قوله

قَوْلَتِي جَوَافِدُ بُو دُرُ وَحَدِيثُهُ كَلِمَتِي بِرُكْمِ
بُرْسَامِ بِكَ حَاكِمِ اَوَّلِي بَدْرِي يَوْمَ كَوْنِ اَتَمِّكَ
لِي بِكَ اَوَّلِي بُو دُرُ وَحَدِيثُهُ كَلِمَتِي شَفَاعَتُهُ
اَفْضَلِي اَيُّ كَيْفِي يَا اَتَمِّكَ بِكَ حَاكِمِ شَفَاعَتُهُ اَتَمِّكَ
وَبِكَ حُكْمُ فَعِيلَتُنِي وَسُتْلَرِي فَوَاجِبِي
وَحُقُوقِي وَدُرُ وَبِكَ حُكْمُ سُتْلَرِي دُرُ كِه مَا
اَوْدَحُ الْمُقَرَّبِ اَوْدَهُ مَسِي اَتَمِّكَ اَوَّلِي دُرُ وَنَزْجِ
اَتَمِّكَ اَسْتَيْنِ كَسَلُ بِيَتِي كَرْدِي مَنَاهِدِي حَفْظِ
اَتَمِّكَ اَوَّلِي فَتَحِي لَقْدُ خَوْفِ اَتَمِّكَ وَنَزْجِ اَتَمِّكَ
عَوْنِي دُرُ دَارِي وَصَاحِبِ سَبْرِي اَتَمِّكَ اَبَدِي
زِيَادِي عَوْرَتِي صَاحِبِ دُنْيَا مَنَابِعِي خَيْرِ

لَوْ بَدَرُ وَعَوْلَتُ حَبِيرُ وَنَسَبَهُ وَدِيَا نَتَه
أَيُّ سَائِلٍ وَأَصْلُ لَوْ سَنَهُ آلَهُ ذِي رَأْيٍ طَرَجَكُمُ كَرَكْدُ
وَبَرَمُو مِنْ عَوْلَتُ أَيْلُوكِ وَأَطَاعِي يَتَمَتُّ صَدِيقُ
عَمَلِي كَبَدُ وَبَرَفَاسِقَهُ عَوْلَتُ بَرَفَقِي بِيكَ فَاجِرُ
فَجُورِي كَبَدُ وَبَدَأُ صَلُّوا جَمِيلَهُ عَوْلَتُ
إِحْتِبَا أَيْلَهُ وَعَوْلَتُ مَالِ إِيحُو وَجَرَّتْ إِيحُو
وَجَمَالِ إِيحُو أَلِيَهُ ذِي رَأْيٍ بَوْلَتُ إِيحُو كَلَامُ كَنِيهِ
ذَلِيلُكَ وَدَنَاءُكَ وَفَرَزِيَاهُ أَيْدَرُ وَمَالِدُ وَجَرَّتُ
وَعَرَمَتُ كَنْدَدَنُ أَشْفَعَهُ عَوْلَتُ آلَهُ ذِي رَأْيٍ بَوَاهُ
فَتَنَهُ دَنُ أَسَاكُمُ دُرُ وَأَوْدُكَ أَعُو عَوْلَتُ
أَلِيَهُ وَفَتَنَهُ جَعَلَهُ عَوْلَتُ أَلِيَهُ وَيَا شَلُو عَوْلَتُ

أَلِيَهُ وَبَرَأَ أَرَدَنُ أَوْشَعِي أَوْلَانُ عَوْلَتُ أَلِيَهُ وَ
وَخَلَقِي جَرِي كَرِي عَوْلَتُ أَلِيَهُ وَخَدِيشَهُ كَلَوْنُ خَا
تَوْنُ إِخْيَارِ أَيْلَهُ وَدَسُولِ أَلِيَهُ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِيُورَدُ كَرَمُ بَحِي لَوْلَبُ طَوْنُ عَوْلَتُ طَوْنُ مَدِينُ
حَسَا عَوْلَتُ خَيْرُ لَوْلَبُ وَدَخِي بِيُورَدُ كَرَمُ
بَكْرَتُ أَلِيَهُ أَوْدَرِي كَرَمُ أَوْدَرِي ذِي رَأْيٍ أَوْدَرُ
أَوْدَرُ مَشْهُورُ وَفَوْقِي كَوَجَكْدُ وَأَوْدَرُ جَوْدُ
بَطُونُ وَطَعَامُ دَنُ وَكَبُودُ حَيَا أَيْدُوبُ أَرْجُو
نَسِي رَأْيٍ أَوْدَرُ وَجَمَاعُ قَبُولِ أَيْدَرُ وَعَوْلَتُ أَوْدَرُ
رَبِيدُ رَأْيٍ وَخَلَقُ كَوَجَكِينُ وَجَوْمُ رِبِيدُ وَغَنِي
سَائِلُ إِخْيَارِ أَيْلَهُ فَاسَقِي أَلِيَهُ وَدَسُولِ أَلِيَهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِبُيُوتِ دِيكِي بِرَعْرِتْ
بُرْغَابِي رَا فِي لُوبِ بَكَ حَلَسَه قِيَامَتِ كُونَنده
قَبْرَدَن قَالِجُو النِّبْدَه اللّٰهُمَّ رَحْمَتِدَن اُمِيد
سَزْدِيو يَا زِيَارُولَه وَاكْرَبِرْ كَسَه بِيَمِ شَقَاعَمِ دِلَه
قَزِي فَاسِقَه بَكَ حَلَدِ مَوْنِ دِي وَدَغِي
بُيُورِ دِيكِي بِرْ كَشِ قَزِي فَاسِقَه بَكَ حَلَدِ رَسَه اَوَّل
كَمِيَه كُونَدَه بِيَكِ لَعَتِ اِيَزْ وَعَمَلِي كَوَا اَغْزِ
وَدَعَا بِي سِتْجَابِ اَوَّلْ وَعِبَادَتِ اَكْرَفْ اَكْرَنَ اَفْلَه
قَبُولِ اَوَّلْ شُعْبِي اِيَدِ بِرْ كَسَه قَزِي فَاسِقَه بَكَ
حَلَدِ رَسَه قَزَا بِي قَطْعِ اُمُتْشِدْ وَحَكَا اِيَدِ
تَزْ قُجِ اِيَدِ كَمِيَه كَرْدَرْ كِه عَوْدَتِ كُنْدُودَن دَوْدِ

شَرْدَن اَشْفَه اَوَّلَه يَا شَرَه وَقَامَتَه فَعَالَه وَجِدْ
وَلَا كِه بُودُودَتِ شَرَه اَشْفِي اَلْسَه عَوْدَتِ اَوَّلِ اَرِي
اِسْتِحْقَاقِ اِيَدِ وَاِهَانَتِ اِيَدِ وَدُودَتِ شَرَه
اِنْ عَوْدَتَدَن يُوَقُرْ كَرَكِ جَمَالَه وَاَدَبَه وَخَلَقَتَه
وَبُرْ هِيَزِ اِيَدِ شِيْمَلُو شَرْدَن صَاقِمَقَدَه
وَبُرْ كَسَه بِكْتِ قَزِي قُجِيَه بَكَ حَلَدِ مِيَه
وَقَبِيحِ كَسَه يَه بَكَ حَلَدِ مِيَه زِيَا اَوَّلِ عَوْدَتِ
اَوْنِ رِيَسَه فِتْنَه دَن قُرْ قُولُودَن وَشَرْدَن دَرْ كِه
نِكَاحِ لَبْلَكِ دَلْدُو كِي عَوْدَتِ بَكَ حَلَدِ مِيَه نَقَرْ
اِيَدِ زِيَا نَقَرِ اِيَدِ قُبِ اَلْفِ اَلْفَتِ وَاَشْ طَوْتَمَفَه
سَبْ دَرْ وَدَسُورِ اَللّٰهُ صَلَّيْ اَللّٰهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ

وَالسَّاءِلُ بِرُغُودَتِ نِكَاحُ حُلْمٍ اسْتَرِي اُمُّ
سَلَمِيَهْ اَمْرًا تَدِيكِهْ وَاَوَّلُ عَوْرَتُلُ يَكَا قَلَرُ
خُفُوقُلُ وَاَوَجِهْ لَرِيَهْ نَظَرَا يَتِ دِيْدِي وَعَوْرُ
تُلُ مُوَفِقُ وَاَيْتَهْ مِيهِي كَلَزَجَهْ سِيْنِ اَخْتِيَارُ
اَيْدِهْ وَحَدِيثَهْ كَلَرِيكِي عَوْرَتُلُ مَبَارَكَهْ اَلْمَقْبُفِي
اَيْتَهْ مِيهِي كَلَزَجَهْ وَمِهْرُ كَلَزَجَهْ وَتِيرَجَلُ اَوْغَلُ
نَهْ قَلَانْدُ وَاَوْرَتُلُ مِهْرِنَهْ سَتِ رَوَا يَتِ اَوَّلِنَا
بُودَرَكِهْ رُسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَزِي فَاطِمَهْ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا حَضَرَتْ عَلِيَّ رَضِيَ
اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دُودُ يَوْمِ مُشْقَالِ كَوْمَنْتَهْ زُودِجُ
اَيْلَدِي وَهُمُ رُسُولُ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَا تَوَلِيَهْ

بِهَرُ نَوَالِجِهْ وَاَوْرَتُلُ مِهْرِنَهْ سَتِ رَوَا يَتِ اَوَّلِنَا
بُودَرَكِهْ رُسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَزِي فَاطِمَهْ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا حَضَرَتْ عَلِيَّ رَضِيَ
اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دُودُ يَوْمِ مُشْقَالِ كَوْمَنْتَهْ زُودِجُ
اَيْلَدِي وَهُمُ رُسُولُ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَا تَوَلِيَهْ

مَعْلُ تَفْجِيلُ وِيَهْ وَتَرْوُجْ وَفَتَدُ عَايِشَهْ اَنَانُ
دِيْدُو دِي دَن كِه سَوَلَا اَنَّهُ مَسَلَى اَنَّهُ تَقَا
سَلِيْوَسْتَمُ بِنِي شَوَالَهْ اَلْدِي تَرْوُجْ وَشَوَالَهْ كَرْدَك
اَفَلْدُو دِي دِي وَبِكَاحَهْ دَفْ جَلْمَفَلَهْ وَسَوُ
تَلَهْ اَعْلَانِ اَتَمَكْدُ بَكَا اَعْلَانِ اِيْنُو
وَسَجِدَهْ اِيْدُو دِي وَدَفْ جَالِكُ دِي وَسَتَدُ
نَذَرَكِهْ كُوِيْكَو يَا فَكِيْلُ بَكَا عِنْدَا اِيْدَكُنْ
اَنَّهُ تَقَا اِيْهْ لَا يَقُومُ دَسْنَا اِيْلِيْهْ وَسَوَلِيْهْ
صَلَوَاتُ وِيَهْ وَفَرَا اَن دَن بَرْمَقِدَارِ اَوْفِيْهْ
اَنَدَا مَهْرُ مَسْتَمِيْ اَوْنَدِيْهْ تَرْوُجْ اِيْدَا وَسَتَدُ دَن
كُوِيْكَو كَلِيْلُ بَا شَهْ شَكْرُ حَقُّ وَبَارِدُ

صَبِيْحُ وَشَبَكُ اِيْدُو بَا اَوْشَمُو وَتَرْوُجْ اِيْدُنْ
كَمَهْ دَكُوْنِ اَتَلُ سَتَدُ اَكْرَجِيْ بَرْمَقِيُوْنِ اِيْلَهْ
يَا خُرْمَا اِيْلَهْ يَا قُوْدَا اِيْلَهْ يَا اَتِيْلَهْ يَا اَتَمَكَلَهْ
دَخِيْ اَوْرَسَهْ دَكُوْنِ اِيْلِيْهْ وَمُوْمِنِ اَوْلَانِ كَمَهْ
دَكُوْنِ طَعَامِيْنِ عِيْمَتُ كُوْرَسُوْنِ كِه اَنَدَا جَنَّتْ
طَعَامُ لَبْدَنُ بَرْمَقَالِ طَعَامُ وَارْدُ وَابْرَاهِيْمُ
عَلَى الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ وَبَعْرِ يَغْمِيْ عَلَى الصَّلَاةِ
وَالسَّلَامِ دَكُوْنِ بَرْمَقَمَلَهْ دُعَا اَتَمَشَارْدُ كُوِيْكَو
كَلْمَكُ اِيْچِيْ اِيْغِيْ يُوْهْ يُوْبُ اَوَّلِ يُوْنِيْدِيْ صُوْوُلُوْكَ
يُوْجَقَلِيْهْ سَرِيْهْ اَوَّلِ بَرْمَقَاتِ اِرْخَالِ اِيْدَهْ وَ
كَلْمِيْ اَبُوْلِبَا سَلَا اِيْلَهْ بَرِيْهْ لَرُوْ كُوْرُ لَرِيْ سَوْرَمَلَهْ

يَهْدِي لِرَوْحِ طَرِيٍّ وَالْبَرِّ فَايَا غَيْرِ حَتَا يَلْسِلُ وَطَبِيلُ
وَقَدْ كَوَيْكُو كَرْدَمِ كَرْدَكِهْ كُلُّ اَوْزَرِيْنِهْ كَرْمِهْ هَر
بِي اِيكي شَرِّ كَفْتِ نَمَازِ فَلَائِرِ اَنْدَنُ مَكِّي كُوَيْكُو
كَلْبَنُ الْبَرِّ صَاحِبِهْ يَاسَنَهْ اَيَّدَهْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
لِي فِي اَهْلِي وَبَارِكْ لِي فِي اَهْلِي طَرِيٍّ اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِي
مِنْهُمْ وَارْزُقْنِي مِنْ اَللّٰهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَنَا مَا
جَمَعْتَ فِي خَيْرٍ وَفَرِّقْ بَيْنَنَا اِذَا فَرَّقْنَا فِي
خَيْرٍ فَجَنِّبْهُ كَوَاھِلَهْ جَمَاعِ اَهْلِكَ دَلَسَهْ
اَيُّدِ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ اسْتَحْلَلْتُ فَرْجَهَا وَبَا
مَا سَتَلَ اخَذْتُهَا اَللّٰهُمَّ قَمَّا قَضَيْتَ شَيْئًا
مِنْ رَحْمَتِنَا فَاجْعَلْهُ بَارًا ثَقِيًّا وَاجْعَلْهُ مُسْلِمًا

سُوِيَا

سُوِيَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُفْسِدًا شَرِيًّا لِلشَّيْطَانِ وَتُؤْمِنُ
فَرِيْدَتِي اَوْلَنَهْ بِرْ كَانَلَهْ عَا اِيْدُوبِ اَيَّهْ بَارَكْ
اَللّٰهُمَّ وَعَلَيْكَ وَجَعْتُ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ دِيَهْ وَتَوَرَّ
تَلَهْ مُجَامَعَتِكَ سُنَّتِي وَادْبَلِي وَارْدُ رَامَا
سُنَّتِي جَوْفَدُنْ سُنَّتُنْدُرْ كَرْمِ جَوْفِ حَلُولِ بِلَهْ
حَرَمِدُنْ حَفِيْظِ اَتَكْمَهْ نَيْتِ اَيْلِيَهْ وَمَا دَرِ نَاسَبَهْ
دِيَكِهْ مِي دَرِ نَفْسِي فَاغِ قَلْمَهْ نَيْتِ اَيْلِيَهْ وَطَعْنِ
لَذَلَهْ تَرْبِيَهْ اَتَكْمَهْ نَيْتِ اَيْلِيَهْ كَرْمِ مَكْرُوهَانَلْ
تَحْمِلَهْ تَقْوِيَهْ وَبِرَهْ وَدَكْرَانْدُو كَرْمِ فَضِيْلَتِي
اِحَاطَهْ نَيْتِ اَيْلِيَهْ وَاولُ سُنَّتِي دَنَدَمْ كَرْمِ
بِرِي بِرِيَا اَيْدُنْ كَرْمِ اَنُو كَلَهْ يَشَارِي سَلَكُو

کساون اولون و عورت حایضه ایکن جماع
اُمیه زپرا حرامند و حرامی قرآنله ثابت دند
فولد جنام اولمق اندند و اگر خطا ایله
جماع ایتسه اگر کان زیاد قزیل ایسه برکتون
صدقه اید و اگر کان صا و ایسه بحق کتون
صدقه اید و حایضه عورت ایله ارمیل ایتون
ایجون اسکی لباس کیه و سترندند که حایضه
عورت ایله دوشکده بیه یته و بیه یکن یسه
دیه ایجه محوسیکره مخالفت ایجون و جماعه
ادبلر اندند که اعاوق اشن و اریکن رطوبت
ایکن و اودشز معحف و اریکن جماع

امده

اُمیه و ایل نصفنده و اهرایک اولد که جماع
اُمیه زپرا که بولایکی وقتده جن جماع جن ایدند
و احتلام دن سکه جماع اُمیه زپرا اولد جماع
نه شیطان شریک اولد و لد مجنون یا مجمل
اولد و عورت دن دیرنج و اطی اُمیه زپرا بولایکی
بولمادند و رسول الله افضل الصلوة و اکمل
التهیات عورت دیرنج و طه ایدن معلوندند
بأنه نقا اک انظر اعز دیر و جماع ایدند
کن اور توند و جوق جماع ایله فخر سمیه و تعجب
لیبوت نه کو کجک عورت و اریسمیه و جماع
برک افندینه مداومت اُمیه زپرا برقیوندند

سنت بود که شاد اوله و الله تعالی کندویه
نعمت انعام اندی دیو اعتقاد ایلکه وحد
بشد کلدیکی و لدک قوتوی جنت ققوسیدر
ولد دنیا د ندر و آخرتده سروردر و قزی
طغینه زپرا ایاد شاد اوله جا هلیت اهلنه
مخالفت ایوب زپرا انل قزی گریه کورب
دری ایکن یه کومک استلد و حدینه
کلدی و کلد قیز طرفوق عورتل ب کائنه
و مبارک کندل در ا شتمد کمی که حوقل
کلاو بی بهب من یشا انا کا و یرب من یشا
الد حور یعنی دیکلد و کنه قول با غشلد

و دیکلد و کنه او غشلد بغشلد دیو کنه قزی او غل
اوردینه تقدیم اندی وحدینه کلدی بر منی قول
ایله میتلوا و لسه انلر احنا ایلکه یعنی ادب
او کردوب کفونه بکاحلد بر اول قیز جهنمه
برد او لول و قز و لول ایلوی و تو ابی بیانده
حدیثک جو قدر و رسول الله افضل الصلوة
و اکمل التحیات مجهرات مونشا دیو شمیمه ایلدی
یعنی جهازی بیر قلغمش و ایلکه انش طوخی دیو
شمیمه و بری نیتگا و رسول الله افضل
الصلوة و اکمل التحیات بیودیکی بر الله تعا
دن شفقش و لد استدم الله بکافری و بری

تَزَوُّدُ جَبْرِآبِلْ عَلَي السَّلَامِ إِلَى أَنْبِيَاءِ عِظَامٍ

حضرت آدم ۱۲	حضرت نوح ۱۵	حضرت اورسہ ح	حضرت ابراہیم ع
-------------------	-------------------	--------------------	----------------------

حضرت محمد مصطفیٰ
حضرت عیسیٰ
حضرت موسیٰ
حضرت نوح
حضرت علیہم السلام
۲۷۰۰
۱۰

حضرت ایم	حضرت شیت من	حضرت ادرس ۱۰	حضرت براهیم ۱۰	حضرت موس نورات
-------------	-------------------	--------------------	----------------------	----------------------

حضرت
عسویه
الجمیل

حضرت جبرائیل علیہ السلام اوتوز بیگ کرّمہ پر

يُؤْتِيهِ تَزْوِيلَ أَيُّوبَ يُكَرِّمُ بَيْتَ بَيْكَةِ كَوَّةِ حَفَرِ

سُئِلَ أَكْرَمُ الْمَخَلَّاتِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجَبَ

بیکر کے سابقہ ایسیا یہ نزول ایلمسند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 دُرِّ اِلَیْقِدْ اَوْ جَدِّ اِبْدِ الشَّرِّ اِلَیْقِدْ اِبْدِ اِبْدِ
 اِبْکِ اِلَیْقِ اِنِّیْ اِبْدِ اِحْرَ اِلَیْقِدْ دُورِ دُورِ اِبْدِ

کَلَامِ غَاثِلَاہُ فَرَمَ قَلْبَہُ سَوَ عِلَاجِ دِیْدِیْلِ

طُفُونُ اَكْرَضًا يَدُهُ مَزْلُوكُوزَكُ، اَهْمُ مَوْفِ اَيْلَهُ مَحَلَّيْ

اجیاء صلہ علیہ حضور دکر موت محض کورایت زیارہ

قُبُورِ اسْتَرْفَعِ قَلَمُ مُخَلَّوْاؤُهُ دَرْ سُلْ سِيْدِي اِيْلَه اَمْنَا

اول یتیمہ اولش اولہ میتردی بیکہ کوکول بیکہ قبیل

میر سید بریلیائی یو قدر یقیناً ہے بچکہ دھچکہ کوڑ

مسقط بن ثوري بن حافة شافيا مؤيد دؤسه لقا

کوار من

خَوَاصُّ أَنْفُسٍ
سَرِيفٌ

هَرَمَ دُنْيَاوِي وَآخِرَادِي مُرَادِجُونِ
أَفْعَلُوا وَقُوتُكَ دَلَسَهُ أَكْذُبَالِ أَبَدَتْ أَلَهُ
عُشْلَ اِيْدٍ وَدَعِي اِيْكَ رَكْعَتًا زَقْلَهُ اَوَّلُكُمْ
رَكْعَتُهُ فَارْتَحَهُ وَسُورَةُ اخْلَافِ الْيَوْمِ
وَالثَّانِيَةِ ٢٠ مَرَّةً نَحْيَا بَرِيَّةً سُورَةُ اخْلَافِ
اَوْفِيهِ ١٠ مَرَّةً اِنَّهُ مَكْرَسَلُكُمْ وَبِرْهُ اِنَّهُ
مَكْرَسَلُكُمْ اِنَّهُ اسْتَفْقَرُ اِنَّهُ سُبْحَانَ اَللّٰهِ
اِخْرَاقُ قُوِيهِ يَوْمَ كَرِهَ بَيْغَمِيَّةً مَكْرَسَلُكُمْ
اَوَّلُ بَشِ كَلَمَةٍ وَافْوَضَ اَمْرِي اِلَيْهِ اَخِيْرِهِ
اَوْفِيهِ يَدُكُمْ حَقُّوْذَ تِلْكَ اَوْفِيهِ اَيَّةُ الْكُرْسِيِّ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

ذُرِّعْنِي بِكَارُوزِي قَبْلَ دَدِيْهِ اَعْدِيْ نُو
كُونُ حَقِّ سَخَانِهِ وَتَعَالَى كَحَالِ كَرَمِيْهِ
اَوَّلُ دَعَايِ نُو كُونُ مَسْتَجَابَ قَلْدِيْ اِنْكَ اِيْجُونُ
شُكْرُ اِيْدِيْهِ دَدِيْ زَحِي رَسُوْلُ مَكْرَمِ وَحْسِبِ مَحْرَمِ
كِيْهِ جَبَرِيْلُ اَمِيْنِ اَوَّلُ بِيْلِكَ رَبِّ لِعَالَمِيْنَ اَنْتَ
غَاشِيَهُ سَنَدُ كُوْتَرُ مَلِكِيْ بِيْلِكَ يَلِيْ اَوَّلِدُنِ
حَمْلُهُ دُوْكَدُنِ حَكْمُهُ بُوْلَدِيْهِ زَحِي دَوْلَتِ مَسْمَا
دِيْتِ اَوَّلُ كِيْ مَسْنَهُ لُوْكَ جَانِيْنَهُ كَمِ اِنْكَ اَمِيْدُنِ
اَوَّلِدِيْ اِلٰهِي سَيِّدِيْ وَمَوْلَا نِيْ بَرَقُوْلُكُمْ عِي
بِيْلِكَ اَمِيْنُهُ لَا يُوْقِ اِيْدِيْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

Handwritten text in a script, likely Arabic or Persian, located in the bottom right corner of the right page. The text is arranged in several lines and appears to be a marginal note or a small section of a larger text.

هَذَا كِتَابٌ يَنْدِعْطَارُ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَحْمَةً

حمد بحدان خدای پاک را
آنکه ایمان داد مشتی خال را
آنکه در آمد دمید اور و حرا
داد از طوفان بجات او و حرا
آنکه فرمان کرد هوش باد را
تا سزای داد قوم عاد را
آنکه لطف خویش را اظہار کرد
بر خلیش نار را کذا رکورد
آن خداوندی که هنگام سحر
کرد قوم لوط را زیر و زبر
سوی او خصمی که تیر انداخته
پشته کارش کفایت ساخته
آنکه اعدا را بد ریاد رکشید
ناقه را از بسک خدا بر کشید
چون عنایت قادر قیوم کرد
در کف داود آیین موم کرد
باسلیمان داد ملک سروری
شد مطیع خاتمش دوری
از تن صلیب بکرمان قوت داد
هم ز بونش لقمه با حوت داد

ان

امرو نهی حق جواری ای وحید
پس مرو بر روایه نفس بلید
هر که ترک کامرانی میکند
بر خلافتش زندگانی میکند

~~بسیار است~~

سرچه آری بد ستاری پسر
تا توانی دل بدست آری پسر
تا نکبری ترک عز و مال و جاه
از همه بر سر نیایی چون کلاه
نیست مردی خویش را راستن
قصه جان کوه هر که او راستن
نیست بر تن بهتر از تقوی لباس
در تکلف مرد را نبود اساس
هر که او در بند آریش بود
در جهان فرزند آسایش بود
عاقبت جز نامرادی نبودش
بهره از عیش و شادی نبودش
خود ستایی پیشه شیطان بود
هر که خود را کم زند هر دان بود

گفت شیطان من زادم بهتر
 ثاقبات گشت مغرور لاجرم
 از تواضع خاک مردم میشود
 نور ناز ز سر کشتی کم میشود
 دانه شد ابلیس از مستکبری
 کشت مقبول ادم از مستغفري
 شد عزیز آدم چو استغفار کرد
 خوار شد شیطان چو استنکار کرد

در بیان ابلهان میکند

چار چیز آمد نشان ابلهی
 با تو کو بجز تابایی آگهی
 عیب خود انکو نبیند در جهان
 با سندان در جستن عیب کسان
 تخم بجل اندر دل خود کاشنی
 انکه امید سخاوت داشتنی
 هر که خلق از خلق او خوشبو نیست
 هیچ قدرش بر در معبود نیست
 هر که او را پیشه بد خوئی بود
 کار او پیوسته بد روی بود
 خوی بد بر تن بالای جان بود
 مردم بد خونه از انسان بود

بخلاشنی

بغل شاخی از درخت دوخت
 وان بخلک از سگان ملخت
 هر که او از حرص دنیا دار شد
 بی گمان از وی خدا بیزار شد
 سر مکن در پیش دنیا دار را
 تاجه خواهی کرد این مردار را
 مردکانند اغنیای روزگار
 ای پسر با مردگان صحبت مباد
 مال ز بچید بدست آورده کی
 بعد از آن در کور حشر برده کی

در بیان لغت ریاضت

کرمی خواهی که کردی سربلند
 ای پسر بر خود در رخت ببند
 هر که بسته او در رخت تمام
 باز نشد بروی در دار التلا
 غیر حق را هر که خواهد ای پسر
 کیست در عالم از و کمراه تر
 ای برادر ترك عز و جاه کن
 خویش را شایسته درگاه کن
 خوار گردد هر که کرد دجلجوی
 ای برادر قربان درگاه جوی

عزت و جاهت سوی پستی میکشد
مر ترا در تن برستی می کشد
نفس در ترک هوا مسکن بود
کو شمال نفس نادان این بسود
چون دلت بایا در حق ایم نشود
نفسك اماره هم ساکن شود
هر که او را نکیه بر صانع بود
در حجاب بالقه قانع بود
اگتا بردوزی هر دوز کن
کرداری از خداد ریوزه کن

در بیان اجتهاد نفس اماره

نفس نتوان کنت الا با سه چیز
چون بگویم یاد گیرش ای عزیز
خنجری خاموشی شمشیر جوع
نیزه تنهای ترک مجموع
هر که انبوه در تباین سه سلاح
نفس او هرگز نمی یابد فلاح
چونکه دلی یار الهیت بود
دیو ملعون یار و همراهت بود
اهل دنیا را چو دیوار ایدش
لقمهای چرب شیرین بایدش

انکه

انکه بجز اخوت کارش بود
از خدا شریف بسیارش بود
مال دنیا خاکساران دادند
اخوت پر هیزگان و انرا دهند
هست شیطانی برادر دشمنست
غل آتش خواهد اندر گردنت
مدبری کور و بد دنیا آورد
بهره کی از عالم عقبی برد
ای پسر بایا در حق مشغول باش
وز خلائق دور همچون غول باش

باز صفت یار حق

فقر خود را پیش کس پیدا مکن
محنت امروز را فردا مکن
مرا انکس که فردا جان دهد
غم مخور آخر یکی لب نان دهد
تا یکی چون مور باشد نه کش
کو تو مردی فاقه را مردانه کش
بر تو کل گر بود غیر و زیت
حق دهد مانند مرغ از روز نیست
از خدا شاگر بود مرد فقیر
کرده دقتش لب نان فطیر

با فقیران هر که همدم میشود
 در سری خلد محرم میشود
 ختم مشو پیش تو اگر چه طاف
 تا نباشی یاد با اهل بفاق
 مرده ده دانا مکن از خلق نیست
 نفرتش از جامه های لایق نیست
 هر که زاد و نیکو نایم بود
 خاص شما درش که او عالم بود
 هر که او از حرص دنیا دارند
 بی حکمان از وی خدا بزارند
 چون بیشتر مرغی شناس این نفس را
 نه کشد بار و نه برد بر هوا
 کو بپر گویش کویدا نشتر
 ورزهی یارش بگوید طایر
 کو بطاعت خوانیش سستی کند
 لبیک اندر معصیت جستی کند
 نفس را آن به که در زندان کنی
 هر چه فرماید خلاف از کنی
 نیست درمانش بجز جوع و عطش
 تا که سازی دام اندر طاعتش
 چون شتر زره داری و بارکش
 یا طاعت برد ز جبار کش

هر که

هر که او کردن کشید زین بارها
 باشد از نفرین پروا نبارها
 کرده با امانت را قبول
 از کشیدن پس نباید شد ملول
 منزلت دورست یا ورت پس گران
 نگر زیت بارت بسی و یکران
 هر که در راه از گران باران بود
 هر دمی از دیده خون باران بود
 چسب بارت جیفه و دنیا بدو
 گزنی او کشته خور و از بون
 جنبشی کن ای پسر کاهل پیش
 چون بی کفنی بتی تنبل پیش
 چار چیز دیگویی نیکو شریشت
 هست از جمله و خلافی نیکو شریشت
 زان جهان اول حسد کنی بود
 زان کوشی عجب و خود بی بود
 چشم و دیگر فرو نا خود نیست
 خصلت جاد و بجلی کرد نیست
 ای پسر کم کرد کرد این خصال
 از برای آنکه زشت این فعال

غل و عش بگذارد چون ذریاک شو
بیش از آن که خاک کردی خاکش
هر ص بگذارد قناعت پیشه کن
آخر از مردن یکی اندیشه کن
لب مجنون جز بدگوئی کار
زانکه پاکان را همین بود ستکار
با محبتان باشد دائم همنشین
تا تری روی اعدا را مبین

در بیان نفع مدبری

چار چیز آمدنشان مدبری
باید گوش کرد و روشن خاطری
مدبری باشد بایله مشورت
هم بجاهل دادن بسم زردت
هر که پند و ستان نکند قبول
در حقیقت مدبر است از بوی قبول
هر که از دنیا نگیرد عبرت
هست از آن مدبر جهان را غریب
آنکه مال و زرد هد با جاهلان
انجنا نکس می بود از مقبلان
مشورت هر کس که با ابله کند
دیو ملعونش سگ کمره کند

و چون ابله را می آید بخت
میکند اسراف و مساز و تلف
فشارد از دوست ابله پند را
از جهالت بکشد بیوند را
عبرتی گیر از زمانه ای جوان
تا نباشی از شمار ابلهان
هر که را از عقل کاهی بود
نزد او ادب و کمره بود

در بیان نفع دوستی

از بلا تا رسته باشی ای عزیز
باز باید داشتن از دو چیز
دو تو دوست از نفس و دنیا باز دار
تا بلاها را نباشد یا تو کار
و رخص و از کردی مبتلا
با تو روی آرد زهر موصد بلا
آنکه نبود هیچ نقدش در میان
هر کجا باشد بیاشد در آما
نفس دنیا را رها کن ای پسر
باز رستی از بلا و از خطر
ای بسا کن از برای نفس زار
در بالا افتاد و گشت از غم زار

از برای نفس مرغ نامراد آمد و در دام صیاد افتاد
تا دلت آرام یابد ای پسر بود و نابود جهان یکسان فهم
از عذاب قهر حق امین مباش در پیاز و هر مؤمن مباش
در بلا از هیچ کس یاری مخواه و در بخوابی غیر از حق هیچ مخواه
در عنایاری مخواه از هیچ کس زانکه نبود جز خدا و یار دین
هر که در غیبه عذرش بخواه تا نباشد خصم خود در عرصه
کز عنا خواهد کسی از ذولین در قناعت میتوانش یافتن

در صفت ذکر

باشد دائم ای پسر یا با حق کو خیر داری ز عدل و داد حق
رنده دار از ذکر صبح شام را در تغافل مگذاران ایام را
یا با حق آمد غلام این روح را مرحوم آمد این دل مجروح را

یاد

یا بحق که مومنی جانب بود کی هوای کاخ ایوانت بود
کو زمانی غافل از رحمت شوی اندر دم هدم شیطان شوی
مؤمنان ذکر خدا بسیار کوی تا بسای در دوعالم اب روی
ذکر اخلاص می باید نخست ذکر بی اخلاص کی باشد در دست
انکه از جهالت دائم در کنه کی خلوت باید از ذکر اله
ذکر بر سه وجه باشد بی خلا تا ندانی این سخن را از کذاب
عام را نبود بجز ذکر لسان ذکر خاصان باشد از بی گمان
ذکر خاص الخاص ذکر سر بود هر که فاو نیست او حاسر بود
ذکر بی تعظیم گفتن بدعد است اندران یک شرط دیگر نیست
هست بر هر عضو را ذکر و کو هفت اعضا هست ذکر ای پسر
یاری هر عاجز را آمد ذکر دست ذکر پا خوششان زیارت کردن است

ذکر چشم از خوف حق بگوسستن ^{افلق} باز در آفتاب و نگوشتن
 استماع قول رحمت ذکر گوش تا توانی روز شب ذکر گوش
 اشتیاق حق بود ذکر دولت کوش تا این ذکر در محصلت
 خواندن قرآن بود ذکر لسان هر کس این نیست هست از مفلسان
 شکر نعمتهای حق میگو مدام تا کند حق بر تو نعمتهای تمام
 حمد حق را بر زبان بسیار دار تا شوی از نار حرمان رستگار
 لب مجتبان جز بند ذکر کردگار زانکه با کافر ایمین بودستگار

در بیان نعمت غنوی و دانش

چار چیز آمد بزرگ معتبر می نماید خرد لیکن در نظر
 زان یکی خصم است و دیگر دانش باز بیماری کو ذل ناخوش است
 چار مین دانش که آید ترا این همه ناخرد ننماید ترا

هر که در

هر که در چشم عدو باشد حقیر از برای او کند روزی نقیر
 ذره آتش جوشد از فروخته بنی از وی عالمی را سوخته
 علم اگر اندک بود خورش مدار زانکه دارد علم قدر بیشمار
 رنج اندک را یکن غمخواره کی تانده نبنی عجز در بیچاره کی
 در دسر را چون بد کس علاج خوف آن باشد که بد کرد فرج
 بارش را قول مخالفت بر حذر پیش از آن که ز یاد رایی ای سپر
 آتش اندک توان کشتن باب وای آن ساعت که گیرد انتهای

در بیان نعمت لجوج

ای سپر هر کس که دارد چار چیز چار دیگر هم شود موجود نیز
 عاقبت رسوایید از لجاج خشم را نکند پشیمانی علاج
 بی گمان از کبر خیزد دشمنانی حاصل آید خوری از کاهل تنی

چون جوج در میان بیداشد
بند از شوخی و رسوا شود
هر که گشت از کبر بالا کردنش
دوستان کردند از دشمنش
گاه که سارد پیشه
ایدا ز خوری بیایش تیشه
خشم خود را گرفت و خورد کسی
عاقبت بنید پشیمانی بسی
هر که افتاده تن پرورست
نیست آدم کمتر از کاو و خروست

در بیان چار چیز دارم که بقا

چار چیز ای خوجه که دارد بقا
کوش دارای مؤمن میماند لقا
جور سلطان را بقا کمتر بود
پس عتاب بدوستا خوشتر بود
دیوان مهری که باشد از زنان
بی بقا چون صحبت ناچسبان
بار عیت چون کند سلطانستم
مرو را باشد بقا در ملک کم
کو ترا دوستان آید عتاب
کم بقا باشد جو خط بروی آب

کوب

کریچه باشد زن زمانی مهربان
چون کم آید بهره بکشاید زبان
چون ناچسبانشنیدادی
کترک بیند از ایشان هدی
زاع چون فارغ ز بوی گل بود
نفرتش از صحبت بلبل بود
صحبت ناچسب جان کاهی بود
جله را زین حال اکاهی بود
چون تراناچسب آید در نظر
ای پسر چون باد از وی در گذر

در بیان چار چیز از چار دیگر شد تمام

چار چیز از چار دیگر شد تمام
چون شنیدی یاد میداد ای غلام
داشتن مرد آخر دیر کمال
از عمل و نیت همی باید جمال
هست داشتن رکالات از خرد
نیت را بی عمل کس تنگد
چون کمال بند را در دین بود
بیشه زهد و طاعتش را این بود
شکر نعمت را کمالی می دهد
غافلان را کوشمائی می دهد

خود را چه در آن جا
پشیمانیش نبود حاصل

شکر ناکردن در اول نعمت است بهره شاگرد کمال نعمت است
 علم را بی عقل نتوان کار بست پیش بی عقلان نمی باید نشست
 بی خرد دانش و یا است ای سپهر علم مرغ و عقل یا است ای سپهر
 هر که علمی دارد و نبود بر آن از طوطی عقل باشد بر کران
 عمر را بی دان غنیمت هر نفس چون رود و دیگر نیاید باز گیس
 هیچ کس از خود قصا را در نکند هر که راضی از قضا شد بد نکند
 هر که می خواهد کم باشد در امان مهری باید نهادن بر دهان
 میسر در عمر را داری عزیزین چون دور پیشش نخواهی دید

در بیان حاصل این چهار چیز از چهار چیز

حاصل این چهار چیز از چهار چیز یار را در این نکته از من ای عزیز
 خاموشی را هر که سازد پیشه کور را بمن نبودش اندیشه

کر

کو سلامت باید خاموش باشی کشت این هر که نیکی کرد فاش
 از سخاوت مرد باید سروری بشکوفت داد هفتاد و نوری
 هر که او شد ساکن و خاموش کرد از سلامت کسوفی برد و شر کرد
در بیان کو هر که باشد در امان
 کو هر که خواهد که باشد در امان رو نکوی کن تو با خلق جهان
 هر که داعایت شود جود و کرم در میان خلق کرد محترم
 هر که کاری باید می کند آن همه میدان که با خود میکند
 ای برادر منده معبود باش تا توانی با سخا وجود باش
 باش از بخل بخیلان بر حذر تا نشوز در مر ترانا رسق

در بیان چهار چیزت بر ده از چهار چیز

چهار چیزت بر ده از چهار چیز نشود این نکته جز اهل عیار

هر که ان صادر شود این چار کار

چون سوال او در کرد و خوار

هر که در پایان کاری تنگ کرد

هر که نکند احتیاط کارها

هر که او استیزه با سلطان کند

هر که کشت از خوی بد ناز کار

در بیان آنکه آرد شکست

ادمی را چار چیز آرد شکست

دشمنی بسیار و ولی بی شمار

ولی آن مسکین که غرق وامی شد

هر که را بسیار باشد دشمنش

خبره کرد و هر دو چشم روشن

هر که را

هر که را اشغال بسیارش بود

در بیان آنکه خطایا ایست

چار چیز است از خطایا ایست

اول از زن داشتن چشم وفا

ایمی از بله خطای دیگر است

کام نفس بد بر آوردن خطاست

آنکه کادش بر مراد دل بود

در بیان آنکه خطایا ایست

چار چیز است از خطایا ایست

حکم توان چار چیز است ای جوان

فرض حق اول بجای آوردن است

والدین از خویش راضی کردن است

حکم دیگر چیست با شیطان جهلاً چارمش نیکی بخلق نامر او

فوائد

می فراید عمر مردن چار چیز این نصیحت بشنوی جان عزیز
اول آوردن بکوش او از خوش و آنکه و بدان جلا ماه و ش
سیوم آمدن بر مال جان می فراید عمر مردم را از آن
انگی کارش بر مرد دل بود در بقا افزونیش حاصل شود

در بیان عمر مردن را بکاهد پنج چیز

عمر مردم را بکاهد پنج چیز یاد دارش چون ششید ای عزیز
شد یکی از پنج در پیری نیاز پس غریبی و آنکه زنج دراز
هر که او بر مرده اندازد نظر عمر او بی شک بکاهد ای پسر
پنج آمد ترسم و بیم لزدنشان عمر را اینها همه دارد زیان

هر که او

هر که او از دشمنان ترسان بود کار او هر لحظه دیگر سان بود

از خدا ترس و مترس از دشمنان گزیده دارد خدایت در اما

در بیان رو باید شود از پنج خاصیت

دور شود از پنج خاصیت ای پسر مای بر زاب روی در نظر
اول آنکه کوی با مردم دروغ زانکه کردی از دروغ بی فروغ
هر که استیزه کند با مهتران آب روی او بریزش بی گمان
پیش مردم هر را بنده داد ب کو بر زاب رو نبود عجب
از سبک ساران مباش ای شکوه کز سبکباری بر زاب روی
ای پسر با مهتران کمتر ستیز و زحافت اب روی خود مرز
کو بهام اب روی بایدت با ادب خلق نیکوی بایدت
هر که آهنگ سبکباری کند از روی آب روی بیزاری کند

جز حدیث راست بامردم مگوی

تا نکوزد آب در لب و لب آب جلوی

از خلاف و از خیانت باشد دور

تا بود پیوسته در روی تو بود

کو همی خواهی که گویند نکو

ای برادر هیچ کس را بد مگو

نا نباشی در جهان اندوه گین

از حسد در روزگار کس مبین

در بیان افروزدن آب

ی فراید آب روی از پیچ چیز

با تو گویم بشنوی اهل تمیز

چون بکار خویش حاضر بوده

آب روی خویش را افروده

باشد دائم بر دبار و با وفا

تا بروی خویش بینی صد صفا

در سخاوت کوش کرداری غنا

تا فراید آب در لب از خدا

هر که او بر خلق بخشاید همی

آب رویش بی شک افراید همی

هر که او با خلق بخشایش بود

آب روی آورد و افزایش بود

تا بماند

تا بماند زار از دشمن نهان

سر خود باد وستان کند نشا

تا نکردی پیش مردم شرمسار

انچه خرد نهاده باشی بر مدار

در بیان قدر شناسی

ای برادر پرده مردم مدر

تا ندانند پرده را شخصی کدر

با هوای دل مکن زینهار کار

تا نیارد پس پشیمانی بار

قدر مردم را شناس ای محترم

تا شناسد دیگران قدر تو هم

تا زبانت باشد ای خواجه دانه

دست کوتاه دار هر جانب متاز

هر که را قدری نباشد ای جهان

زنده مشمارش که هست از مردگان

از قناعت هر که استود نشان

کی توانکس از دس مال جهان

دائمی باشی از حق ترسکار

باشی نیز از وحشتش امیدوار

بر عدوی خویش چون یابی ظفر

عفو پیش او رز جرمش در گذار

بانتواضع باش خوی کن با ادب صحبت پر عزیز کاران می طلب

برد یاری جوی و پی از اربابش ناکه کرد یا هنر نام تو فاش

همچو تر یافتند انا یان دهر قاتلند ای خواجه نادان چو زهر

مردم از تریاق بسیار بد بخت خود کسی از زهر کی یابد حیات

صبر و عالم و حلم تریاق دلد خرص و بعض و کنه زهر قاتلند

فرج جله کارها نان دادن است در بروی دوستان بکشادن است

کرچه دانا باش و اهل هنر خویش را کمتر زهر نادان بشمر

شد و حصلت مرد نادان را ^{نشنا} صحبت صبیان و رعیت با زبان

ناخوشی و زندگانی ای و لید ^{مرد را خود را خوی بد کرد پلید}

انکه نبود مرد از خوی نیکو ^{مرد می داشت که نبود زنده او}

هر که کو

هر که گوید عیب نواند و حضور مینماید راهست از ظلمت بنور

مرد ترا هر کس که باشد رهنمای شکر او میباید آوردن بجای

هر خردمند از عالم را شناس خلق نیکو شری نیکو تر لباس

در بیان ^{مرد را خود را از دگر و کس پنهان مدار}

حال خود را از دگر و کس پنهان مدار از طیب حازق و از زیار غار

نا توانی با زبان صحبت مجوی و از خود را بیره با ایشان مگو

انچه اندر شرح باشد ناپسند کردن هر که نکر دای هوشمند

هر چه را دست حق بر تو حرام دور دار از خود که باشی نیک نام

چون که روزی بر تو بکشاید خدای دلکشاده دار و نیکی که نمایی کوستر

ناره روی و خوش سخن باش ای نخی نابود نام تو در علم سخن

بر بخور از دوه مرگ ای ابوالهوس چون که وقت آید نکر در پیش پس

دل ز غلو عیش همیشه پاک دارد   تا توانی یکنه دو سینه ملال
 تکیه که کن خواه بر کرد از خویش   دل به بر حجت چار حویش
 بهترین چیزها خلق نکوست   خلق خلق نیک را دارند دوست
 رو فروتن باشد دائم ای خلف   کین بود ایش اهل شرف
 آنکه باشد در کف شهوت اسیر   کز چه از دست او را بنده گیر
 کز تو بینی ناکسی را دستگاه   حاجت خود را از هر کز فحواه
 بر در ناکس قدم هر کز ^{ارایه} مهر   ورتوانی هم پیش از وی خبر
 تا توانی کار ایله را مساز   کار فرمایش ولی کمتر نواز
 از دو کس بر چیز کن ای هوشیار   تا نبینی نکنی از روز کار
 اول از دشمنی که او استیزه اوست   و آنکی از صحبت نادان دوست
 خویش را از نزد دشمن دوردار   یا نادان را از خود محجور دار

ای پیر

ای پیر که گوی باردم در زشت   و رب گوی بانو بنماید پشت آرد
 چون حدیث خوب گوی فقیر   به بود زانش که پوشا حیر
 هر که باردم نسا از روجها ن   زند کانی تلخ دارد بی چمان
 آنکه شوخت و ندارد شهر نیز   و آنکه اول ناپاک ز دست ای عزیز
 از بیلا مت تا بمانی در امان   باش مرا هم نشین صالحان

در بیان هفت صلت آورد خوری بروی

چند صلت آورد خوری بروی   بانوی کویم کریمی گوی بگوی
 اول از باشد که مانند مکس   مرد ناخوانده شود مهمان کس
 هر که مهمان کسی نخوانده شد   نزد مردم خور و زار اندر شد
 دیگر آن باشد که نادانی بود   کتخدا خانه مردم بود
 کار کردن بر حدیث آن دو مرد   کز جهل اندر دور زبرد

هر که بشنید زبردست صدور
 کرد سدا خوری برویش نیست دور
 نیست جمیع را چو بر تول تو گوش
 صد سخن که باشد تکرار گوش
 حاجت خود را مگو باد و شمنان
 زین بتر خوری نباشد در جهان
 از فرومایه مراد خود مجوی
 تا نیاید مر ترا خوری بروی
 باز نگو و کور کن باری حلا
 تا نکردی خور و زار و مبتلا
 دشمن حق را شناید داشت دست
 باز گشتی جد چون تخرید دست
 عیب کس با او نمی باید نمود کس
 زانکه نبود هیچ لحی بی غد و ز کوه
 از خدا خواه آنچه خواهی ای پسر
 نیست در دست خلائق نفع ضرر
 بنده کار نیست ناصرخز آله
 باری از حق خواه از غیرش خواه
 آنکه از فقر خدا ترسد پستی حق
 بی گمان تر سند از هر کس بی
 از بدی گفتی زبان را هر که بست
 کرد شیطان لعین را زبردست

کس نباید پنج چیز از پنج کس

کس نباید پنج چیز از پنج کس
 یاد کر از ناصح خود این نفس
 نیست اول دوستی اند و ملوک
 این سخن با ورکن از اهل سلوک
 هر که با مال کسان دارد حسد
 بوی رحمت مردم ماعش کی رسد
 سفل را با رفوت ننگری
 هیچ بدخوی نیاید سروری
 آنکه کذابست و میگوید دروغ
 نیست او را مرد و فاداری فروغ
 هر که اسه کار عادت باشدش
 در جهان بخت و سعادت باشدش
 اول از عیبی که باشد مردمان
 در ملامت هیچ نکشاید زبان
 هر که سینی براه ناصواب
 رو بر اهش از نایاب
 زحمت خود را ز مردم دوردار
 بار خود بر کس میفکن ز تنهار

نفت رسته کاران

کوهی چو آنکه باش رستگار رخ مگردان ای پیر از سه گاه

اولت دیدن بود حکم قضاش بعد از آن جستن بجان دل رضا

چست سیم و ر بودن از جفا هر که این دارد بود اهل وفا

صدقه کالوده کردد باریا کی بود آن خیر مقبول خدا

کر عمل خالص نباشد همچو زر قلب را ناقد نیارد در نظر

تا تو آنکه باش اندر روزگار نفس را از از روها دوردار

تا توانی دور باش از سود خوار ز آنکه هست از دشمنان کردگار

پیش مردم هر گرفت کرد فاش حدم آن ابله باطل منباش

هر که باشد مانع عشر و رکات دانکه غافل وار بگذارت صلوات

بر حدز باش از چنان کس زینهار تا شود دم ترا بسیار نار

در بیان اذیت عسر

لذت

لذت عمرت اگر باید بدهر باش دائم بر حدز از چشم و دهر

چون نکرده خلق با خوی تو رست کو بجوی مردمان سادی رواست

ز آنچه حاصل نیست دل خرسند دار گوشه دل را جان بداین بند دار

ای برادر یک مرد دولت مکن باد گیر از ناصح خود این سخن

سره نکند که گریزی از قضا هر چه یاید بر آن میدره رضا

هر که اود رستان یک دل بود جمله مقصود دلش حاصل بود

در جهان دانی که کرده معتبر آنکه او خوش باشد از خوف خطر

که کند با کس و فالین روزگار چونکه دارد نیست اش با مهر کار

آنکه یا نور روز غم بود ست یار روز شادی هم بپرسش زینهار

روز غمت کو تو پروازی بکس روز غمت باشد مدت فریادین

چون بیای دولتی از مستعان اندران دولت مبارزه و ستان

مرزا هر کس که یار غم نبود چون رسد شناسد بی هم او محمد بود

در بیان معرفت

معرفت حاصل کن ای جان پیدر نابیای رضای خود خبر
هر که او را معرفت حاصل نشد هیچ با مقصود خود حاصل نشد
هر که او عارف نباشد زنده نیست هیچ حق را بدانی با عطا
عارف نفس خود را چون شناسی تو عالا قرب حق را که یق و از زنده نیست
عارفان باشند که باشند حق شناس هر که عارف نیست نبود جنس ناس
هست عارف را بدید مهر و وفا کار عارف جمله باشد با صفا
هر که او را معرفت بخشد خدای غیر حق را در دل او نیست جای
نزد عارف هست دنیا پر خطر بلکه یا خود نیستش هرگز نظر
معرفت فانی شدنی در وی بود هر که فانی نیست عارف کی بود

عارف

عارف از دنیا و عقبی فارغست زانجه باشد غیر مولی فارغست

هست عارف لقای حق بود زانکه در خود فانی مطلق بود

یا چه مانند این جهان کویم جواب انکه بیدار می جیزی بخواب

چون شود از خواب بیدار ای عزیز حاصل خواش نباشد هیچ جابر

همچنین چون زنده افتاد و مرد هیچ خیزد از جهان باخود نبرد

هر که را بود ست کردار نکو در ره عقبی بود همراه او

این جهان را چون زنی در خوابی خویش را از یاد اند چشیم شوی

مرد را می پرورد اندر کنار مکر و شیوه می بینداید بی شمار

چون بیاید خفته شوی ناگهان بی کمان سازد هلاکش در زمان

بر نو بادی عزیز بر حسن کجین مکاره باشی پر خدر

در بیان ورع میکند

در ورع ثابت قدم باش ای پیر
که هر خواجه که کردی مغترب

خانه دین کرد و آبادان ورع
لیک میکرد خرابی از طمع

هر که از علم ورع گیرد سبق
دور باید بود نشن از غیر حق

ترسکار عا از ورع پیدا شود
هر که باشد بی ورع رسوا شود

با ورع هر کس که خرد را کرد راست
جنبش و آرامش از بهر خداست

چیت تقوی ترک شیهات و حرام
از لباس و از شراب و از طعام

هر چه افروخته است اگر باشد حلال

هر چه افروخته است اگر باشد حلال
نزد اصحاب ورع باشد و بال

چون ورع شد یاری علم و عمل
حسن اخلاصت بیاید بی خلل

ناکامان ای پند چون کردی گناه
توبه کن در حال عذر زنجواه

چون گناه نقلاید در و جوره
توبه نشیبه ندارد هیچ سوره

در انابت گاهی کردن خطاست
بر امید زنده کی کان بی وفاست

خدمت کنین

تا توانی ای پیر خدمت کرین
تا شود اسب مرادت زیر زین

هر کسی او خدمت مردان کند
خدمت او کنید کردان کند

بهر خدمت هر که می بندد میان
باشد از آفات دنیا در امان

هر که پیش کا ملان خدمت کند
ایزدش باد و نوح و حرمت کند

خادمان راحت در جنت یابند
روز محشر بی حساب و بی عذاب

خادمان باشند اخوان را شفیع
جای ایشان در جنان باشد رفیع

هر چه خادم شد بخانش میدهند
هم نواب غازیانش میدهند

هر چه خادم عاصی و معصی بود
بهتر از صد عاید ممسک بود

ای برادر طاهر همان را عزیز
تا بیایی عرقت از رجان تو نیز

هر که باشد طبعش از مهمان ملول
از وی زانور خدا و هم رسول
منومنی کو داشت مهمان را نگو
حق کشاید باب جنت را برو
بنده کو خدمت مهمان کند
خوبش را شایسته رحمان کند
هر که مهمان را بروی تازه دید
از خدا الطاف بی اندازه دید
از تکلف دور با بستی ای مهربان
تا کرانی نبودت از مهمان
هست مهمان از عطایا کرام
هر که زو پنهان شود باشد لایم
خیره برخان کسی مهمان مشو
مهمانست که رسد پنهان مشو
هر که مهمان را کرامی میکند
کوششی هر نیک نای میکند
هر که مهمانست شود از خاص عام
پیش او بیاید آوردن طعام
ز آنچه داری اندک و بیش ای پسر
برده باید پیش هر و بیش ای پسر
نان بده با جابجایان بهر خدای
نادهند در بهشت عذای

برق

برق عریان که بخشد جامه
حق دهد او را ز رحمت نامه
هر که ثوبی برق عاری دهد
درد و عالم ابرویش باری دهد
کر برای حاجت محتاج را
بر سر از اقبال یابی تاج را
هر که را باشد بیعت بختیار
خیر و رزد در نهان و آشکار
ای پسر هرگز مخور نان پخیل
کم نشین در عمر بر خوان پخیل
نان مسک جمله رحمت و عنا^{رحمت}
میشود نان سنی نور و صفا
تا بخوانندت بخوان کس مرو
از بی مراد چون کر کس مرو
کو کی خبر و توان از خود مبین
هر چه بینی نیک بین و بد مبین

سه علامت در حق

سه علامت دانکه در حق بود
اولا غافل زیاد حق بسود
کفایت بسیار عادت باشدش
گاهل اندر عبادت باشدش

ای سپر چون احمق و جاہل باش یکدم از یاد خدا غافل باش

هر کم از یاد حق غافل بود از حقاقت دور و باطل بود

هیچ از فرمان حق کردن متاب بهر و ام آرزو را دامن متاب

باطل را ای سپر گردن منہ ^{سرفه صاف کردن} نقد مردان را بهر کردن مدہ

از فضا را آسمان دم مرز هر کسی را پیش و بین و کم بین

دست خود و اسوی ناخبر میار جانب مال بنمان هم مدار

ناشنوی آزاد و مقبل ای عزیز بی طمع میبایست کرداری تمیز

علامت ظاہر است در شقی

هست ظاہر سه علامت در شقی بخورد دایم حرام را از احمق

بی طهارت باشد و بی کاه خیز هم ز اهل علم باشند در کرب

باطل هارت باش و پاکی پیشه کن و ز عذاب کور هم اندیشه کن

ای سپر

تانسوزی مرزا نارسموم ای سپر کبر از اهل عیال و

تا توانی هیچ کسی را بد مصو پیش مردم هم نکوی خود مگو

مغفرت خواهی کرد بر زو منبد چون رسد مهمان برویش منبد

ظاہر است خجیل خجیل

سه علامت ظاہر آمد در خجیل با تو گویم یاد کن شای خلیل

اولا از انسانلان ترسان بود و ز بلای جوع هم لوزان بود

چون رسد در ره بخویش و آشنا بگذر در چون باد و کوبد ز حبا

بند از مالش کسی را فائد کم رسد کس از خویش ماند

حاجت خود را از زشت روی

حاجت خود را غوازه از زشت روی آنکه دارد خوب روی از روی مجوی

مؤمنی را با تو چون افتاده کار تا توانی حاجت او را برآر

حاجت خود را جز از سلطان نخواه
چون بخوای یافت از دربان بجوی
از وفات دشمنان شادی مکن
از کسی پیش کسی دادی مکن
باقناعت ساز دائم ای بپس
گرچه هیچ از فقر بند تلخ تر
هر سحر بر چیز استغفار مکن
فرصتی اکنون که داری کار کن
همش این خویش را غیبت مکن
غیر سلطان بر کسی لغت مکن
چون شود هر روز در عالم جدید
از گناهان توبه میباید کردید
هرگز از کسی نباشد از خدا
حق بهتر ساند ز هر چیزی او را
تا نوافی حاجت مسکین بسوار
با برادر حاجت را کرد کار
هست مالت جمله در کف عاریت
چونکه مردی از تو ماند زاریت
عاریت را باز میباید سپرد
هیچ کسی دید که زربا خویشی برد
حاصل دنیا چه باشد ای امین
یک دو گز کر باس و بایک گز زمین

هر چه

آنچه ماند از بلا ی جان نشت
هر چه داری هر چه حق آن نشت
حاجت او را خدا قاضی شود
هر که با اندک رزق راضی شود
بگذر از روی گرتو داری بهیچ
هست دنیا بر مثال قنطریه
نیست عاقل او بود دیوانه
هر که سازد بر سر بل خانه
از خدایان ببرد و احسان عنا
هست مؤمن را غار رخ عنا
فرو در رویشی شفاء مؤمن است
زانکه اندر وی صفاء مؤمن است
مال و اولادش بمعنی دشمنند
گرچه نزد یکت دو چشم روشنند
مرد ره را بود دنیا سود نیست
هرگز نشاندیش از نابوده نیست
هر که از صد قشردلی صافی بود
خفته و لفته و کافی بود
بندگان حق جو جان را باخندند
اسب همت تاثر یانا خندند
تا نیاری در ره حق هر چه هست
آنچه میباید بجا آید بدست

در سخا گوش ای برادر در سخا

باش پیوسته چون مردای ای

در درخ مردی سخی نور صفاست

حق تعالی بر درخت نوبخت

استخار با جهنم کار نیست

بیش اهل بخل تبیس دان

چو مسک ننکرد روی بهشت

آنکه میخواهند مرد بر سقر

ای پیر مردی منهور باش

با سخا باش و تواضع پند کبر

فعل شیطانی بود

جاذبه

چار خصلت فعل شیطانی بود

عطسه و چو گذشت از یسعی

خون بینی نیز از شیطان بود

خامیازه فعل شیطانست و قی

در بیان اهل نفاق

دور باش ای خواجه از اهل نفاق

سه علامت در منافق ظاهرست

وعدهای او عهد باشد خلاف

مؤمنان را که عنایت میکند

نیست در وعده منافق را وفا

تافته پنداری منافق را امین

دانند اینها هر که رحمانی بود

باشد از فعل شیاطین بی شک

زانکه ظاهر و شمس انسان بود

ای پیر امین باش از مکر و

در جهنم دان منافق را و نفاق

زان سبب مقهور و قهر قاهرست

قولا و بنود بجز از کذب و کلاه

هم امانت را خیانت میکند

زان نباشند در رخس نور صفا

نیست باد ناخشا از روی زمین

بامنافی هر که هر می شود منزل او در يك چه میشود
از منافی ای پیر مرهیز کن تیغ را از بهر قتلش تیز کن

در بیان علامت متقی

سه علامت باشد اندر متقی کی بود نسبت تقی را با شقی
هر چند را باشد تقی از یار بد تا نیندازد ترا در کار بد
هر دود بکشد و رغنش بر زبان و ز طریقی کذب باشد هر گران
از حلال پاک کم کرد کام تازه افتد اهل نفوی بد حرام

در بیان خصلت در شریست

هر کس را باشد سه خصلت در شریست باشد انگس بی شن از اهل بهشت
شکر بر نفا و صبر اندر بلا میدهد آینه دل و اجلا
هر که مستغفر بود اندر گناه حق زنارت و زخشر دارد نگاه

هر که رسد

هر که ترسد از الله خوبشتر خواهد او عذر گناه خویشتر

معصیت را هر که بچهری کند ایزدش از اهل جنت کی کند

ای پیر دایم با استغفار باش و ز بدان و مفسدان یز را باش

هر کی خبری بدست خویش کن خیر خود را وقف هر دویش کن

يك درهم کان را بدست خود دهند به بود از بعد تو کر صد دهند

هر که بخشش می مکن با او رجوع کن و یا افتاده از دست جوع

این بدان مانند که شخصی می کند بان میل خورده از حق کند ^{کوی کورس}

با پدر که چیره کی بخشد پسر عی سرده که باز بگرد از پسر

هر که بخشش خود یکی خرمای شتر بهتر از بعد تو صد مثقال در

ای پیر شاد مال و زر محبوب آنچه کس داد از دیگر محبوب

شاده دنیا سر اسرغم بود سورا و اند و عقب ماتم بود

املا تفریح زد دنیا کوش نامر
 جای شادی نیست دنیا هوشدار
 ای پسر با اندوه غم خوبی کن
 روی خود را جانی بدل جوی کن
 کفر فرج داری ضای حق رواست
 لیک از دنیا فرج کردن خطاست
 خون و اندوه است قوت بندگان
 غم شود یار فرج چونید کان
 هر که داند بداند نیست
 عاقبت بر پای بیند تیرت
 از چه موجودی سدیدش ای پسر
 هر کسی دارد غم خویش ای پسر
 کوی از در مر ترا از نیست هست
 از برای آنکه باشی حق پرست
 نانو باشی بنده معبود باش
 با حیا و با استیلا وجود باش
 مگذاران در خواب و خورایم
 زنده دار از ذکر صبح و شام را
 خواب که کن اول روزی پسر
 نفس را خوردن میا سوزی پسر
 آخر روزت نکوشد منام
 پیشتر از شام خواب امدهام

اهل

اهل حکمت زانی آید صواب
 در میان آفتاب و سایه خواب
 ای پسر هرگز مرو تنها سفر
 با شدت از دقت تنها خطر
 دست داد مرغ زدن شومست و شوم
 استماع علم کن ز اهل علوم
 شب در آینه نظر کردن خطاست
 روزا گویی تو روی خود رواست
 خانه کرتنها و تار بیکت بود
 مونسی باید که نزدیکت بود
 دست را که زن تو در زیر و خ
 نزد اهل معرفت آمد جویخ

در بیان قدر حاجت فراید

چار پادشاه را برایی چون قطار
 در میان شان نیایی زینهار
 تا فراید قدر حاجت داخل
 دور شب می باش دائم بار دعا
 تا شود عبرت ز بادت در چاه
 رو نکوی کن نکوی در جهان
 تا نگاهد روزیت مرد روزگار
 معصیت کم کن به عالم زینهار

هر که در شب خواب عریان میکند
از نصیب خویش نقصان میکند

بول بر پاهم فقیری آورد
ایزوه بسبار و پیری آورد

در جنابت بد بود خورد ز طعام
نا پسند ستاین باز خاص و عام

ذیره نان میفکن زیر پای
که همی خواهی تو نعت از خدای

شب مرثی جاروب هر خانه در
خاک روبه هم منه در پیش در

که بخوانی باب و نامت را بنام
نعت حق بر توی کرد و حرام

که بهر چویی کنی دندان خلال
بی نو کردی وافتی در وبال

ای پیر در آستان در منتهین
که شود دوری ز افعال چنین

نیک که کن نیزه در پهلودری
باش حاتم از چنین حضرت بری

در خلا جا که طهارت میکنی
وقت خود را دانکه غارت میکنی

جامه دابر تن نیشاید و حاتم
باید از مردان ارباب موختن

کرد

که بدامن پاک ساری روی خویش
روزیت که کرده و در پیش پیش

نیک نبود که کشتی از دم چراغ
ده مده دو چراغ اندر دماغ

که زن اندر پیش نشانه مشترک
آنکه خاصان تو باشد خوشترک

از کدایان پاره های نان محض
زانکه می آرند فقیری ای پسر

دور کن از خانه تا رعنکبوت
باشند اندر ماندنش نقصانوت

خرج را بیرون زانداره مکن
ریش خشک را نشانه مکن

دست رسو که باشد تنگی مکن
چون تو در هواری بره لنگی مکن

متاشووی در روزگار از صابران
رو مکن از دیدن سختی کران

دوی خود که ترش ساری از بلا
خویش را از صابران مشمره لا

بی شکایت صبر تو باشد جمیل
با کسی که کن شکایت از جمیل

در بلا افتی که صابر نیستی
نزد اهل صدق شاکر نیستی

گو نکردی ای پسر کرد خلاف آنکه زبید ترا در صبر لاف

فرج میگوید

که همی داری فرج را انتظار در بلا بنود بصیرت هیچ کار

که صفا میبایدت بخرد شو و رخرد داری ز اهل دید شو

ترک دعوی هست بخردای پسر فهم کن معنی تغزید ای پسر

اصل بخردت و راع شهرت و مست بلکه کل انقطاع لذت است

کرد چه یکبار شهرت را طلاق آن زمان کردی تو در تغزید طاق

که تو بر ادبی ز غیرش نا امید آنکه از بخرد کردی نا امید

اعتمادت چون عهد بر حق بود آن دست تغزید جان مطلق بود

ترک دنیا کن برای آخرت و زیدن بر کشتی لباس فاخرت

که بیای از سعادت این مقام صاحب بخرد کردی و السلام

گردد دنیا

گو ز دنیا دست شوی بهر حق آنکه از تغزید گویندت سبق

رو نخرده باش و دالم فرد باش تا بهم فرقی نشینی کرد باش

کرد کبر و عجب و خود را ای مکرده قدر خود بیستناس و هر جای مکرده

آنکه با عطار میگردد قریب او همی باید ز بوی خوش نصیب

همش صالحان باش ای پسر دور باش از اهل قلاش ای پسر

جانب ظالم مکن میل ای عزیز و رکنی کردی از آن خیل ای عزیز

دو ز اهل ظلم بگریز ای فقیر تا شنوی ز انش نیز ای حقیر

صحبت ظالم بسا انش است ز آنکه خلق از او تند و ناخوش است

در حضور صالحان صالح شوی و رفشینی با بدان طالع شوی

هر که او با صالحان عهدم شود در حریم خاص حق محرم شود

انی مکرار راه شروع را اصل نیایی که گزاری فرج را

از شریعت گزینی بیرون قدم در ضلالت اوفتی و رنج الم

هر که در راه ضلالت میرود از جهالت در بطالت میرود

حق طلب و زکار باطل دور باشد در سخا و مردی مشهور باشد

هر که در راه حقیقت سالک است در زینب خائفه قهر مالک است

بر خلاف نفس کن کارای سپهر تانه یفتی خود در نارای سپهر

در بیان کرامت حاجی حق میگوید

چار چیز است از کرامتهای حق مقبلست آنکس که بگردان سبق

اول آن باشد که باشد راست گوی با سخای نفس باشد تازه روی

آنکه حفظ امانت باشدش هم نظر پاک از خیانت باشدش

هر که امانت داده باشد این چهار باشد آنکس مؤمن بر هر کار

دوست گمان باشد زیان کار

دوست

دوست گمان باشد زیان کار ای سپهر دو طبع زان دوست برادر ای سپهر

هر که میگوید بدیههای تو فاش دوست شمارش بد و خدمت مباش

دوستی هرگز ممکن با باره خور از جان کس خویش زان دور در

منعی کو میکند منع زکات دور از و میباش ناداری حیات

دور از آن یار که خواهد از تو سو کر چه سر را با قدمهای تو سود

ای سپهر ز سود خواران کن حذر خصم ایشان شد خدای دادگر

در جوانی دار پیرانرا عزیز تا عزیز دیگران باشی تو نیز

بر سر بالین بیمار آن گذر زانکه هست این سنت خیر البشر

تا توانی خسته را سیراب کن در مجالس خدمت اصحاب کن

خاطر انعام را در باب نین تا ترا پیوسته حق دارد عزیز

چون شود گریبان یشیمی ناکهان عرش حق در جنبش اید آن زمان

چون یتیمی را کسی گریان کند مالک اندر آتشش پریان کند

آنکه خداند یتیمی خسته را آنچه باز بیند جنت در بست را

هر که اسرار کند فاش ای پسر از چنان کس دور میباش ای پسر

هر سرسیری مخور هرگز طعام ناپسندست این بنده خاص و عام

علت مردم ز پر خوری بود خوردن هر تخم بیماری بود

راحتی نبود جسود شوم را کاذب و بد بخت را بند وفا

توبه بد خوگامی کم بود هر بخیلانرا مروت کم بود

هر منافق را تو دشمن دار باش از وی و از فعلان بیزار باش

تا شود دین تو صافی چون زلال باش دائم طالب قوت حلال

و آنکه باشد در پی قوت حرام در تن او دل همتی میرد تمام

اول

در بیان زیارت خویشان

رو پیر

دو پیر سیدن بر خویشان خویش ناکه کرده مدت عمر تو پیش

هر او ترک افارب میکند جسم خود قوت عقارب میکند

هر که گرداند ز خویشاوند رو بی کمان نقصان بر برد عمر او

هر که از خویشان خود بیکار نشد تا مشن از روی بدی افتاشد

چیت مرادی ای پسر نیکو بدان اولاً ترسیدن از حق و پنهان

عذر خواهد مرد پیش از معصیت باشدش طاعات پیش از مغفیت

آنکه کار نیک مراد این میکند باضعیفان لطف و احسان میکند

هر که او باشد ز مردان خدا باشند در تنک دستی با سخا

ای پسر در صحبت مرغان دری تا نظر یابی تو از فضل خدای

هر که از مردان حق دارد نشان نکذ راند عیب دشمن بر زبان

خود نخواهد مرد حصان و اهلاک و زعم ایشان شود اندوه ناک

عقله

مبغوبید مردانصاف از کسی

گر دست ظلم و جفا بر او بسی

هر که با اندر ره مردان نهاد

کی رود هرگز بد نبال مراد ^{و نبال}

ای پسر ترک مرادی خویش گیر

آنکهی راه سلامت پیش گیر ^{چون}

از خدای خویشان غافل مباش

غافلانه در ره باطل مباش

جایی که نیست این جهان در روی مخد

چشم عبرت هر کس دلب ببند

همچو مور از چرخ هر سوئی مرو

بند و ناصح را بکوش جان شنو

ای پسر کودکانی بازی مکن

کار با شیطان انبازی مکن

نفس بد را در که یاری مده

عمر بر باد از تبه کاری مده

هر کجا رفت بود اینجا مرو

راه حق را همچو نابینا مرو

در ره عشق و هوا مرکب مناز

خویشان را شعله شیطانی

دشمن داری از و ایمن مباش

زیر سقف بی ستون ساکن مباش ^ش

چون

چون سفر در پیش داری زاد گیر

عمر خود را هم سراسر باد گیر

ای پسر اندیشه از اغلال کن

نفس بد را با لکد با مال کن

جمله را چون هست بر دوزخ گذر

جایی شادی نیست با چند خط

آتش در پیش داری ای فقیر

هیچ خوف نیست از نار سعیر

عقب و دراهست و بارت پسر کن

نگذر و بارت بسی دیگران

داری اندر پیش روز رستخیز نیست

و ز حدایت نیست ایمان گویز ^{بچه}

ای پسر راه سرعت پیش گیر

ره دوی ترک هوا بخش گیر

ای برادر باش بر فرمان حق

تا بیایی چنت رضوان حق

کردن از حکم خدای خود متاب ^{بر که}

تا نمانی روز محشر در عذاب

تا بیایی در بهشت عدن جای

شفق بنای با خلق خدای ^{آ کوسه}

تا دهندت جای در دارالسلام

با فقیران روز شب میوه طعام

مان ^{سگ}

کوسا در می شاد اینجا خسته را باز بینی جنت در بسته را
هر که آرد این وصیتها بجای در دو عالم راحتش بخشد خدا

تمت لتوید هذه النسخة الشريفة

في آخر شهر شعبان المعظم سنة

ثلثين ومائة والى

عن يد سيد

عزیز ابن بری

بش

همان کون جهانگردن لایق
بوظایر باد ویکه اولکه نرود
عقال عقل جویدن خلاص دل

بگو نردن ایچه کور بر این صر
صفتی کم معرفدن اولکه سینه دور
افتدی باده نوش بزم خامن دل

فی بیان مطلع الرسالة

صلاه علیه سلام اولسون رسول
محمد مقدر ای انبیا د
محمد سرور جمع رسول
افسوس که چرخ خوشنود اولد
بورشرد آنک شایسته نبوی
شو داند که اولکه مدراج رحمان
قدومی علیینه اولدی دخت
کل ای و خدمت دیار بند عربی
اذن با غنچه بتمش بر کل ایکن

که اولد رهنما اولان بایوکه
محمد رهنمای اولیاد د
محمد هادی خبر سبلا د
مقام اتا کاکا محمد اولد
فکان قاب قوسین وادی
نه رجعیله ای مدح ابر انسان
انکه بشدی بشادی بخت
حقیقت کشتی نل غنایب
قدیمی ایشانه بلبل ایکن

تَنْزِلُ الْمَرْبِ كُلَّ رَجْعَانَةٍ	كَبِيرَةٍ دُرِّيَّةٍ يَكُونُ اسْمُهَا شَيْبَانَةٌ
يَلُورُ سُلْخُ خُرْدِ شَيْبَانٍ بُوَيْخَانٍ	لَا رُؤْيَا لَوَيْتٍ وَأَبْنَاءُ الْخُرَابِ
بُرْعَانٍ بَرِّخَالِ خَوَابِهِ بَكْرَانٍ	الْبَحْدَرَةُ عُمَرُ آدَمَ أَبَهُ بَكْرَانٍ
صَفِينِ مَدْرِي خَيْلَانٍ أَيْنَانَةٍ	أَقْرَصُ صَوْبَةٍ اسْتَرْيَلَةٍ طَيْنَةٍ
شَهَادَاتٍ يَلْكِدُ رُطَاهِرَهُ دُنْيَا	حَقِيقَتَهُ وَلَيْكِنَ دَارُ عَقْبَانٍ
جُودُ نِيَا أَهْلِ بَرْسُ خُرْدِشِ كَبِيرَةٍ	فَتَوَكُّرُ دُكْرِي هَبْ دُرِّي كَبِيرَةٍ
سَنَدِ اسْتَرْيَا سَةِ بُوَكْلَامَةٍ	نَظَرُ قَلْبُونِ النَّاسِ نِيَامَةٍ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ النَّاسُ نِيَامٌ فَإِذَا مَاتُوا انْتَبَهُوا وَأَمَّا	
بُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَدِ ابْتَدَى الظَّاهِرَ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا كَأَيْسَرَ	
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَجْعَلَهَا رِيًّا حَقًّا	
كَبُرُوسُفَ ظَاهِرِي وَأَوْدَهُ كَبِيرَةٍ	أَجُونُ حَقِيلَةٍ نَعْبِيرِ بَرِيدَةٍ
كَبُرُودُهُ عُرْفَانِي خَبَرُ أَنَامِكِ	نَجْمَةُ حَقِيقِي وَبَرْسُ دَعَائِكِ
كَبُرُوسُفَ خَيْالِي خَوَابِي بَارِدِي	أَوْبَانُ نِيَّيْكِ عَقْبَاهُ فَيَلِدِي

آبَاة شَيْبَانٍ

أَوْبَانُ عَقْلِي دُرِّيَّةٍ	حَقِي أَكْلِي كُورِ أَهْلِ دِلِ بَيْدِ
أَوْبَانُ أَوَّلِ دُرِّيَّةٍ	هَوَايَ فَوْسُوِيٍّ فَوْهُدَايَ
سَوَايَ حَقِي هَوَايَلَهُ هَوَسُدِ	حَقِي أَكْلَهُ حَقِي بِلِ اللَّهِ بَرْدِ
كَشِي حَقِي بِلَاكِهِ كَلْبِي جِهَانَةٍ	بِهَ سَلَا أَرَادَهُ دُرُّ لَوْ بَهَانَةٍ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ وَفَسَدَ ابْنُ عَبَّاسٍ	
مُفَسِّرُ دُرِّيَّةٍ عِبَادَتِ مَعْرِفَتِهِ	بِلَمَرِ اشْبُو جَاهُ نَزَلَتِهِ
كَلَامِ ابْنِ عَبَّاسٍ نَظَرِ بِلِ	كُلُّ دُرِّيَّةٍ رَبِّ شَكِّ أَثَرِ بِلِ
صَافِي كَرَامَتِهِ بُوَعْبَاهُ جَاهِدِ	كَلَامِ كُنْتُ كَرْدُ رَاكِهِ شَاهِدِ
وَفِي الْكَلِمَاتِ الْغَدِيرَةِ كُنْتُ كَرْدًا خَفِيًّا فَأَحْبَبْتُ الْبُؤْسَ أَنْ أَعْرِفَ خَلْفَتِ	
الْمَخْلُوقِ لِأَعْرِفَ رَحْمَتِ الْبُؤْسِ بِالْغَيْمِ حَقِي عَرَفِي	
كُرْدُ أَوَّلِ كَسَةِ بُوَعْبَاهُ رُفِ	حَالِشِ سَعْيِ أَيْتِ أَوَّلِ كُورِ حَقِيقَتِ
نَدْوِي رَبِّكَ أَكْرَمَكَ مَرْيَمِي	بَلُورِ حَقِي بِلَيْنِ نَفْسِي حَقِيقِي
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ	

افندي نفسكه آگاه اوله كوز	بجاهد في سبيل الله اوله كوز
هوي نفسي تمنع الدين ار	جهادي اكبر المرأي برادر

قَدْ بَلَكَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَجَعَ عَنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ بَعَثَ جَاهِدَ النَّفْسِ بِنَا عَدَتْ جِهَادًا أَكْبَرَ لَا تَهْأُصَادُ سَبِيًّا قَرِيبًا لِعَرِيقَةِ الرَّبِّ الَّتِي هِيَ الْمَقْصُودَةُ مِنَ الْخَلْقِ بِجَاهِدِ الْجَاهِدِ الْمَعْرُوفِ

شركيم ايم هوي فعه جرات	ايد مولى آكا لايد هدايت
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا	

كل ايندي مقصوده بالشرعي	بيان ايله اصولي رفروعي
معان مكيدن برورق باز	بكم اطفال اولدو احوه سبوا باز
شراناز ايله عشاقه نوادن	كج كود برهواييله سوادن
صيقين الدن قومه مفران لاي	كوكله دن كشمكه حث سوي
طليبيك نزمه لاد راي بار	ننه كيم خالفه آكان اناز

دوش توچه ايدري غيرت ايله	دنيته اچيلنجه دقت ايله
اولا كجه بايشكه دولت قونديري	هماي عزت و رفعت قونديري
بوذر اصل اولدو غني اصولي نص	ك ايد داغياردن مطلق نفدي
سرای ستره بس نفی اولدی جاري	ايرن ايشانه تحصيل ايدري مطلق
هويته دن دم اوردو حقه ايرم	حيات اقلیمك ذوقني سوزدي
بزم اخرايز اي جي قيتوم	جنتاب بايكجه هب جمله معلوم
دوعاله تحت شمعركه درهب	دوبري قهر كه هج كسته اير
يره لطفكله ايله باذا الاكرام	جلال كدن اوته اكر امل انعام
فتادن كجروب بر كود بقا	يوز جودكله حقا عطا
خدا با بالخل فضلكله رحمت	بولدو ناك حجت ابر حجت
شوق كيم قابليه انوار نصيب	طلوع ايت اكر اسرار نصيب
كهر حجت انجيره جسته اول	ايرد لطف انجيره كدنه اول
با حجت خالقينه واصل اولدو	ايرد دوزد مرادي حامي اولدو

فِي بَيَانِ مَرَاتِبِ التَّوْحِيدِ

تَحْلِي خَوَاجَةِ بَيْتِهِ آخِ تَنَكُّرُكَ	تَكْوَرُ أَوَّلُهُ تَاكِدُ طَلُوسُودُ
كَلَامُ كَمَلِي تَقَرِيرِ أَيْلَهُ	كُوكُلُ خَوَادِ سَبِينِ تَقَرِيرِ أَيْلَهُ
صَفَا لِرَسُولِ تَكَمُّرُ أَرْوَاحِ أَسْرُ	تَدْرُ أَهْلُ حَقِيقَتِ سُبُلِ أَيْلِهِ
كَيْفِي أَفْعَالِهِ أَيْرُ مَشْغَلِهِ	كَيْفِي وَاصِلُهُ دُرُ تَوْحِيدِهِ أَنَّهُ
مَرَاتِبِ أَوْدُهُ دُرُ أَوْبَانِ تَوْحِيدِهِ	تَقَاوُتُ أَوْدُهُ دُرُ أَصْحَابِ تَوْحِيدِهِ
بَشَرِ حَقْدِي أَقْدَرِي بُوْقْدَرُ دُرُ	أَوْتَهُ سَيِّ صَمَمُهُ كَيْ مَقْدَرُ بَشَرِهِ
مَكْرَمُكَ بَرَقُ خَاطِفِ كَيْ بَرَانِ	فَلَكَ سِيرَتُهُ أَمْرُهُ نُوْدُ دُخَانِ
وَلَكِنْ رَايِلِ أَوْدُودِيهِ أَوْدُهُ	أَبْرَشْتُهُ أَكْبَنُكَ عَقْلُ أَدَمِ
أَكْرِجُهُ فَضْلُ حَقْدِهِ أَيْشَوَالِ	بُعَاكُمُ وَلَكِنْ ذِكْرُ طَاعَتِ
سَمَاءِيهِ وَسَابِلِ أَوْدِيهِ أَسْمَاءِ	بُولْدُهُ نَحْخُ أَوْدُهُ لَا بَرْدُ نَحْأِ
نُوعِيهِ أَسْرَارِ دُرُ كَيْ أَيْرُكُ أَسْرَارِ	بُولْدُونِ حُلُوسُونِ أَيْ أَيْرُكُ أَسْرَارِ
فِي تَحْقِيقِ إِنْ التَّوْحِيدِ مَبْدَأُهُ قُلُودِي وَنُوعِيهِ كَمَا أَنَّ الشِّرْكَ مَشْأَلُ عَذَابِ	

بُوْحَقِيقِي بَرَادُ رِاسْتَعَاكَ	صَفَا وَدُودِيهِ بَرُوحِشِ سَمَاءِ
جَمِيعُ دَوْدُهُ تَوْحِيدِ أَوْدِيهِ مَبْدَأِ	عَذَابُهُ بَيْنَكُمْ شِرْكَ أَوْدِيهِ مَشْأَلِ
أَيْ قِيَمُهُ أَوْدِيهِ شِرْكَ أَيْرُكُ طَهْرِ	بِرِي شِرْكَ خَفِيدُهُ بَرِي ظَهْرِ
خَلِيدُهُ فَرْدُ تَوْبِيدُهُ أَهْلُ إِيْمَانِ	خَفِيدُهُ قَالِيهِ أَشْكَالِ أَيْ جَانِ
فِي التَّحْقِيقِ عَنْ أَمْرِ إِبْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَهَمَّنُ لَوْلَا اللَّهُ	
لَوْلَا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ أَلَا حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ	
فِيهِمَا عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ يَا مُعَاذُ	
هَلْ تَدْرِي مَا لَخِيَ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ قَالَ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ	
يَعْبُدُوهُ وَلَا تَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ثُمَّ قَالَ تَدْرِي مَا لَخِيَ الْعِبَادُ عَلَى اللَّهِ إِذَا	
فَعَلُوا ذَلِكَ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَنْ لَا يَعْزُبَ عَنْهُمْ	
حَدِيثُكَ ظَاهِرِيهِ أَوْدِيهِ مَقْدَرُ	كَيْ عُرْفَانِ جَلْسِينِ أَوْدِيهِ دُرُ
كَيْ أَهْلُ مَعْصِيَتِهِ بَرُوحِشِ هَبِ	بَيْتُهُ بُوَيْلِ أَيْ كَيْ أَوْدِيهِ مَقْدَرِ
نُودُهُ دُرُ بَهِي أَكْرُ أَيْلِ رُسُودِ أَوْدِ	كَيْ أَوَّلِ شِرْكَ خَفِيدُهُ أَكْرُ بَهِي

عصای موسی بقدر ناز
 اگر شرک حقیقت نور ناید
 نبی ساک و معنای طوود
 حدیث ثابته دلنی نظارت
 بکبر بوقاعده معلوم اولون
 عموم الیوا فاده نکره مان
 بو معنای اگر اندک ایسته ادا
 اگر شرک خفی و کجیلد
 و بعینه خدا فلان عذاب
 کشتی شرکدن اید بخل اجنای
 فرزنداش کله کسه بو طریقی
 بو معنادن اکاکیم ایری ارشاد
 بر خدایکس غیری اثبات

انگیزند ز بیگم شرک خفی
 خدا بی جمعه بی صابری
 انجون صدق قلبیه بودی
 خلافتن کلام مقدون کی خدایت
 درونک معرفت نور اکسون
 سیاق نغبه داخل اولسه ای
 اولماق کرک هیچ بر شیه انراک
 بولودن فور تلو لن لایدر و
 دخی کورن سولای و حسای
 تحقیق لیک کور مر اول عذاب
 قرینک اوکه توحید حقیقی
 برایشی زبده عمره قلن ایستاد
 که التوحید اسقاط الاضافا

مقله کرا بد دعوی تحقیق
 که زبده عمره ایستاد اندکار
 اگر اول اینی اندن بلیدی
 ثالم اولدی انک شرک دال
 عذابه با عت اول شرک شکله
 کل اندی زبده عمره سوکلی نو

اول نور حال بو بزان تطین
 فحان اولیه کلر اگر انکار
 فوایتدن ثالم کلبیدی
 نیه واردی عجب بله کیک حال
 ثالم اگر بود سه محکوم
 بیکم آثار شرکدن وار لک

قصه شیخ بایده بیطای قدس سره

روایت اول نور اول پیر بسطام
 بود کلو جدر سعی و دقتیه
 با قرب هر حالیه اول مرد فائق
 دیدی بر حقه لایق اینش بوی
 دید بکلمه میسین سود بد و کله
 بود ستمه بولونوی سنده خیر

که یعنی بایده صاحب اقدام
 بود کلو خلوصیه عزلیله
 ارا یوب بولمادی بر حقیق لایق
 مکر توحید م و اریسته وار اخی
 بود کجی سودا غو تدری بر کله
 عجب بسن فنده با فنده زحید

اولوز توحيد اصلي هر كالك	بنه كيم شريك د اصيله ضلالت
كسيتك شريك د كلودر عادي	ايسيك بل انزن اجيتاي
قربك مشرك اولوز عوازل	كجور بويونه اغلال سلال
فصور و شركدن شولكم اولدك	اولوز جنت قصورنه فرحانك
اي قسم اولدي هم جنت قصري	بريسي مغنوبد زيري صوري
اولوبور مغنوب جنت جنت	موحد بوركور انزه درلودن
كورد اول جنتك اجنه مجنت	بولور هر نغزده نجه دولدن
قولن اشتموب كوز كوردك	كوكو د كلويب عقل ايرديك
نكر اعداد ايد صلاح وكنه	نجه وصف ايليم كير اولينه
اعددن عبادي الصالحين مالا عين رات ولا اذن سمعت ولا خطر من قلبهم	
صلاحه كچه هر عرف بولاد	حقيقته وليكن صلاح اولاد
ك اول ترك اين جمله ماسوي	كجه نفسندن وبوي خداعي
اير شينين اول اول توحيد دانه	با نوب قالمه افحال صفاته

بوتوحيد

بوتوحيد اكر ايرمك ديلد	سراي وحدته كيرمك ديلد
درش صدقيه دايتم نوع بابك	سواي ترك ايدوب رفع حجابك
كر كدر ترك دنيا ترك عقبا	حجابك اعظم وار ليدد اما
ولذلك قيل وجودك ذنب لا ينفس عليه ذنب	
نه وقتين كيم اول اولدني	كيدوب حائل اول اولخه اول
رفع الحجاب وتعلم الحادب	
كل اي دولت متاعينه خويده	ك كوش جانه بر خوش كوهرار
نه كهر نيكه سفتاح سعادن	انكلاه اجلور ابواب حكمت
هدايت ابدوب اول ياب ابرسل	حجابي اعظمي اوتد كجرك
اوله سين جمعه رهم فوزه واصل	كال اير مرادك اوله حاصل
فجان نور حقيقت نعه صاله	سني بر جزيه ايرسندن آله
ربوبيت دما غلگه ايدوب	عبوديت قاصر امله زندهاد
جالش اشوب حجابي حرق ايرد	صفين جمعيه فوق فرق ايرد

حَقِيقَتُهُ دِيلُوسَكَ فَتَحِ بَابِي
يَكُنْ حَقُّكَ أَلَا يُؤْحَكُمُ حِجَابِي
ذِكْرُ الْفَقِيمِ إِنَّ الْفَرْقَ مَا نَسِبَ إِلَيْكَ مِنَ الْكَيْبِ وَإِقَامَتِهِ وَطَائِفَتِهِ الْعُجُوَّةُ
وَمَا يَلْبِقُ بِأَحْوَالِ الْبَشَرِيَّةِ وَالْجَمْعُ مَا سَلَبَ عَنْهُ بَلْ كَانَ مِنْ قَبْلِ الْخَلْقِ
إِذَا مَعَانٍ وَإِنْ إِذَا لُطْفٌ وَجِسَانٍ وَلَا يَدْعِي عَنْهُمَا فَإِنْ لَا تَفْقَهُ
لَا عُبُودِيَّةَ لَهُ وَمِنْ لَا جَمْعَ لَهُ لَا تَعْرِفُهُ لَهُ فَقَوْلُ الْعَبْدِ يَا أَبَاكَ تَعْبُدُ أَتَيْتَ الْفَرْقَةَ
وَالْعُبُودِيَّةَ وَقَوْلُهُ يَا أَبَاكَ نَسْتَعِينُ طَلِبُ الْجَمْعِ فَانْظُرْ إِلَى الْإِلَهِ شَادِ الْهَلِي
كَيْفَ جَمَعَهَا فِي التَّوْحِيدِ الَّتِي جَعَلَهَا مَفْتَحَ كِتَابِهِ الرَّبِّيعِ وَالزَّوْمُ قَرَأْنِهَا
لِكُلِّ شَرِيفٍ وَوَضِيعٌ ثُمَّ اعْلَمْ أَنَّ مُرَادَنَا فِي هَذِهِ الرِّسَالَةِ الْجَمْعُ وَالْفَرْقُ
عَدَمُ احْتِجَابِ الْعَبْدِ بِالْحَقِّ عَنْ الْخَلْقِ فَبِعَمِّ الْفَرْقِ الَّذِي قَبْلُ الْجَمْعِ وَبَعْدَهُ
فَلَا يَحْتَجِبُ بِالْوَحْدَةِ عَنِ الْكَثَرَةِ وَلَا بِالْكَثَرَةِ عَنِ الْوَحْدَةِ بَلْ جَمْعُ الْبَرِيَّةِ
وَالْعُبُودِيَّةِ فَيَحْصُلُ لَهُ الْبَقَاءُ بَعْدَ الْفَنَاءِ فَافْهَمْ ذَلِكَ فَتَحْلَسُوا

عَنِ الْمَهَالِكِ وَاللَّهُ الْهَادِي
رَبِّكَ سَيِّدُهُ اعْتِمَادِي

توضيح

شَوْلُكُمْ يَكُنْ جَمْعُ بَوَقِ عُرْفَانِي قَوْلُهُ
كَمْ زَجَعَ أَهْلُ دَرْيَا لَرْدَه غَلَطًا
بِرِي شَوْلُ تَوَكُّدُ بَكْرُ شَهْرَهُ كَلَنْ
حَقِيقَتُهُ كَالْأَهْلِ أَوَّلًا رَأَيْ
شَوْلُكُمْ بُوْرْدُ دَنْ بُولِي قَدِيمِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنْ أَنْصَبْتُمْ حَسَنَةً يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَقَالَ أَنْصَبُوا مَا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكُمْ

أَلَا أُولُو دَرْكِمِ فَمِنْ نَفْسِكَ دَرْكُوكِ
بِكُمْ تَوْحِيدِي صَرْفَكَوْ بَرِي وَدَرْكُوكِ
أُولُو حَيْدَرٍ بِقُوبِ مُوسَى بِتَقْوَى
أَلَا أُولُو دَرْكِمِ فَمِنْ نَفْسِكَ دَرْكُوكِ
مَقَامِنِ كُودُ دَرْغَا فُلْ أَلَا دَرْكُوكِ
بِسْ لَا فَنَسَكَ أَدْرَايَ بَرَادُ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى حِكَايَةً عَنْ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ هِيَ الْأَفْتَتُكَ تَقْضِ
بِهَامِنْ نَشَاءُ وَتَهْدِي مِنْ نَشَاءٍ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَوَكَاثُ فَهَمُّ أَلَا مَعْنَايَ كَلَامِي
كُودَتْ بَرُورُ بَرُورُ هَرَقَايَ

نفسه اسناد الی کور	ادب بولین افندی سولیکو
دکل بونیرکل اول توجه مانع	سکامیکه بواندن دلخی نافع
قوله مولی ادب بولین طوبی	کوره یخه قن نفسک بوبی
ادب دحلیه انسان کامل	ادب تزد ابدی اولدی عوارل
دیلسک ابول سن مقبول حضرت	مودب اول بول سن ناکه قوت

فیقه شیخ ابوسعید ع الراری

اشیکم بوسعیده کلای برار	زیادت انیمکون ای برادر
مکر فرق انیموب اول جوامع	قبویه قودی اول صول اباعی
بورزدی که اول صلح کمال	قویب اولم واد بسر بزه هیهات
شویم راه ادبدن طشره کیده	فجن اولد بر فله صعب ابد

فیقه الشیخ بایزید بیلکای

اشیدیم کجی غیب شول بایزیدی	او عین العارین اولان فریدی
بایزیده او کدیلمر بر شخص خلی	ای کدیلمر اندی قلب مبی

واردب ای بواندن بقدی کدی	کاد اولد فیلدن بکا تو کور دی
ادب تزد ابدی چون بر لاندی	کوروب شیخ ای قویب دندی کدی
دیلسک کیم قول این سنی خویب	مودب اول مودب اول مودب

بیان التحقیق الحریه ادیکوست

یکم سمعکده اولون استو حقیق	کمد کمال جمیله تعریف
فجن اولد بزدکت صدوری	بقویب توجه خوش کور قوی
تزل اینه نفسه نمت ابد	توقی ایتا قدی غیرت ابد
بونیکی طوفه اول نضیه یکسان	بولسور ظلت انجوه اب حیوان
تفرج ایت حقیقت کسان	حصار ابدین شریعت بوسان
حقیقت البوب سر کره جوق	شریعت ظاهر حفظ انون

قال ابوسلیمان الدردنی ربما نکت الحقیقه فی قلبی ان بعضی یبنا
 فلا اذن لها ان تدخل قلبی الا بشاهدین
 الکتابه کسنة

کهی وحدت آید زه قبل تنعم	که ایل باغ کزنده ترنم
سرای وحدت بولگو سز شاه	د بر آیدی گاه او دودی بیع الله
کی ایشاد ایچون رباب دینی	د بر آیدی با حیره اکلپی
بیورسک آندی استوحالا	ابد داتک کالینه شهادت
حبیب الله ایل اقدرا پی	صراط مستقیمه کت هدای
حقیق بیکر حقایق نجاه ایت	عبودیت مقامین جلوه کاهات
قودی دعواه جوق در لطف	عبودیده خرد بجه شرف
آبدن اسر بعبده سرن اذعان	کودر نبوسوره صبر قله ایمان
کبری ان الله تعالی کیف قال سبحان الذی اسری عبده و جعل نبیه و هو یروی اشعار بان نزل تلك المراتب العالیة لا یسر الا بالعبودية	
علو رتبه طاعت سبیده	انی صنفه که بر قودی عبیده
فان الله علی ^{بصود} کل الصلح	والعمل الصالح برفعه
اگره معتبر حکم اذدر	ترقی سبب لیکن عماد

عمل انما اگر ایجا جنت	ولیکن وارد دانه با عتبت
قولک نقد بر حق سرباه سیدر	عمل صان مرد مانک بیه سیدر
ترقی سببینه اولدی فرقات	مراتب قطعه اولشدر دات
قولک داندازه فوئنه قایلیت	بفاد رفقله اخی حسن طمان
حقیقت صمدکم ترک عملد	ولیکن رزیت کی کوز دور
فان حسن البصری عالمه الحقیقه وکذا لا حظة العمل لا ترک العمل وقال ايضا طلب الجنت باعمال ذنب من الذنوب	
آندی بولمن استر مساک کمالی	عمل ایت بیکر قلمه ایحالی
قالت عائشه رضي الله عنها حين ريت ان قدي النبي صلى الله عليه وسلم هو نور مد من الصلح انكف هذا وقد غفر لك ما تقدم	
من ذنوبك وما لم تكن عبدا شاكورا ولحيوت مذود في الحجب عن عائشة رضي الله عنها	
سؤال الله رسوله پندت صندق	ندد تدقیو باب محله بوی تدقی

بَعْدَ امْتِدَادِي اَوْلَ دَنْبِ كَبَرِ	ذُنُوبِكُ مَا نَقَضْتُمْ مَا نَاخَرِ
بَدِي صَدِي شُكُورِ اَوْلَا مَيِّتِي	اَوْلَا حِسَابِ شُكْرِ قِلَا اَيِّمِي
كَلَامِي بِوَكَلَمِ دَكَلَامِ كُتَبِ	حَدِيثِ مَصْنُوعِي اَكَلَامِ
صِفَتِي بَابِي عَمَلَانِ دُورِ	فُورِي اَمِيَّتِي سَعُورِ اَوْلَمِ
عَمَلِ اَوْلِي مَرِيدِي قَرِيبِ اَلْحُورِ	رُصُولِ اَهْلِي شُكْرِ غَيْبِ اَلْحُورِ
وَفِي اَلْكَلَامِ اَلْقُدْسِيَةِ لَا يَزَالُ عِبْدِي يَتَقَرَّبُ اِلَى اَلْبُلُوغِ اَلْحَقِّي اَلْحَبِي	سَبْجِي نَدْرُ قَوْسِي اِي بَرْدِ
عَمَلَانِ حَقِّ نَفْعِ بَاخِرِ	

مَا وَدِدْتُ اَلْكَلَامِ اَلْقُدْسِيَةِ بِاَعْيَادِي لَوْ اَنْ كُنْتُ اَوْ لَمْ اَكُنْ وَرَبِّكُمْ
 وَجْهَكُمْ كَانُوا عَلَى اَنْفِي رَحْلٌ وَجَدْتُمْ مِمَّا ذَاكَ فِي بَلِي نَبَا
 بِاَعْيَادِي لَوْ اَنْ اَوْ لَمْ اَكُنْ وَرَبِّكُمْ وَانْسَكُمْ رَجَحْتُمْ كَانُوا عَلَى اَلْجَمْعِ اَلْقَصِ
 ذَلِكُ بَلِي شَيْئًا اِلَى اَنْ قَالَ بِاَعْيَادِي اِنَّمَا هِيَ اَعْمَالُكُمْ اَلْحَصَا
 اَوْفِكُمْ اَيَّاهَا فَرَجَدَ خَيْرٌ اَفَلَمْ يَدْرُوْهُ رَجَدَ غَيْرُ ذَلِكَ فَلَا يَلُوْنُ اَلْاَنَسَ
 رَوَاهُ مُسْلِمٌ فُصِّلَ فِي اَنْ نَاسَ خَيْرُوْنَ يَوْمَ قِيَامِهِ عَلَى حَسَبِ عَمَلِهِمْ

قَتِي بِرَقْدِ جَانِبِهِ خَرِيْدَارِ
 اَوْبِ مَصْرِ حَقِيْقَتَانِ شُكُورِ
 كَيْسِيْنِكَ اَعِيْنَتَا دِي فَاوْدِ
 بَعْدِ اَوْلُوْرْدِ خَدَانِكَ رَحْمَتَانِ
 كَلِ اَوَّلِ اَعِيْنَتَا دِي بَالِ اَكَلِ
 بَيْسِ اَلَّذِي لَا يَزَالُ اَلْمَوْنُ حَسَنُ
 اِنْ حَالِ اَوْدَدَهْ اَوْدُوسَهْ كُشِي
 اَبُوْلَكَ صِدْقِيْنَهْ اِي اَهْلِ عِفْتِ

قَتِي بِرَقْدِ جَانِبِهِ خَرِيْدَارِ
 اَوْبِ مَصْرِ حَقِيْقَتَانِ شُكُورِ
 كَيْسِيْنِكَ اَعِيْنَتَا دِي فَاوْدِ
 بَعْدِ اَوْلُوْرْدِ خَدَانِكَ رَحْمَتَانِ
 كَلِ اَوَّلِ اَعِيْنَتَا دِي بَالِ اَكَلِ
 بَيْسِ اَلَّذِي لَا يَزَالُ اَلْمَوْنُ حَسَنُ
 اِنْ حَالِ اَوْدَدَهْ اَوْدُوسَهْ كُشِي
 اَبُوْلَكَ صِدْقِيْنَهْ اِي اَهْلِ عِفْتِ

قَالَ اللهُ تَعَالَى يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّوْرِ فَاَتَوْنَ اَفْوَجَا رَرِي اِنَّهُ مَلِي اَعْلَمُ
 سَأَلَ عَنْهُ فَقَالَ اَلْجَنَّةُ عَشْرُ اَصْنَافٍ مِنْ اَمْنِي بَعْضُهُمْ عَلَى صُوْرَةِ اَلْقِدْرَةِ
 وَبَعْضُهُمْ عَلَى صُوْرَةِ اَلْخَمَارِ وَبَعْضُهُمْ شُكُورٌ اَجْلَسٌ فَوْقَ رُءُوسِهِمْ
 يَسْتَجِبُوْنَ عَلَيْهِمْ وَبَعْضُهُمْ صَوَابُكَ وَبَعْضُهُمْ مُمْضَعُونَ اَلْسِنَتُهُمْ فَيُؤَلِّمُهُ
 عَلَى صُوْرِهِمْ يَسْبِلُ اَلْفَيْحُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ لِيَسْقُدَ بِهِمْ اَهْلُ اَلْجَمْعِ وَبَعْضُهُمْ قَطْعُ

ابراهيم وارجلهم وبعضهم مصلوبون على جذوع من نار وبعضهم
 تنشق من الجف وبعضهم يلبسون جبايا سايقة من فطرين لازمة لجلودهم
 فانا الذين على صورة الفردة فالعدان من الناس وانا الذين على صورة
 قاهر السمك وانا المتكسرون على وجوههم فاهله الرقوا وانا العاق الذين
 بجودون في الحكم فانا الصم والبكم والعجوبون يا اهلهم وانا الذين
 السنتهم فالعلماء والقصاص الذين خالف قولهم اهلهم وانا الذين
 ابراهيم وارجلهم فهم يودون الجحيم وانا المصلوبون على جذوع من نار
 فالسعات بالناس الى السلطان وانا الذين اشترت من الجف فالذين
 الشهوات والذات ومنعوا حق الله في امرهم وانا الذين يلبسون الجبا
 فاهل الكبر والكفر والخلافة
 اوسلطان يفصل بعاب
 بعض ائمة من رذره
 برينك شكلي بكون بري خير
 بري مصلوب من رذره بري
 بفين اذن در صورده وشر
 بري باشي اساني سور بودو
 برينك اوسر فعتان فطران

بري كوز سوز بري ولسر فعتان
 بري بيلر بري بري اقبوس

بيا
 الحمد لله الرحمن الرحيم

فیوم و مکتوب و حج ذکوة سببی ایچون سوال میباشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدايه صدهزاران شکر منبت . که محبوبه قلدي

بزي امت . اني ککند و ایچون خلق ایکیچون

برادر و ب قلدي رحمت . سلام اولسون مجیدت

حبیه . دخی هم آل و اصحابه نلامت . پس از حمد

خدا نعمت رسالت . طغوز یوز ایدی طغسان

دشمن بجزرت . جهاند حضرت سلطان مراد خان

فلور دی عدل و دادیکه خلافت . اطاعت اورددم

ایدی جان و دلیر . انک امرنه هفتاد و دو ملت

زمان د ولید بولش ایدی . جهان امن و امان استراحت

خصوصا صاحب و علم و کماله . کمالجه اولسوردی رعایت

و دین شهرتد علمه شغل ایددم . علایقدن کلی ایددم

کلوپ ناکاه برضو فی صافی . سوال ایدی بکاقلدی بدایت

سوال

دیدی اهل ذل صاحب بصیرت . صلیو ایچون وضو کمالی

قوا اعضا یک ایچیده سبب . همان دوت عضوی مخصوص ایدی

هر اعضا یه یزکن غسل واحد . ندن نیشنه باغث اصل

حکمت . ایچون اولدی ترابله نیمم . بولماسه یا اوله

مکت . وضوده عضو دوت ایکن سبب . نیمده ایکی

عضو اولدی منبت . دخی هب انس و هم جنبه فردی

صَلَوةً خَمْسَ كَمَ فَرَضَ اَوْلَدِي بِشَ وَقْتُ • جُومِكِي
 اِيَدِي تَوَقُّتِ ارْتَقِ اَكْسِيك • بِخُونِ بِشَ وَقْتُ اِلَه اَوْلَدِي
 مَوَقْتُ • بِشَ اَوَّلِ بِشَ وَقْتُ اِيْحِنْدَه اَك اَوَّل • اَذَانِ كَر
 اَوَقِدِي قَلْدِي قَامَت • صَلَوةً صَبْحِي كَم اَوَّلِ قَلْبِدُر
 نَدَرِ خِمَكْتِ كَر اَوْلَدِي اِيَكِي دَكْت • صَلَوةً ظَهْرِي كَر قَلْدِي
 مَقْدَم • نَدَرِ اَصْلِي كَر اَوْلَدِي جَار دَكْت • صَلَوةً عَصْرِ
 قَلْدِي شَرْعِي • بِخُونِ اَوَّلْدَاخِي اَوْلَدِي جَار دَكْت •
 صَلَوةً مَغْرِبِه كَر قَلْدِي اَفَاَز • نَدَرِ اَصْلِي كَر نَالْتِ اَوْلَدِي دَكْت •
 صَلَوةً يَتَسُوِي كَر قَلْدِي اَوَّل • نَدَرِ بَاعِثِي كَر اَوْلَدِي جَار دَكْت •
 صَلَوةً وَزْنِه كَر بِشَارِدِي اَوَّل • بِخُونِ اَوْلَدِي اَوْدَاخِي اَوْج •
 دَكْت • قُوتِ وَدَعِ يَدِ نَكْر اَز تَكْبِير • اَوَّلُورِ اَوْجِي

دَكْت

رَكْعَتِه نَه حِكْمَت • دَخِي هَم وَتَرِ سَنَمِي بِوَلَجِب
 وَيَاخُودِ فَرَضِدُر اِي اَهْلِ خَيْرَتِ ذَوَاتِ اَلارْبَعَه
 بِخُونِ قَلْبُور • حَضَرَه دَوْتِ سَفَرَه اِيَكِي دَكْت •
 بِخُونِ صَبْحَتِ نِمَازِي قَصْر اَوَّلْمَاز • جُومِكِي اَوْرَه
 اَوَّلِشْدُرِ رَوَايَتِ سَبَبِ قَصْرِ كَم اَوْلَدِي اَبْدَاوَه •
 مَقْدَمِ قَصْرِ كَر اَيْنْدِي عَزْمَت • صَلَوةً خَمْسَه اَوَّل
 شَبِ دُور • اَوَّلِشُورِ دِي جُومِكِي قَرَاوَت • نَدَر
 بَاعِثِ اَوْلَدِي صُكْرِ تَخْطِيبِ • كِهْ دَه جَمْرُ كُنْدُورَه
 مَخَافَتِ • بِخُونِ جُمُعَه وَعِيدِ بِنَدَه اَوَّلُورِ جُومِكِي مَخَالِف
 اَوَّلْمَازِ اَلَرْدَه نَه حِكْمَت • قَرَاوَتِ مَقْدَمِ هَر مَازَه
 بِخُونِ سَبِيحَه اَوَّلُورِ بَدَايَتِ دَكْتِ بِخُونِ اَوَّلِ اِيَكِي

جَوَاتِمِ سَجْدَتِنَا نَصْرَ دَلَالَتٍ • تَحِيَّتِ كَمِ اَوْ قَنُورِ
 قَعْدَه كَرْدَه • نَدْر اَصْلِي نَدْر اَنْدَن فَضِيلَتِ • سَبَبِ نَه
 هَر صَلَوَاتِكَ اخِرَدَه • صَلَوَاتِ اَوْ قَنُورِ بَعْدَ التَّحِيَّتِ •
 نَدْر فِي الْجَمَلَه فَوَائِي فَاَتَانِي • صَلَوَاتِكَ وَجْه ظَاهِرَه
 حَقِيقَتِ • حَبِيبَه يَا اَلْهِي رَحْمَتِ اَيْلَه • خَلِيلَه نَيْتَكُم
 اَيْتَدُو كِي رَحْمَتِ • حَبِيبُ اَلله خُودِ اَفْضَلُ قَنُورِ •
 نَدْر اَصْلِي كَا اَو لُود بُولَه قَرَانَتِ • بَيَانِ اَيْلَه اَكَا
 بُو مُشْكَلَانِي • اَيَا صَاحِبِ دَلِ اَهْلِ بَصِيرَتِ •
 اَلْجَوَابِ وَضُودَه اَوْجِ كَرَمِ غَسْلِي قَبْلِ بَعْضِ اَهْلِ تَحِيَّتِ
 سُوَالِكِه جَوَابِ اَي اَهْلِ صَفْوَتِ • دُرِّ اَلله اَعْلَمِ
 اَبْلِ حَقِيقَتِ • دَلِ وَجَانِ سَمْعِي سَعِيدِ يَه طُورِ سَنِ

نَدْر دِكَلَه اَي صَحَابِ شَرِيعَتِ • بِهَشْتِ اِيْمَرَه صَلَوَاتِ
 اَدَمِ • جَوْخُلْدَا غَايَجَه بُولَد قَدَرِ قُوتِ • كُودُوبِ نَكَلَه
 كَكْدَمِ دَانَه سِنِي • يُوَزِي اَو زَرَه تَوَجَّه اَيْتَدِي
 اَوَّلِ وَقْتِ • اَيَا غِيْلَه يُوَرِيدِي اَدِينَه دَكِ • اَيْلَه دَانَه
 اَلْدِي اَوْ سَاعَتِ • يُوُبِ اَوَّلِ دَانَه جَكْدِي تَأْسُفِ •
 اَلْبَنِي بَاشِنَه قُودِي اَوْ حَضَرَتِ اَلِي يُوَزِي اَيَا غِيْلَكِ
 فَيْسَلِ • دَخِي مَسْحِ اَلْمَلِكِ بَاشَه حَقِيقَتِ • وَضُودِ
 اَوَّلَدِي بُو دُرْدِي دَخِي فَرْضِ • بُولَدَن مَحْكَمَتِ
 اَوْ سَاعَتِ • بُونَكِ نَقْلَن يَارْدِ شَرَحِ دَقَائِقِ •
 اَرَا بُولِ سَنَدِ قَبْلَه قَوْمَه اَلْبَتِ • يُوَزِي حَقِ وَضُودِ
 بَهْرِ عِبَادَتِ • بَدَنِ نَجَسِ اَوْلَانَه طَهَارَتِ •

بُورَه هَر یوم مَوهر عَضْوِی اَخَر. اَو لیس مَطْمَئِن نَفْسَه
طَرَاوَت. یَزَهَر عَضْوَه کَرِجَه غَسِل اَو اَحَد.
وَلِی تَلِیث اَو لَوَر فَضِیْلَت. بُونُک تَفْصِیْلَتِی شَرِیْح
وَضُوْدَه. اَرَاکِم بُولَه سِن اَزَه وَضَا اَت
سَرَاب اَلِی تَم اِیْکِ عَضْوَه تَخْصِیص اَو لَوِی غَنَه بِنَو اَبَد
خَبَر دَه بُولَه کَلَش دَر رَوَا اَت. فَن نُوْح طَوَفَان
اَو لَوِی حَقِیْقَت. صُوْغَر قَا اِلَدِی هَب اِیْکِ بُوْزِی
کَم اَو اِیْکَه مَوْجُوْد اَت اَوْ سَاعَت. بَعُوْن خَوْمَان
نُوْح نَبِیْک. کَمِیْسِنَدَه اَو لَمَز اَو لَوِی صَحْت. کِی اَسِنَدِک
تَعْبَار اِکَه تَم. قِلَوْب نُوْح نَبِی هَر ضَرُوْدَت خَدَا دَن
بَس جَبِیْه اِیْت اِنْدِی. تَمَم اَو لَوِی فَرِیض عِنْد اَلِی ضَرُوْدَت

مَحْزُوْر

حَقِیْقَت لَطِیْفَه مَظْهَر دُوْشِدِی کُیْن. خُدَا یَه سَجْدَه شُکْر
اِنْدِی اَو لَوِی وَقَت. تَمَم اِنْدِی وِکِن جُوْکَه نُوْح کَ قَبُوْل
اِنْدِی. اَو دَمَدَه رِب عَرَب. تَمَم نَحْه دَرِجَه اَو لَوِی
کُوْر. قَلُوْر فَعِیْل رَسُوْل اَلله دَلَاکَت. تَمَم بَس بَدَلَه
غَسِل وِعَسْکَه. صَرُوْر دَن بُوْد رَا جَمَاع اَمَت. تَمَم اَت
اِیْکِ عَضْوَا اَو لَوِی تَخْصِیص. وَضُوْدَه کَرِجَه دُوْشِدِی عَضْوَه
اِلَدِی مُنْبِت. اَو دَرِی عَضْوَه بُوْد وَا لَاشَرِیْفِیْدُو
بُوْد رَا تَخْصِیص بَعْضِی دِیْدِی عِلَت. دِیْدِی بَعْضِی صَنُوْ اَلله
اَسَا دَن بُوْد اَل اِنْمَشِدِی سَبَقَت. کِه بَعْضِی دَانَه خَلْدِی اَللَّهِ
اَغْزَلَه اَکَل اِلَدِی ب کُوْر اِکَه دُوْشِدِی. اَکَرِجَه بَاش اَقِ
اِنْدِی اِکَه اِلَدِی. وِلِی اَو لَوِی بُوْد اَل اِنْدِی اَسَا اَت.

يَوْمَ الْمَمْنَةِ يَكُونُ • أُولَئِكَ إِذَا عِنْدَ الصُّرُوفِ •
 بَوْنُكَ نَقْلِي يَا زَرْخِ تَرْغِبِ • أَرَاكَ بَوْلَهُ سِنِ
 عَالِمَةٍ رُغِبَتْ تَمْدِدُ كُلُّ أَوْدَةٍ حَلَّى وَفَضْلُ أَوْدَةٍ صَفِيٍّ ^{حَالِ} ^{أَوْدَةٍ}
 نَيْمٌ أَيْلَاكَ رَأَى خَدَمْتِ • أَشَدَّ كَيْفَ نَجَهِ دُرْخَمِ
 شَرِيعَتِ • قَجْنَ أَهْلَ سَفَرٍ دَنَ بَرِ كَسَنَه • صُودَنَ
 بِرْمِيلِ أَيْرَاغِ أُولَسَه حَقِيقَتِ • صُوبَه يَاخُودِ يَقِيرِ
 أُولَسَه وَلَكِنْ صُومَالَاغَه عَدُودَنَ أُولَسَه حَشِيتِ •
 بَهَا بِرْلَه صَانِلُورَ أُولَسَه يَا صُومَالَاغَه • بَهَا سَنَه أَكْرَبُ بُولَاغَه
 وَسَعَتِ • وَيَاخُودِ شَهْرَه كَلَسَه بِرْمَسَاوِ • أَكَأُولَسَه
 دَخِي وَافِعِ جَنَابَتِ • مَرِيضُ يَاخُودِ قَيْقَرُ وَلَغْلَه أَدَه •
 أَيْلَاقِ صُوبَه هَجْجِ أُولَاغَه قَدَرَتِ • صُومَالَاغَه قُورْقَسَه غُلَّ ^{أَنَا}

مورد

صُومَالَاغَه بَرِيشَه أَكَأَفَتِ • قُورْقَسَاوِ أَيْلَه
 يَا جَنَسِي أَيْلَه • نَيْمٌ وَاجِبِ أُولُورَاكَ أَوَّلِ وَقْتِ •
 جَنَابَتَه حَدَثَ بُونِ أُولُورِي • أَكَأَبَسَ بِرْمَسَدَرَاكَ
 جَنَابَتِ هَمْ حَدَثَ رَفَعِ أُولَغُورِ • نَيْمٌ أُولَدَه أَيْلَه
 نَيْتِ • بِرْسَانِ أَلَرِينَ طَبْرَاغَه سُورُوبِ • بِرْزَسَلَكَه
 يُوْرَه سُورَه تَمَامَتِ • سُورُوبِ بِرْمَسَاوِ أَلَرِينَ
 نَرَايَه • أَيْلَه أَيْكِي قُولِينَه مَسَحَ أَلَبَتِ • كَه تَخْلِيلِ أَمَالِغِ
 نَزَعِ حَاكَمِ • أُولُودِ دُرْ بُونِ شَرْطِ أَيْ أَهْلِ فَضِيلَتِ •
 بُوْرَجَه أُوْرَه أُولَجَه جُونِ نَيْمِ • نَارِي قَلْعَه وَارْدِ رَجَا
 وَلَكِنْ أُولَاكَه أَيْ خَدَاوَنَدِ • نَيْمَدَه أُولُودِ دُرْ فَرْضِ نَيْتِ •
 حَدَثَ كَمِنْ جَنَابَتِ نَيْسَلَكَه • حَدَثَ سُوْرِيَه هَمْ جَمْرِ جَنَابَتِ

جَنَابَتُهُ حَدَّثَ بَيْنَهُ هَمَّ . اِكْبَلِيْجِيْ اَوْ لَوْ دَجَمَلَهُ اَزَالَتْ .
 مَقِيْمٌ اَوْلَى كَفَى شَرِّكَ اِيْمَانَهُ . جَنَابٌ اَوْلَى مَوِيَّةً بَوْلَانَهُ مَكْتَبُ .
 اَكْ دَخِي تَيْمَمٌ جَارِ اَوْلَى . جَنَابَتُهُ حَدَّثَهُ اَوْلَى اَلْبَتَّ .
 مَكْرَمٌ اَوْلَى كَفَى شَرِّكَ اِيْمَانَهُ . مَوِيَّةً بَوْلَانَهُ اَسْتَطَاعَتْ .
 حَدَّثَهُ دَاخِي كَابِسٌ تَيْمَمٌ . دَوَادُ بَوْلَانَهُ اَوْلَى مَوَدَّ .
 مَوَاعِظُ زَالِ اَوْلَى وَلَكِنْ . نَمَازِيْنِيْ قَلْبُهُ بِنَهْ اَعَادَتْ .
 بَوْلَانُ تَقْلِيْنِ يَازْ رَسِيْحٌ لَيْسَ . اَرَاكَ بَوْلَانَهُ سَهْلًا .
صَلَاةُ اِيْمَانٍ اَوْ قَاتِ تَخْصِيصُ الْمَآئِنَةِ جَوَابُ .
 جَوَابُ بَوْلَانَهُ دَوَاتُ . جَبِيْ نُوْرِيْ اَوْلَى رَغِيْبُ .
 حَسَابَةُ بَوْلَانَهُ اِيْمَانَهُ . يَرَادُ بَوْلَانَهُ مَوَدَّ .
 يَفِيْنُ غَايِيْ اَوْزَدَهُ بَوْلَانَهُ . طَوْدُ سَبْعِيْنِ اَلْفَ مَرَّةً .

خداي

خَدَايْ دَوْلَانَهُ كَيْفَهُ كَوْنُهُ . اَيْدُوبُ تَسْبِيْحُ وَتَهْلِيلُ عِبَادَتُ .
 بَسْ اَنْدَنُ مَكْرَمٌ مَرْتَبَتِيْ . مُقَابِلُ قَلْبِيْ وَجْهَهُ اَوْ حَضَرَتْ .
 جَوَابُهُ نَظَرُ قَلْبِيْ اَوْ طَوْدُ . جَمَالُنْ كَوْرَدِيْ قَابِتُ حُبِّ مَوَدَّتُ .
 حَسَابَةُ قَلْبِيْ اَسْتَطَاعَتْ . خَدَايَهُ سَجْدَةُ اَنْدِيْ خَمْسَ مَرَّاتُ .
 بَسْ اَوْلَى سَجْدَةُ اَوْ قَاتِ عِبَادَةُ . عِبَادَتُ قَلْبُهُ اَوْلَى مَوَدَّتُ .
 اَفِيْ شَعْرَتِيْ زِيَاةً اَخْبَارُ . دَخِيْ قَلْبِيْ قَلْبُهُ دَوْلَانَتْ .
 بَوْلَانُ تَقْلِيْنِ يَازْ رَسِيْحٌ نَمَ . اَرَاكَ اَنْدَنُ تَقْصِيْلُ تَقَامَتُ .
صَلَاةُ اِيْمَانٍ اَوْ قَاتِ اَنْ اَقَامَتُ كَيْفَهُ اَيْدُوبُ جَوَابُ .
 سَبْعُ مَرَّاتُ سُلْطَانُ مَسَاكُ . جَوَابُ الْمَقْدَسَةِ كَلْبِيْ اَوْ سَاعَتُ .
 بَوْلَانُ قَلْبُهُ جَوَابُ اَنْدَنُ . اَذَانُ اَوْ قَاتُ قَلْبِيْ اَقَامَتُ .

جَمِيعِ انْبِيَاءٍ اَوْ رَحْمَةً يَسَّ. جَبِيبُ اللَّهِ اَوْ دَمٌ قَلْدِي اِمَامَتِ
بُونَكْ نَفِيسِلِنْ بَارْدِ نَهَابِه. اَرَا بُولِ اِسْتَرْسِيكْ كَمَرْهَابَتِ
رَسُولِ اللَّهِ جَوْ مَعْرَجِه عَرْوَيْنِ. فَخَنَكُمْ بِرَبُوزِيَه اَنْدِي عَوْدَتِ
نَمَازُ اَوْ فَايْتِي بِلَدِ رَمَكْ اِيحُون. مُشَاوِرْ دَاكِنْ اَصْحَابِه اَوْ خَضَرَتِ
كَلْبُ نَاكَاهَ عَبْدُ اللَّهِ اَنْصَا. دِي كُورْدَمِ دُوشَمَنْ خَفِيفَتِ
كِه كُوكْدَنْ بَرَفَرِشْتِه بِرِ اَنْدِ. جَوَارِ مَسِيحِ قُتُوبِ اَوْ سَاعَتِ
دِي دِي اللَّهِ اَكْبَرِ اِيكِي دَفَه. اَذَانِي لَوْ فُودِي جَمَلِه نَامَتِ
دَا اِي دُوبِ اِلَيْنِ يُوْزِيَه سُوْرِدِ. بَرَزْ مُوْرُودِ بِنَه قَلْدِي قَامَتِ
عُمَرُ دِي يَحْيَى وَ قِيُومِ. بَكَا اَمِ اُولْدِي وَاقِعِ بُوْرُوَانَتِ
دِي بَعْضِي عَمْرِاشِنْدِي بَرْدَه. اَذَانِي اَوَّلِ اَوْ فُودِي بِيكْ خَضَرَتِ

اَوَّلُ دَجَائِزِ بُوْجَلِه اَوَّلَسْ اَمِ. كِه دِي رَا بُوْنَدِ بُولَنْ قِي سُوْرِدِ
اَذَانِ اَوْ قَعْنِي بَارِي تَعَالَى. بِدَا لَه بَسْ بُوْرْدِي شَاهِ اُمَتِ
اَذَانِ ظَهْرِي اَوَّلِ بَاكَلْدِي اُولِ. بَسْ اَنْدَنْ قَلْدِي سِنْتِ نَافِيَامَتِ
بُونَكْ نَقْلِنْ بُولِ اَنُوَارِ اِيحِنْدِه. عِيَانِ اُولَه سَكَا نَاوُورِ ظَلَمَتِ
مَبَاحِ نَمَازِي اَبْتِدَا كِمِ اَبْتِدَا وَكَلَمَتِ جَوَابِيَه
صَلَّى اللَّهُ جَوْنِ جَعْدِي تَعَمُّدِ. بَسْ اَنْدَنْ بَرُوزِيَه اَنْدِي حِلَتِ
مُولُوبِ كُونِ اِيْرِشِدِ اَنْدِ اَضَامِ. كِه دُوبِ ضَوْءِ اَلْهَارِ اِيْرِشِدِي
كِه ظَلَمَتِ كُورْدَمِشْدِ دَهْرِ كَرِ اَدَمِ. اَوْ كِه جَكْدِي خَلِي خَوْفِ خَشِيَتِ
طُلُوعِ اَنْدِي بِنَه صَحْحِ سَمَاعَتِ. بِنَه ضَوْءِ اَلْهَارِ اَبْتِدَا كِنِ عَوْدَتِ
اَوْدَمَدِه دُورِشْتِ كِرِ اِيحُونِ. نَطُوعِ قَلْدِي اَدَمِ اِيكِي دَكْتِ
قَبُولِ خَضَرَتِ حَيِّ اُولْدِ وَ عَجُونِ. اَوْ نَقْلِ اُولْدِي بَرَه فَرَضِ مَوْقَتِ

یونک تفصیل باز رعنايه. آرا بول حقدن ولور رعنايت
وقت ظهري ابتدا کیم آدا ايند و کک جوابد
خيل الله جونکم حق قالی. براو غلی ذبحنه قلدي شانت
ترود اينيم او غلی و کدی. او ساعت ابتدا يلامره اطاعت
کمال و فضل و طيفندن و الله. جيلندن اولوب رافعی و ساعت
اول حزين که کولند کدرد. و يروب اولنه ذبحه مسوقت
اشک کوبانی پس او غلی اچون. قدا کوندردی کولدن رب عزت
بود وقت امتسانک ابراهيم اولد. حقیقت ساعت ظهري اول وقت
پس ابراهيم اید اقامت. آد ایندی طوع جاد رکعت
قبول خصرت حق اولدو عجبون. او نفل اولدی بزه فرض وقت
یونک تفصیل باز رعنايه. آرا بول حقدن ولور رعنايت

ملکه

ملکه معبري ابتدا کیم آدا ايند و کک جوابد
جو یوندی یونسی دریا ده بالیق. بالیق قنیزدک یا ندی بجه مدت
او محبس اجمه تا کیم ایندی محبوس. اتی قبالو مش ایدی جاد رکعت
بر پسین ملت لیل و بری مسکا. بر پسین بطین خوف و بری زلت
پس اولدم وقت عصر ایگ که حقدن ایرشدی و نسه عیبت
بقار دی بطین ماهیل انی حق. تطوع قلدی بولس جاد رکعت
قبول خصرت حق اولدو عجبون. او نفل اولدی بزه فرض وقت
یونک تفصیل باز رعنايه. آرا بول حقدن ولور رعنايت
ملکه معبري ابتدا کیم آدا ايند و کک جوابد
که عیسایه انت قنل للناس. خطای ککای حقدن او ساعت
طوشدی کونش اولشدی قرب. او دمه قلدی عیسی سه رکعت

ایکی رکعت از زینب انداخته. اولید زنی اسناد الحق البت
الو هیئت حقّه لا یقدر الحق. انکله مسبت اولک او خجی رکعت
قبول حضرت حق اولد و عمن. او نفل اولدی بزه فرض موقت
بونک تفصیلین یازر غنایه. آرا بول حقدن اولور غنایت
صلوة عشا یی ابتدا کیتم آدا ایند و کج جوب
جو موسایه خداوردی لست. جق مبدین بول ازدی احضرت
اکامست و اولدی کت اخرا. او بولد جکدی اولخل مشقت
بری فرعون خرنی بری هارون. بری اولادی خرنی بری مرآت
بس امر محض لطفندن اول الله. و بر و موسایه نصرته هدایت
شفق غاب اولوب وقف عساده. اودن عمل خلوص اولدی و عت
اودن الطاحش شکر ایچون. نطوع قلدی موسی جارب رکعت

فون

قبول حضرت حق اولد و عمن. او نفل اولدی بزه فرض موقت
یازر تفصیلین بونک غنایه. آرا بول حقدن اولور غنایت
صلوة و عشا دن صکره اولک هم فرض هم مست هم و جوب
حبیب الله اوسلا رسوت. فحنکم قلدی معراج غنایت
ابوبکر اکافلسدی وصیت. کورجک عرشی کای حجت
بنیم ایچون اندر رکعت نمازل. خدادن بن قولیه سته رکعت
وصیت قلد و غن بوبکر اوندی. جو عرشه ایر رسو هم بولدی قرت
نفسی ایچون بر رکعت اند. سلام ویر مردن اول بیک حضرت
دیدیکم یار رسول الله اونته. سکا صدیق قلد و غی وصیت
رسول الله بنه طرب غیامه. قلد و صدیق ایچون بروغی رکعت
سلام ویر مردن بنه حبیل. دیدیکم یار محمد رب غنیت

بود دی ایکن جان و دلن. دخیز دکنه ایله قامت
 قیام ایدو حبیب الله فی الحال. ایدوب فاعنه سورس قرأت
 عیان اولما کاپس اهل ینون. که کوردی والدینده عقوبت
 کیدوب عقلی واجدی الکریم. صاحب کونراکا اولمیا حضرت
 افادت بولدی اولدم فالدی ال. ایدوب تکبیر و قوت ایلاوت
 اوتوب قدس ایدی اتمام. ایکن و تراولید اوج رکعت
 رسول الله حی قلدی نفسی ایکن. ددیله و نره سنت اهل سنت
 دخی صدیق ایکن هم قلدی غنه. ددیله و نره فرمود اهل صیر
 اولور پس تارکی عاصی و فاسق. دخی تکبیر ایدانی اهل شریعت
 بونک تفصیل یازد مصابیح. ادا بولان نقل و روایت
 صلوة دوت الاربعة حضرت دست سفره ایکی فلما سجد

صلوة

صلوة اولدی سفره ایکی و کت اولور و فرض ایکن قلدی سنت
 بونوال اوزوه دزای خدایک یازد تفسیر فاضی روایت
 صلوة دوت الاربعة حضرت دست سفره ایکی فلما سجد
 صلوة اولور حقیقت بنفقه شیعه. دیشد جمله احکام فطاعت
 صلوة مسجد رحی شفیع واحد. پس ازین قصر هیچ اولما مکت
 صلوة مغرب شفیع اروق. قلدی کرجه زیاده هر رکعت
 چون هر رکعت صلوة اولما ایکن اولما سبب چون قصر رکعت
 بونک تغلیز یازد شرح هدایه ادا بول اولومه قصه هدایت
 صلوة سبع صلوة مغرب قصر فادو جواب
 ذوات الاربعة چون قصر اولدی دخی جمله مغرب قلدی سنت
 اولور و غرت نهاده باعث. قلدی فعلی اکا ایکی دلالت

زبان و بال و دست و پا بپوشید نه عذر و در نه حد و نه نهایت
ایستد امر الله عز و جل کورسوی علی القوم ایستد یکن امر ایستد
یا بشنید جای دار کن عرشه اولدم ایستد و روی دوی زور و قوت
قوس و زری و سینه جوگی جگوب عز و جل کورسوی کورسوی مشقت
و دی سبحانک اللهم بری بوشیخی ایستد اولدم بمانیت
ایکچسی تبارک امانت دیر تعالی جدک دیر نالت اول وقت
جهارم لا اله غیرک دیر خداوند و هرایشه سقو مکت
بود و تسبیحی که ایستد کلک اولوب مقبول عند الله و ساعیت
اولاده عز و جل کورسوی کورسوی انسان خدا و بر دی و دمه خور و قوت
اولاده ای بوشیخی حرمته جابنه مقرب قدری حضرت
بوشیخی ایستد بنالین نمازه بولور حقه بس ایستد و سبقت

مکمل

ایمانت حمله طاعت بوی کورسوی کورسوی و بر روی زور و قوت
بوشیخی ایستد بنالین نمازه ایستد بنالین نمازه ایستد بنالین نمازه
بوی کورسوی یاز و شرح حقایق آرا اول اندر تفصیل حقیقت
دکوع بوشیخی ایکی اولوغه باعیت نه جواب
صلوات ایستد بودی رب عز و جل دکوع ایستد ایستد حقیقت
ایستد بوند ایستد محمل اولدی بواترله اولوب در ایستد مثبت
دکوع بوشیخی ایکی اولوغه ایستد ایستد رسول الله دلا لیت
دود بولور عصا بر سجد موی بوشیخی ایستد ایستد حقیقت
دکوع و احدی نبات ایستد بس ایستد ایستد ایستد دلا لیت
جوامیس ایستد بر سجد بس اکا زعما فلندی ایستد سجدت
نقطة طیناق اولیس اخری کار ایستد ایستد دین اولو دلا لیت

بُولُكْ نَقْلِینِ عَزَّوَجَلَّ شَرِّ خِنْدَه یَا زَمِش. اَرَا كَم بُولَه سِنِ آنْدَه دِرَا كِت
 سَبِّحْ مَعْرَاجِ سَعَادَتِ. مَقَامِ وَصَلَتِه جُونِ بُولِی قُرْبَتِ.
 نَحْمَاتِ وَصَلَوَ طِبِّیَاتِ. خُدا وَنِدِیْتَه اَوْ قِدْرِ اَوْ حَضَرَتِ.
 سَلَامِ وَرَحْمَتِ هَمِ بَرِ كَانِ. حَبِیْبَه بُو دِی رِبِّ عَزَّتِ.
 مَرَادِ اَیْنِی آنْدَه كَانِ حَمْدِ. سَلَامِ اللّٰهُ اِلَهِ حَظِ اُمّتِ.
 دِی اَوْ سَوِی سَلَامِ حَقِ بَرَهَمِ. عِبَادِ مِصَالِحَه دَاخِرِ حَقِ.
 دِی یَسِ بِلِ حَضَرَتِ دَاخِلِ اَوْلَمِ. خُدا مَرَدِ اَیْنِ دَمِ شَهَادَتِ.
 قَوْلِ حَضَرَتِ حَقِ اَوْلَدِ وُجُوهَتِ. اَوْ قَوْلِ قَدَرِ كَرْدِ. یَسِ حَمْدِ.
 نَحْمَاتِه شَهَدِ دِی زِیْرَا. صُوكِنَه وَلَدِ وُجُوهَتِ شَهَادَتِ.
 بُولُكْ نَقْلِینِ یَا زَرِ اَنَوَارِ عَاشِقِ. اَرَا كَم بُولَه سِنِ مَعشُوقِ وَصَلَتِ.
نَحْمَاتِ نَوَاحِی بَيَانِنْدَه

فکره

حَبَر دَه بُولَه طَلَشِدَه دِرَا كِت. كِه بِلَاغِ جَنَّتِ اَجْمَرَه رِبِّ عَزَّتِ.
 نَحْمَاتِ اَدَلُورِ كَفَاخِ بَرَنی. بُو مِه لِكِه اِرْمَزْدَه وَاغَايَسِ.
 صَلَوَه اَوْدِ بِلِ بَرْمَزِ بَرَنی. بَرَنی اَوَّلِ شَجَرِ اَوْدَه مُنْبِتِ.
 اَوَّلِ اَغَا جَلِ بِنْدَه دِی عَزَّتِ. بَرَنی طِبِّیَاتِ اَدَلُورِ حَضَرَتِ.
 قَجَرِ بَرَنی اَوَّلِ بَوَاجِ كَلَوِی. نَمَازِ اَجْمَرَه وَاوْدَه قَرَأَتِ.
 اَیْنِ اَوَّلِ تَوْشِ اَجْمَرَه نَعِیْتِه بَرَنی. دَالِیْبِ جَفَارِ مَادِنِ سَلَكِ.
 اَیْنِ هَر طَرَفِ سِنْدِ بَرَنی حَقِ. بَرَدِ وُشْبَه سِنِ بِلَكِ حَقِ.
 دِی بَرَنی مَغْفَرَتِ حَقِ مَكَلَرِ. نَحْمَاتِ اَوْ قِیَانَه تَا قِیَامَتِ.
 بُولُكْ نَقْلِینِ یَا زَمِیایِ سَعَادَتِ. اَرَا كَم بُولَه سِنِ حَقِ سَعَادَتِ.
هَر دَعَا اَوَّلِ وَاوَسَطِ وَاخِرِ صَلَوَاتِ اَوْ قِیَامَتِ
 اَنَسِ حَضَرَتِ اَوَّلِ دِرَا كِت. بُو دِی سَلَامِ رَسُولِ رِبِّ عَزَّتِ.

بُونُكَ نَقْلِينَ غَرْدِ شَرِّ خِنْدَه بَارِشُ. اَرَا كَم بُولَه سَنَ اَنَدَه دِرَكَتِ
 سَلْطَن سَعَادَتِ. مَقَامِ وَصْلَتَه جُونِ بُولَه قَرِيبِ.
 خِجَانَتِ وَصْلَتِ طَبِيعَتِ. خُدا وَنِدِيَه اَوْ قَدَرِ اَوْ حَضَرَتِ.
 سَلَامِ وَرَحْمَتِ هَمِ كَرَامَتِ. جَبِينَه سِي دِي رِبَتِ غَرَّتِ.
 مَرْدِ اِيَزْدِي اَنَدَه كَانِ رَحْمَتِ. سَلَامِ اَللّٰهُ اَلْحَقُّ اَمَّتِ.
 دِي اَوْ سَنِي سَلَامِ حَقِّ زَهْمِ. جِهَادِ صَالِحَه دَاخِلِ مَرِيفَتِ.
 دِي بِي سَلَامِ حَضَرَتِ دَاخِلِ اَوْلَمِ. خُدا مَرْدِ اِيَزْدِي رَمِ شَهَادَتِ.
 قَوْلِ حَضَرَتِ حَقِّ اَوْلَدِ عَجْوَتِ. اَوْ قَدَرِ قَدَرِ لَرِدِ بِي رَحْمَتِ.
 حَيَّاهُ شَهَدِ دِي زِيَرَا. مَوْكِزِ اَوْلَدِ وَحِيدِ شَهَادَتِ.
 بُونُكَ نَقْلِينَ يَارِ اَنوَارِ عَاشِقِ. اَرَا كَم بُولَه سَنَ مَعْشُوقِ وَصْلَتِ.
خِجَانَتِ نَوَاحِي سَبَّاحِنْدَه صَدِّ

خبره

صَلَوَاتِ اِيَحْوَنِ بِي سَنَ اَنَدَه اِيَحْوَنِ. اِيَحْوَنِ اِيَحْوَنِ مَلُوفِي بِدَايَتِ
 مَدِي يَارِ جَبِينَه رَحْمَتِ اِيَلَه. خَلِيلَه نِيَكَم اِيَنَدَه وَكِي رَحْمَتِ
 مَلُوكِ بِي اِيَكِ بَوَاضِلَه. اِيَكِ اَوْلَدِ مَلُوكِ اِيَحْوَنِ اِيَحْوَنِ
شَيْبِ رَحْمَتِ رِيسَايَتِ بِنَا هَه خَلِيلِ اَللّٰهُ اَوْلَدِ عَجِي كَرِيبِ
 اَوْلَدِ عَجِي اَوْلَدِ رَاهِ فَضِيلَتِ. مَلُوكِ مَوْعِنِي بُوَدِ رَحْمَتِ
 جَبِينَه يَا اَلْهِي رَحْمَتِ اِيَلَه. خَلِيلَه نِيَكَم اِيَنَدَه وَكِي رَحْمَتِ
 خَلِيلَه اَوَّلِ اَوَّلِ اَنِيَادَنِ. زِيَادَه رَحْمَتِ اَوْلَدِ غَمَةِ نَسَبِ
 جَبِينِ اَللّٰهُ جِهَادِ سَلَامَتِ. دِي اِيَكِ اَوْلَدِ زِيَادَه اِيَلَه رَحْمَتِ
 خَلِيلِ اَللّٰهُ دَاخِلِ جِهَادِ سَلَامَتِ. جَبِينَه بِي سَلَامَتِ اَوْلَدِ مَوْعِنِ
 بَوَاضِلِ حَضَرَتِ مَحْفُوفِ. بُونِ اِيَحْوَنِ اَوْلَدِ اَوَّلِ رَحْمَتِ
 بِي اِيَحْوَنِ بَوَاضِلِ مَوْعِنِ. وَكِي مَوْعِنِ اَوْلَدِ اَوَّلِ رَحْمَتِ

ناله

بِعَوْنِ عَالَمِ سِرِّ خَيَاتِ بِلَطْفِ وَاجِبِ جُودِ وَعَظِيمِ
كَهْ بُو مَعْقُولَه حَلِ اِزِی سَعْدِ رَحِمَا اَوَّلُ فِرَاكِه اِلَه دَمْت
اِیْشِدُ بُو دُعَا یَه دِیْنِ اَمِیْنِ هِمِشَه بُو لَه مَقْصُودِ نِصْلَتِ
تَمَّتْ بِعَوْنِ مَقْتَدِرِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة على النبي محمد واله وصحبه
 الطيبين **وبعد** قال الشيخ اكمل الدين في العناية شرح الهداية عن
 انس بن مالك رضي الله عنه ان جدته مليكة رضي الله عنها دعت
 رسول الله صلى الله عليه وسلم لطعام صنعت فاكل منه ثم قال
 قوموا فاصلي لكم قال انس فمضت الى حجيرنا قد اسود من طول
 ما لبس فنفخت به ماء فقام علي رضي الله عنه صلى الله عليه وسلم و
 انا وابيتيم وراؤه والعجز من ورائنا فصلى لنا رسول الله صلى
 الله عليه وسلم ركعتين ثم انصرف انتهى هذا صريح في انه لا كراهة
 اصلا في التنقل مع الجماعة وقال الشيخ السبكي الجليل عمود افندي
 الاسكندري عليه المغفرة من البخاري في رسالته التي فيها وفي
 الاختيارات نقل عن المحيط ولا يكره الاقتراب بالامام في
 النوافل مطلقا نحو القدر والرياء وليد النصف من شعبان
 لان ما ذكره المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن وقال في رسالته
 ايضا وفي الفتاوى الصوفية الا صلوة التطوع بالجماعة جائزة

من غير كراهة بروايات من الكتب الفقهاء مثل خلاصة الفتاوى
 وجمع الاصول ومستخرج جامع الاصول وتحفة الفقهاء وتجنيس
 مجمع النوازل والفتاوى الساجية والكافي ومن كتب الاخبار
 النبوية مثل الصحيح والواقف للمعلامة ثم الدين النسخي وقول
 الطلوب وقال في رسالته ايضا اعتبار بن مالك الانصاري
 رضي الله عنه كان ممن شهد بدرا مع النبي صلى الله عليه وسلم
 وكان يقول قلت رسول الله صلى الله عليه وسلم ودوت انك تأتي
 فتقتل من بيتي مكانا اتخذه مطلقا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من فعل فبدا ابو بكر وعلي رضي الله عنهما بعد ما اشتد النهار فقام
 رسول الله صلى الله عليه وسلم فاذا نزل فلم يجلس حتى قال ايخبت
 ان اصلي من بيتك فاستثرت الى مكان احب ان يلقى فيه فقام
 رسول الله صلى الله عليه وسلم وكبر وصفتنا وراؤه فصلى ركعتين
 ثم سلم وسلمنا حين سلم ذكره البخاري في صحيحه وقال الامام في
 رحمة الله في مختصره وبصلى المتنقل خلف المفسر من انتهى وهذا صريح
 ايضا في انه لا كراهة اصلا في التنقل مع الجماعة وفي الهداية وبصلى

المستقل خلف المفترض لان الحاجة في حقه الى اصل الصلاة وهو موجود
 في حق الامام فيتحقق البناء انتهى وهذا صريح ايضا في انه لا كراهة
 اصلا في التنفل مع الجماعة وفي الهداية ايضا وان كان قد فصل وكان
 الظاهر والعناء فاخذ المؤذن الاقامة لا يخرج لانه يستتم بمخالفته
 الجماعة عيانا وان كانت العصر والمغرب والفجر يخرج وان اخذ
 المؤذن الاقامة لكراهة التنفل بعدها وفي الهداية ايضا وان كان
 قد فصل ثلثا من الظهر يجزئ وان اخذ المؤذن الاقامة لان الملاك في
 حكم الكل فلا يحتمل النقص بخلاف ما اذا كان في الثالثة بعد ولم
 يقيد بالسجدة حيث يقطع لانه يحمل الرخص ويتخير ان شاء
 عاد ففقد وسلم وان شاء كبر قائما ينوي الدخول في صلو الامام
 واذا انتموا يدخل مع القوم والذي يصل معهم نافله لان الفرض
 لا يتكرر في وقت واحد انتهى وهذا صريح ايضا في انه لا كراهة
 اصلا في التنفل مع الجماعة وقال قاضي خان ولا يصح اقتداء المفترضا
 بالتنفل على القلب يجوز وقال ايضا لو حلف رجل ان كل واحد
 ان يصل ركعتين فافتدى احدهما بالآخر صح بمنزلة اقتداء المنطوع

بالتطوع

بالتنفل انتهى وهذا ايضا صريح في انه لا كراهة اصلا في التنفل مع الجماعة
 وقال الامام قاضي خان ايضا ولو اتم في التطوع في الليل فحلفت
 متعمدا فقد آسأ وان كان ساهيا فعليه السهو انتهى
 وهذا الاعتناء ايضا يدل مرعا في انه لا كراهة اصلا في التنفل
 مع الجماعة وقال الامام الحارثي في شرح مختصر القدوري ويصل
 للتنفل خلقا للتنفل اذا استوى ثقلان في القوة انتهى وهذا ايضا
 صريح في عدم كراهة التنفل اصلا مع الجماعة وقال الامام الزاهد
 ايضا وهو صاحب القنية في الفقه وشرح مختصر القدوري وافتاء
 للتنفل بالتنفل يبيح وهذا صريح ايضا فيما قلنا انه لا كراهة معذور
 اصلا في التنفل مع الجماعة وفي الهداية والا فضل في نوافل الليل
 عند ابن يوسف ومحمد رحمهما الله مشي مشي لهما الاعتبار بالنية
 ومن هذا ايضا يفهم من ان رشد ومعرفة عدم كراهة التنفل
 مع الجماعة قال الكوفي ارأيت الذي يشي عبدا اذا صلى
 قال القاضي الامام البيهقي في تفسيره نزلت في ابي جهم
 قال لو رأيت محمدا أسأ جلا لوطيت في غنقه قال المحشي الفاضل

شيخ زاد في حاشيته على انوار التنزيل هذه الآية وان نزلت في ابي جهم
 لكن كل من ينهى عن طاعة الله فهو شرك ابى جهم في هذا الوعيد وروى
 عن علي رضي الله عنه انه رأى في المصلى اقواما يصلون قبل صلوة العيد
 فقال ما رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم يفعل ذلك فقبل له الاتين ثم
 يا امير المؤمنين فقال كرم الله وجهه اخشى ان ادخل تحت وعيد
 قوله كما ارايت الذي ينهى عبدا اذا صلى فلم يجزئ بالنهي عن
 الصلوة احتياطاً لان حكم الآية عام وان كان مؤبداً بخاصة فما حال
 بعض الناس كيف يقدم على النهي عن التنفل مع جماعة مع عدم الكراهة
 اصلاً وكيفية لا يخاف من ان يكون شرك ابى جهم في الدخول تحت
 وعيد قوله كما ارايت الذي ينهى عبدا اذا صلى اللهم احفظنا من
 الجمل والغواية وثبتنا على الصلح والهداية برحمتك يا ارحم الراحمين

فصل

في بيان ان اذان الخطبة يوم الجمعة انما يكون باجتماع الموءذنين
 قال القدوري رحمه الله اذ اصعد الامام المنبر جلس في اذان الموءذنين
 بين يدي المنبر انتهى هذا صريح في ان اذان الخطبة يؤذنه الموءذنون

وفي الهداية اذ اصعد الامام المنبر جلس واذن الموءذنون بين يدي
 المنبر بذلك جبري التوارث ولم يكن على عهد رسول الله صلى الله عليه
 وسلم الا هذا الاذان انتهى وهذا صريح في ان اذان الخطبة
 يؤذنه باجتماع الموءذنين وقال الشيخ اكل الدين في شرح الهداية
 ذكر الموءذنين بلفظ الجمع اخراجاً للامام مخرج العادة فان التوارث
 في اذان الجمعة اجتماع الموءذنين انتهى وهذا ايضا صريح في
 ان اذان الخطبة يؤذنه باجتماع الموءذنين وقال صاحب الهداية
 في كتاب الحج وفي ظاهر الرواية اذ اصعد الامام المنبر يعني في
 عرفات يوم عرفة بعد زوال الشمس مجلس في الموءذنون
 كما في الجمعة لان النبي صلى الله عليه وسلم لما خرج واستوى على
 ناقته اذن الموءذنون بين يديه انتهى وهذا صريح ايضا
 في ان اذان الخطبة يوم الجمعة يؤذنه باجتماع الموءذنين وقال
 الشيخ اكل الدين في العناية في كتاب الحج وبقية الموءذنون بعد
 الفراع من الخطبة يعني في عرفات لانه اذان الشروع في الصلوة
 فالجمعة انتهى وهذا ايضا صريح في ان اذان الخطبة يوم الجمعة

يؤذن كما ذكر اجتماع المؤذنين وقال الشيخ الامام الخليلي رحمه الله
 في شرح القدوري اذا زالت الشمس يوم عرفه اذن المؤذنون ثم قام الامام
 فخطب خطبتين يجلس بينهما جلسة خفيفة كما في الجمعة وقال ايضا
 في باب صلاة الجمعة ويستحب للامام اذا صعد المنبر مستقبل الناس
 ان يسلم عليهم ومن السنة ان يجلس اذا سلم حتى يؤذن المؤذنون
 ثم يقوم ويخطب انتهى وهذا صريح ايضا في الا اذا ان الخطبة يؤذن
 باجماع المؤذنين وايضا صرح بهذا الامام العيني شارح الهداية
 وغيره من اجله الفقهاء رحمهم الله **فصل**

في بيان ان الجهر بالذكر قد ام اجازة مستحسن جد العلم ان افضل
 الانصاف لا يشك في ان الذكر جهر اذ ام اجازة مستحسن جد
 مثل ان يقول المؤذن لا اله الا الله وحده لا شريك له محمد رسول الله
 حقا اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل محمد وعلو حسنه اخسنة
 عامة اهل الاسلام في جميع الاعصار والامصار واعتادوا عليه

من علة الصحابة رضي الله عنهم الى يومنا هذا فآية آه المؤذنون
 حسنا فمن عند الله حسن على ان دعوى نفيه في عهد الصحابة دعوى
 باطل لا يمكن اثباته لان الاثبات يكون بالبينة ولا بينة
 على النفي مع ان منافعه كثيرة منها انه يكون سببا للدعاء بالرحمة
 على الميت لان كل من يسمع الذكر يقول رحمه الله ومنها انه يكون سببا
 للتوبة والاستغفار لان من يسمعه يتذكر الموت ويتخشع قلبه وينتبه
 الى الله بالتوبة والاستغفار ومنها انه يكون سببا لتكثير الجماعة لان
 من يسمع الذكر ربما يميل الى صلاة الجنازة فيستدعيها ويخبر فحصل
 للميت ثواب عظيم الى غير ذلك من المنافع ففي وجود الذكر هذه
 المنافع الظاهرة ظهور الشمس وسط النهار وامن تقع في
 عدمه اللهم ارننا الحق حقا وارزقنا اتباعه وارنا الباطل
 باطلا وارزقنا اجتنابه برحمتك يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انعم علينا وهدانا الى الاسلام وجعلنا من ائمة محمد
عليه الصلوة والسلام قال الشيخ الامام قطب الكيين زبدة
المحققين سلطان العلماء الراشدين الشيخ نجم الملة والدين الكبير
الرازي قدس الله سره الطرق الى الله تعالى بعدد انفس الخلايق
فطريقا الذي تشيع في شرفه اقرب الطرق الى الله واوضحها
واشرفها وارشدنا وذلك لان الطرق مع كثرة عددها محصورة
في ثلثة انواع احدها طريق ارباب المعاملات بكثرة القيام
والصلوة وتلاوت التوراة والنجح والجهاد وغيره من الاعمال الظاهرة
وهو طريق الاخبار قالوا اصلون بهذا الطريق في الزمان الطويل
اقل من القليل وثانيها طريق اصحاب المجاهدات والرياضات بتبدل
الاخلاق وتركيب النفس وتصفية القلب وتجليته الروح والسعي
فيما يتعلق بعامة الباطن وهو طريق الابرار قالوا اصلون بهذا الطريق

اكثر

اكثر من ذلك الفريخ وكثير وصول ذلك منهم يكون من التوارد وذلك لما قيل
ابونصير عن ابي بصير الخواص في اي مقام تروض نفسك قال اروض نفسي
في مقام التوكل منذ ثلثين سنة فقال افنت برك في عمارة الباطن فابنت
من قضاة الاكابر وثالثها طريق السابريين الى الله والطاهرين به وهو
طريق الشطار من اهل الحجة والسالكين بالجذبة قالوا اصلون منه في البداية
اكثر من غيرهم في النهايات فهذا الطريق المختار مبنى على الموت بالارادة
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم موتوا قبل ان تموتوا وهو محصور في عشرة اصول
الاصل الاول في التوبة وهي الرجوع الى الله تعالى بالارادة كما ان الموت رجوع
بغير الارادة لقوله تعالى ارجع الى ربك راضية مرضية وتوبة وهي الرجوع
عن الذنب كلها والذنب بان يحسك عن الله تعالى من مراتب الدنيا والآخرة
قالوا على الطالب الخروج عن مطلوب سواه حتى يوجد كما قيل وجودك
ذنب لا يقاس به ذنب عليه الاصل الثاني الصدقة الدنيا وهو الخروج عن
متاعها وشهواتها قليلها وكثيرها مالها وجاهها وخلفها كما ان بالتوخي خروج
منها وحقبة الذي يهدى ان تنزه في الدنيا والآخرة قال يهدى الدنيا حرام
على اهل الآخرة والآخرة حرام على اهل الدنيا وبما حراما على اهل الله تعالى

الأصل الثالث التوكل على الله تعالى وهو الخروج عن الأسباب والشبب
بالكتابة بالله كما هو بالموت قال الله تعالى ومن يتوكل على الله فهو
حسبه الأصل الرابع القناعة وهي الخروج عن الشهوات النفسانية
والتمتع بالحيوانية كما هو بالموت إلا ما اضطر إليه من الحاجة
الإنسانية فلا يسرف في المأكول والمشروب والملبوس المسكن
ويجتنب على ما يبد منه لقوله فلا تسرفوا الأصل الخامس
العزلة وهي الخروج عن مخالطة الخلق بالانزواء والانقطاع
كما هو بالموت إلا عن حكمة شريفة كمال وأصل مرتبة أو استناد
نافع متيقن لأنها كالغسل بتبرق فيه لما شئت فقل غسل الماء والولاية
عن الجانية الأجنبية ولوثة الحديث وأصل العزلة عزل الحواس
بالخلوة عن التعرف في المحسوسات فإن كل لغة وفتنة ابتلى الروح
بها وكانت تقوية النفس وتربية صفاتها فيها ودخلت في روضة
الحواس وبها استتعت نفس الروح إلى السفالات فليح وقيدتها
واستولت بها عليها بالخلوة وعزل الحواس ينقطع ^{مراد} عدد النفس
عن الدنيا والشرطان وإعانة الهواء والشهوة كان الطبيب ^{معالج}

المريض

المريض يائمه أولا بالاحتواء بما يضره ويبرئ من علم مرضه لينقطع
بذلك عنه عدد المواد الفاسدة التي ينبعث بها المرض وتلتقي بها
المواد وقيل الميتة رائحة دواء ثم يعالج بمسهرل يزيل عن المواد
الفاسدة وتتقوى بها القوة الطبيعية والحرارة العزلية يزيل عنه
المرض برفع الطبيعة وتحدث الصحة فالمسهرل يزيل عنها بعد الاحتواء وتقوية
المواد المذكورة الدائم الأصل السادس ملازمة الذكر وهي الخروج عن
ما سوى الذكر بالنسبة كإفالة الذكر وأذكر يذكر إذا نسبت
إلى إذا نسبت غير الذكر كما هو بالموت وأما نسبة المسهرلية بالذكر
كله لا اله الا الله معجز مركب من النقي والانسيت فبالنقي تنزل المواد
الفاسدة التي يتولد منها مرض القلب وقبوض الروح وتقوية النفس
وتربية صفاتها وهي الاخلاق الذميمة النفسانية والاوصاف
الحيوانية الشهوانية وتعلق الكثرة بالثبات الا الله ونوره
يحصل صحة القلب وسلامته عن الزلازل من الاخلاق وانحراف
مزاجه الاصل والتمتد مزاجه بنوره وحيوة بنور الله فينتج
الروح بشواهد الحق ويحل ذاته تعالى وصفاته واشرف

الارض بنور ربها اي ارض النفس بنور ربها وزالت عنها ظلمة صفاتها يوم
 تبدل الارض غير الارض والسموات وبهرز الله الواحد القهار فحق قضية
 فاذا ذكروني اذكركم بتبدل الاكرمية بالذكورية والذكورية بالاكرومية
 فيبغى الاكرمية المذكورة ويبقى المذكور خليفة للذاكر فاذا طلبت الاكرمية
 وجدت المذكور واذا طلبت المذكور وجدت الاكرمية فاذا ابهرتني
 البهية واذا ابهرتني البهية اصل التوجه الى الله تعالى بملكيت
 وجوده وهو الخروج عن كل داعية تدعو الى غير الله تعالى كما هو باقوت
 فلا يبقى له مطلوب ولا محبوب ولا مقصود ولا مقصد الا الله ولو عرض عليه
 مقامات جميع الانبياء والمرسلين لا يلتفت اليه بالاعراض عن الله تعالى
 لحظة قال الجنيد رح لو صدرت على الله تعالى الف سنة ثم عرضت عليه لحظة
 فمافاته اكثر مما له الاصل الغامر القبر وهو الخروج عن حظوظ النفس
 بالجاهلية والمكابرة كما هو بالمت والشتات على فطامها عن ما لو فلك
 ومحبوباتها لتكبرها ونموت شهواتها والاستقامة على الطريق المستقيم
 التسلي بتصفية القلب تجلب الروح كما قال الافرغ وجعلنا منهم ائمة
 يهدون بامرنا صبروا وكانوا بآياتنا يوقنون الاصل التسليم المراقبة

٩٧
 على الخروج عن محمول وقوته كما هو بالمت يكون مرافقا لاهل الحق من صفاتها
 الطاهرة من صفات عاصوا مستقفا بحسبها مشتقا الى الغاية الله
 قلبه يحسن ولديه رده بان وبه يستعين عليه منه يستغنى الرجوع بغير الله
 بارجية لا يمكن لها ويعلق عنه يلب عند الامتناع بنور ساطع من رجب
 التوجه على النفس نزول العارية التسمية لحظة ما تنزل بثلثي سنة بالحي
 والرباض كما قال الافرغ الامم رحم ربي بهم الاخبار بل يبدل سمات
 النفس بحسب الروح لتولد نوع يبدل الله سبحانه عما هو الا بابر
 بل يكون حسنة الابرا سمات المتقربين بحسب الطافة كقول جل
 ذكره للذين آمنوا احسنوا احسنى وزيادة فمنه حسنة الطواف وذكر
 فضل الدعاء بونه من يشاء الاصل العاشرة الرضا هو الخروج
 عن رضا نفسه بالذخول في رضا الله تعالى بالتسليم الاحكام الازلية
 والتفويض الى تدبيره الابدية بلا اعتراض ولا اعتراض كما هو بالمت
 كما قال بعضهم وكلت الى الحبيب امرى كله فان شاء احببني وان
 شاء اهانني فمن يحوت بارادته عن هذه الاوصاف الظلمانية لجبرية
 بنور عنانية كما قال جل ذكره او من كان ميتا فاحييناه وجعلنا له

نور بغيره النور كرم مشددة الظلم ليس يحتاج منها اي من كان متينا
 على الاوصاف الظلمانية في الشجرة الانسانية فاجبناه باو
 وجعلناه نور امع انوار جلالنا بمشي في النور بمشي
 بالفراسة وبتأهدها احوالهم كرم مشددة الظلم اي كرم بغير
 في ظلمت الشجرة الانسانية ليس يحتاج

منها لا بد بولاية المؤمنين ولا بد

بشمار الولاية النبوية

مت بعون الله

فقط

١٠٤٢

ويجب تحيل المذهب لان ما فيه من كرمه لا ينفك من كرمه وقال
 واخروا العشاء ابن مكي وتعين في كرمه

ويؤخر نظره في الصيف ويؤخر العزم في الصيف والشاء في الصيف ويؤخر في الشتاء
 الاثني البيل قوله لم يلقا من جبل في امة عنه اخروا العشاء في الشتاء فان البيل طويل وتجل في الصيف فان
 البيل فيه قصير هذا اذا كانت السماء مضيئة فان كانت مظلمة فيؤخر في الصيف والظلم في المذهب ويجعل العزم والشاء قائم
 فان

ما اهل النار بشهادة رسول الله صلى الله عليه وسلم فليظن ان شارب الدخان صدق رسول الله
 وصدق حبيب الله من كتاب ابنه المفضل

في احاديث ما قولكم رضيت الله عنكم ان الدخان احرام بعض الغمران
 اسم لا يصحونا وتعلم رحمتكم الله احرام لان شرب الدخان
 بهوى النفس واتباعها واتباع بهوى النفس حرام في كل حال كقوله تعالى
 افرأيت من اتخذ الله هواه فلما نهى عن متابعة النفس والشيطان نهى
 عن متابعة الهوى والمعقول ان النفس الانسانية الطعام وشرب الدخان
 ليس بطعام ولا شراب وليس فيه شفاء ولا دواء لان شرب الخبيث يفسد
 كما فرين لكونه بهوى النفس ومتابعة النفس حرام في كل حال كما ذكرنا

قال النبي عليه السلام ان الله اذا خلق العبد الخبيث استعمله بعمل اهل الجنة حتى تلوذ على من ايمان
 اهل الجنة فيدخل به الجنة واذا خلق العبد للنار استعمله بعمل اهل النار حتى يوت على من ايمان اهل
 النار فيدخل به النار من تفسير القاسم في افسر سورة الزمر

من الترويح من راحة مريحة على السند عليها والنعيم بين العذراء ترك المواقبة وهو في فقه ان يلبس عليها بوالسند
فيل التور او بعده نفس ترويات التروية اسم لاستراحة التروية هو ساكن اربع وكذا تروية
نسلمت وجنت به جهنم تروية لان عادة اهل الجحيم كذا والستة فيما في الترويح الحتمرة ولا يترك الحتم ترويح
ولا يتركه فارجو دهان وفي الكفاية كما علمنا ان بوتري الترويح لا يتركه لان الصلابة لم يبقوا على الترويح
في دهان لما يبقوا على الترويح وفي القصة اذا لم يبق الغرض في الاما لا يستعمل في الترويح لانها ترويح للفت
وكذا اذا لم يستعمل في بعض الترويح لا يتركه في الترويح وفي الخاتمة قيل يجوز للفقهاء ان يؤمن في الترويح اذا كان ابن عشرين سنة
والاصح انه لا يجوز لان فيه مطلق وصلوته ليست بملوفا لما في من وان اتم الصبيان يجوز ابن ملك

[illegible]

قال النبي صلى الله عليه وسلم من فتح صندوقه بالمح يذهب المرض الى المرض الموت حديقته

المجتهد في المذهب الامام الاعظم والامام الشافعي والامام الحنبلي والامام المالكي
والمجتهد في المسئلة الامام ابو يوسف والامام محمد والامام زفر

واصحاب الترجيح صاحب المهادية وشمس الائمة والامام السرخسي وشمس ائمة
 واصحاب التمييز صاحب الوقاية وصاحب القدوس وصاحب الكنز وصاحب المختار
 بعض النسخة من
 يعني الكفر وجماعة من مشايخنا كنف

هَذَا دُعَاءُ تَرَاجُحٍ

اللَّهُمَّ يَا بَرِيَّةَ الْإِيمَانِ وَشَرَفْنَا بِشَرَفِ الْإِقْرَانِ وَاحْشِرْنَا
 بِكَرَامَةِ مَنْ شَفَّرَ بِضَانِ الْبَرَكَةِ وَالْفَقْرِ وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
 تَقَبَّلْ نَرَاوِيحَنَا يَا حَنَّانُ وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِمَجْمُوعٍ

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small dark spots, possibly due to age or handling. There is a faint, illegible smudge or mark near the top center of the page.

و کوجبر می کند ان کان نه رب ادع صاحب او کو تا بگوید من غیر کراهیه لانه بدیدم لا فیه عن نفسی وان کم کن
مع الکراهیه و کوجبر علی ظاهر رجل یصلع ان کان ملازم دهم کاف یوم جمع بگوید وان کان علی ظاهر رجل یصلع لا یجوز
في الحال ان یزول الفقر

[illegible]

فصل في بيان ما كان عليه
العلماء من قبلهم
في بيان ما كان عليه
العلماء من قبلهم
في بيان ما كان عليه
العلماء من قبلهم

دوسرے یہ بھی کہ استاد القاسم القشیری ولد امیر خاندان بکھت اسبغہ شہید و کمال
علی استاد غوث الحق سبحانہ و تعالیٰ النہام فی الیوم فقال لا حول ولا قوۃ الا باللہ العزیز
الجلیل ادا کتبہا لک انما و اجعل فیہ مسربا و اسق ایاہ قلعہ لک فغوی الولد و ایاہ السقاء
فی القرآن سبت سم النہام المورث و یوسف صمد و رقوم یومین و یوسف الخاق
شہید و رفیعہ شفاء للناس و نشر من القرآن ما یو کف و رتہ الحمد للہ و ادا
میر علی انمویشہ فی اقلہ لک الذین لیسوا احدی و شفاء عم

شيخ الكبرية صدر الدين درسيور رستم انزل صهره نيت اوزره اوق اونا كون
مداومته صهره مراديبه بيور شلدر شيخ الكبرية مرويد رقال الشيخ الكبر
ان هذه الالية الكبرية حيث اشتملت على سبعة عشر حرفا من حروف الجبر هو الاسم الاعظم
تقرأ للكواجيب مع دعائهم المذكور

بسم الله الرحمن الرحيم ثم انزل عليكم من بعد الفم امته ناسا يفشي طايفة
منكم وطائفة قد افكتمهم انفسكم يظنون بالله غير الحق ظن الفاعلية يقولون
هول لنا من امره من شئ قل ان الاثر كله لله يخفون في انفسهم ما لا يبذلون
يقولون لو كان لنا من الامر شئ ما قبلنا به انما قل لو كنتم من بيوتكم لبرز الذين
كتب عليهم القتل الى مضاجعهم وليتلين الله ما من صدوركم وعلوه فيمخص
ما من قلوبكم والله عليم بذات الصدور ثم دعاه ثم انزل بودر

يا زكريا يا طيف يا عدل يا معيت يا كرم يا باسط يا داغ يا غفر يا ثواب يا سلام
يا سكور يا وود يا ظاهري يا فتاح يا هادي يا صبيح يا جميل يا خير يا ذا الطول
يا صبار يا صبور يا رب سحر لنا كل شئ آدم وبنات قوا الحق ستر هذه الاسماء
الحسن وبتح محمد الذي انزلت عليه هذه الالية العظام برحمتك يا ارحم الراحمين

مشايخ الكبرية مرويد رستم حاضري اوله بتحق زمان بحر بر طوكليه
بكي ركعت نماز ده صكره دوشكل اوزرينه او زرينه او زرينه او زرينه او زرينه
انفلاص اوقيه واكلر اونا كوه صلوات دني ويره انون صكره صاغ ياننه قبله مرسو
صاغ النسيك على الله قويم ياتيه صهره نيت اوزره اوق اونا كون
استغفار بودر
حضرت رسول مصلوة ويزو اوون كره مح

واذا اجبت المرأة ثم اذكرها ليقض ان شئت اغتسلت وان شئت افوت ففعلها لا يوجب ان يمس
لا وقت الصلوة لا ياتى ثم ولا بانس نجس نيام او ساه او يهدقون ان يغسل ويغسلها خلاصه نعم
بجمل وظن افوت اوتاه لا يحرم عليه اوتاه وعلى الفتوى

وواضع المرأة الميتة زوجها ان كان مكشفا وجهها وان لم يكن فويرها وان لم يكن فليس عليها
وان لم يكن فشاب صاغ ورنه
اجنب اذا قام في المطر لا يدعوه بعد الغفلة والانشاق
فمن اغتسلت اغتسله جاز لا ما جاز حراة

فان لا غفر بوضف 2 وواضع الام ولا الابن ووت
علا الابن اوتاه ولو اضعف اوتاه الابن ولو اضعف اوتاه
ام الزوجه على اوتاه ولو اضعف الام ولا الابن ووت
تسليم على زوجها وان رقت الميت ولا اوتاه ووت
اوتاه على اوتاه

واذا اجبت الجارية يصلي عليها صلوة واحدة ويحرق عن الخن ان شاء واجعلوا ماعا وان شاء واجعلوا ماعا
فان فاعوا جعل رجالا ونس يوضع (حاجل) في الامام والنس خلف (حاجل) ياتيه قبله وكذا البعد على الامام والامام
خلفه وان كانا حوايين فافضل ما ياتيه الامام والافضل خلفه خلاصه نعم

لو كان اليوم بسبعة صفوف ثلثة صفوف يتقدم والآخرهم للامامة وخلفه ثلثة وثلثهم شان وخلفهم ما وثلثهم
من علم ثلثة صفوف غزله وسقط بصلوة الصبح على كاسخط وبنف (السلام) به الصبح على جماعة وفي قوله
على الميت واحد يكن ولو صلت النس جماعة قام الامام وسطحان ثلثة صفوف ثلثة بصلوة ووقته يصلي على
بعضه طرفة الاوتاه ان لا يصلي على الميت بين القبور ولو صلي على ميت كان على الالية او على اليدى الناس لم يحرزوا بغيره

وان اجعت العجايز فادعهم بان شام صلبهم دفنوا اهدوا وان شام صلبهم دفنوا اهدوا وان شام صلبهم دفنوا اهدوا
 انه مع عشرة من الشهداء صلوة واحدة لان صلوة الجماعة ودعاء واستغفار وشهادة هذا افضل صلوة واحدة لان
 الصلوة بغير الجماعة واكثر فادعوا الشاة فخر من خط
 معجون ووج

كلام باز در نيه بر معجون بيا لشاد اول دل مخزون جمله دليل و داور بو
 هر ريشه شام شاد در بو بن بول خلقه جوق ز ماف و بر دم بونده جوق در و منقعت بولدم
 شول هو قدن اولان انكس هب كيدر ناصق در و اول بوسب كوزه اين صول جكواش
 سدا و لو طور ب ميوه اقن ياشه كوز بخار بن جكوب الور كوز دن كيدر رستلغى دى اوز دن
 ياشه جوق اولور بخار غدا سنجويه اوليه بورسم دوا حل ايدر لغيم و معده يلك
 دى اسكال بوايد اسكال اشتراكرم ايدر و هضم طعام بگزه محرت و بر ريقون تمام
 طونق اولان كوزه وير نور كيدر رظمت ايدر طورك انك اجز الرين بيان ايد لم
 قالميو ب كز لو هب عبا ن ايلوم راز يانه و زنجبيل و اكسير هب بر ايد و كوب اون ايد
 اوج جوك اغرس على ايله هم قواينى بن بدن ايله هب بواقد ريقيل شغال
 خوشى جبريد با ليه اعمال هم

كوزه آق اول اوج دانه بال آروشن بر او سنده سحى ايدوب چك باذن الله غايوب كيدر
 ديكر
 كوزه آق دو شطرنجك دشن سحى ايدوب دو بلند بدن كور سور كير كوزه جكوب با ليه
 آقش ازاله ايليه

قال النبي صلى الله عليه وسلم من قبل طغرى ابراهيم عند سماع الشهداء محمد رسول الله في الاذان انا ناره
 و ندر ظفر صفوف الجنة و من قبل طغرى ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل المسجد في عشر المحرم فجلس على طهانه
 هذا ان بكور رضى الله عنه فقال بلال فاذن فلما بلغ الشهداء محمد رسول الله فقبل ابو بكر رضى الله عنه طغرى
 ابراهيم و وضع على عينيه قال قره عيسى بن بكير رسول الله فلما فرغ بلال عن الاذان توجه النبي عليه السلام
 الى ابو بكر رضي الله عنه فقال من فعل مثل ما فعلت يا ابو بكر فغفر الله ذنوبه تدرية و قد روى عن ابي
 قصص الانبياء عليهم السلام و من كان في الجنة فاوحي الله تعالى اليه هو من صلبك و يظهر من آخر الزمان
 فساء الله تعالى لقائه فاطمه رضي الله عنه محمد عليه السلام في صفاء طغرى آدم مثل المرات قبل طغرى
 ابراهيم و مسح على عينيه فصار اصلا لذريتته فلما حضر جبريل النبي صلى الله عليه وسلم هذه القصة
 فقال من سمع في الاذان فقبل طغرى ابراهيم و مسح على عينيه لم يغرم نقل من فردوس الاخبار

بسم الله الرحمن الرحيم

عز وجل انما ارسلناك
لرغاية وريد نوره وصال
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

مديانه زكاه

ارسلناك لربك ورسنه
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

مديانه زكاه

ارسلناك لربك ورسنه
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

مديانه زكاه

ارسلناك لربك ورسنه
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

مديانه زكاه

ارسلناك لربك ورسنه
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

ارسلناك لربك ورسنه
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

ارسلناك لربك ورسنه
فقرابايد اوله فافحجب
ممن لو سمنه سمنه صلاه
موجب ورسنه من قبول
بولد بود ورسنه من قبول

وذكر ائمة التعبير ان من اداب الرمان ان يكون
اللهجة وان ينام على وضوء على جنبه الايمن وان يقرأ
عند نوم والشرع الليل والتين وسورة الاخلاص
والعوذتين ويقول اللهم ان اعوذ بك من سبب الاعلام
واسمى بك من تلعب الشيطان في البقطة والنام
اللهم ان اسالك صابرا قد نافعة صابرا حافظه غير
مسببة اللهم ان في مناس ما اصب وان لا يضر
على عذوق ولا على جاهد نقل من الواجب

باب تخله نورت ويا سجان كه بكون
اغاجنه ياره تللايه اصابه و...

كتوس اسد اعوذ بعنة الله

Decorative symbols and lines at the bottom of the page.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

[illegible]

وَنُفِثَ مِنْ قَالٍ كُلُّ يَوْمٍ شَرِّ رَأَتْ
لَتَأْتِيَ صِلَاتُ اللَّهِ فَرَجَ نَامَةٌ حَكَمَ
بِالْجَمْعِ نَامَةٌ حَكَمَ كَيْفَ الْإِبْدَالِ يَسْمَى قَرْقَرُ
مَوْجِبَ لَدُنْهِ

خز جلقه طارسه ٩ اياك نعبد و اياك نستعين يوزج ده فاتحه تمام

في صلاة الخضا ومن اربع ركعات بتسليمة واحدة بقراءة في الاول فاتحة الكتاب مرة
وعشر مرات قل هو الله احد وفي الثانية الفاتحة وعشر مرات قل هو الله احد وثلاث
مرات قل يا ايها الكافرون وفي الثالثة الفاتحة وعشر مرات قل هو الله احد
والله اعلم الشاكر مرة وفي الرابعة الفاتحة وخمس عشرة مرة قل هو الله احد واليه المصير
ويجعل ثواب الخضا بكيفية الله عز وجل يوم القيمة ان شاء الله تعالى يصل هذه الصلاة
في سبعة اوقات اول ليلة من رجب وليلة النصف من شعبان واخر جمعة من رمضان
ويوما العيدين ويوم عرفة ويوم عاشوراء نقل من عليه عبد القادر الكيلاني

من ضاع له شيء فقال يا حفيظ مائة وتسع عشرة بلا زيادة ولا نقصان
ثم يقول يا بني انك متقال حبة من خردل فكل في صخرة اوفى السموات
او في الارض يات بها الله ان الله لطيف خبير مائة وتسع مرة ثم يقول
يا عباد الله احفظوا ربوا على صلاتهم وذكروا الصلوة
اللهم اني تعلم وان اعلم انك تعلم اين ضالتي فاحفظ علي وروديها يا حفيظ
عليها عليا عليها فان لا يستطيع الا طلبا يا غوثا يا غوثا يا بني انك
انك متقال حبة من خردل فكل في صخرة اوفى السموات او في الارض يات بها الله
يا بني يا الله والسماء والطارق وما أدراك ما طارق انك انت الذي

عليها حافظ عليها حافظ فليست الا انسان ثم خلق خلقا قماء وافرح
مخرج من بين الصلب والترائب انه على ربه لقادر اللهم يا راد موسى على امته
ويا راد يوسف على امته اردد علي ضالتي اللهم يا جامع الناس ليوم لا ريب فيه
اجمع بيني وبين ضالتي يا حفيظ يا الله يا عباد اجسوا فالله خير حافظا وهو ارحم
الراحمين اللهم وادعوا بوجهه وكن بمراديه
يكتب هذا الدعاء ويكتب اسم الضائع او المار به بمراديه

ذكر يا بني انك متقال حبة من خردل فكل في صخرة اوفى السموات او في الارض يات بها الله
ان الله لطيف خبير ١١ بعد ١١ يا عباد الله احفظوا ربوا على صلاتهم وذكروا الصلوة ١١ بوجهه

يا عباد الله احفظوا ربوا على صلاتهم وذكروا الصلوة
اللهم اني تعلم وان اعلم انك تعلم اين ضالتي فاحفظ علي وروديها يا حفيظ
عليها عليا عليها فان لا يستطيع الا طلبا يا غوثا يا غوثا يا بني انك
انك متقال حبة من خردل فكل في صخرة اوفى السموات او في الارض يات بها الله
يا بني يا الله والسماء والطارق وما أدراك ما طارق انك انت الذي
يا عباد الله احفظوا ربوا على صلاتهم وذكروا الصلوة
اللهم اني تعلم وان اعلم انك تعلم اين ضالتي فاحفظ علي وروديها يا حفيظ
عليها عليا عليها فان لا يستطيع الا طلبا يا غوثا يا غوثا يا بني انك
انك متقال حبة من خردل فكل في صخرة اوفى السموات او في الارض يات بها الله
يا بني يا الله والسماء والطارق وما أدراك ما طارق انك انت الذي

ويا برقرية دة برقرية ايلنيد ويا برقرية ايلنيد وكل ظلا
ايما نكه دة دة ايلنيد صرسم كد بود عائل اتم ويا اقدسه ويا كنور
بن ائدن بيزر واول بندن ايراقه قاضي ايدرياني الله اول ديا بندن
تمنا ايدريم صلا او صلاعت لوتن ندم بود عاء ولبند مده بوند ماول ويا بود
بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله الوجود بكل زمان لا اله الا الله المحروق بكل
احياء لا اله الا الله المعبود بكل مكان لا اله الا الله المذكور بكل لسان
لا اله الا الله كل يوم هو في شأن لا اله الا الله الامان الا مان من زوال
الايمان ومن شر الشيطان يا قديم الاصال يا غفور يا غفار يا غفران
وصلتي الله على سيدنا محمد وآله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين
صرسم كوة طوعتكم بونسيج اقيه ثوابن الله بوز نجح بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الذي خلقني وصلا خلقك وخلقني وجعلك اية للعالمين فتبارك اسم
الحق القابض ثم بسم الله الرحمن الرحيم سبحان من في السماء ملكه ملكه وبقاؤه
سبحان من في الارض حكمه وقضاؤه سبحان من اصطفى بالنور ولا عين تراه سبحان
من خلق الجنة لمن هداه سبحان من خلق النار لمن مضاه سبحان من خلق كل موسى
سل جبين الطور وناجاة هم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من يقول هذه السبحة
ثلاث مرات غفر الله له ولوالديه في يوم الجمعة او في رمضان او خلعت الجنة عاش شهيدا

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم سيد الاستغفار ان يقول اللهم انت بلى
لا اله الا انت خلقتني وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت
اعوذ بك من شر ما صنعت ابوء لك بنعمتك علي وابوء بذنبي
فاغفرل فانه لا يغفر الذنوب الا انت قال من قالها من النهار موقفا
ومات من يومه قبل ان يمسي فهو من اهل الجنة ومن قالها من الليل وهو قاض
ومات قبل ان يصبح فهو من اهل الجنة نقل من المصباح

اشق کتور بنده و دود و دفعک خلاصی بیان نده در شیخ عالم عامل عارف کاف
الایام الیاقی قدس سره خواص فرزند در نظم ادو کتور بنده بیور شک بر کج خاقون اشق کتور بنده
اروغورت کیسی بیده جمع کون صایم اولالر کیسیده اختام غارین قلوب الحکله و باد سیده و شکر یله
افطار ایدیه لر صو اجمال لاندن سور مر یک اولندن اون دور دخی ایت اخری و یوم بیعت حیدر
بوکه دق اود کور مدک علی یله بر چینی چنانچه یازده اندن یکی یوز گیریم دورت وانه خود الووب
هر خود کون اوز رینه یواون دورت آیت بر کتر اوقویه اندن اول جناحک یازدهین طبلو صوبله
یو یوب اول صوبلر بر جوکه قویه خود دخی اوستنه قویب چو کلک آتش اوز رینه قویب حکم قنده
اندن ارو عورت اکیسیده بنسو غارین قلا لاندن سور مرتین اولندن اخرینم ده اوقیه لاندن چو کلک
خود دین سوز ووب صوبلر بر صالقوم اوزم صوقوب اول صوبلر نک نصفی ارون نصفی عورت اچیم
اندن چو ساعت یا قوب او یوبالر اندن جماع مباشرت ایدیه لاندن الله تعا اوشاق ظهوره کلمه
بنده و کرمه **عورت** اوشاغن دوشور کون اولسه رکنده کج اکلنه اول عورت اوشاغن
قلد و علی کس یواون ایتکه و التی احصت فرجها ففغنا فیها من روحنا و جعلناها و ابنا الیه
للعالمین ان هذه استکماله واحده و انار یکم فاعبدون و تقطعوا امرهم بینهم کل الینار اجهون یازده
عورت اوشاغن قالدیده غل ایدوب بو ایتی فرق کون کوتره یا خود عاد تنده کج قاب کونده
یا قاج ایدیه دوشور اول وقت ده کتور باذن الله تقامده حمل تمام اولی یک دو نیمه
طوغد قند شک به بو ایتی قرقرده کج کون بو بنده بخلیه **د** بر خاقون اوشاغن قلدیده یواون
ایتی بر طاکر یک درس پارسنه زعفران ایدیه کلاب ایدیه یازده عورتک صایغ بو کون بقل
تا طوغد طور سه رکنده کج باذن الله تعا جمیع افتد دوشدن و کور و یا غش و یا غش
تغیر دن و عیوب دن امین اوله و سلیم اوله بفضل الله تعا و اول کج طوغد قده یواون ایتی مسکله
وز زعفران ایدیه یازده بر با فردن یا فردن یازده اچینده قویب اول طفلک بو بنده اصل
اولوب ازه جوق سودیلر طویب شرع و شرع دن امین اوله و هم سسلسله و بیوسه

تیز و خوی طصلتی کو کج اولکه بوکه حرز عظیم دیر لر بوکه ایت سوز ال عمر تک اولنه یقیندار
ایت بودر که اذ قالت امرأه لعمران رب ان نذرت اوجنی ایتده بغیر صاحب **د** **د**
بر خاقون قز طوغد قده بر کسنه او غلجی غی طوغد کوندن بخش کون و وارد قد نصکر سجده الله
سور سینگ اولنده الذی احسن کل شی طلقه دن او جنی ایتک اخری قلیلا ما تشکر و نه دکن بر چینی
جامه یازده یوز صوبله از ووب صوبلر ایک یو لوب بر بلو کون بید و ک طعانه قویب بر بلو کون
بر شیشیه قویب آذن آذن ایدین کون دکن اچور سه و هم یوز رینه سور اول اوغلاک اخلاق و اول
وحش و جمال و کمال و معرفتی مراد اول باذن الله تعا بر کسنه صبا ان جمیع افاندن و حق و شیطان و ام
صبا ان مرشدن امین و سلیم اولی دل مسک زعفران کلابله الله الله لا اله الا هو الحق القیوم منزل علیک
الکتاب بالحق مصدقا لابی یدتی و انزل التورات و الا بحیل من قبل هدی للناس و انزل الفرقان دکن
یازده بر فارسی قاشن اوله سک اچینده قویب ایتی باشی مومله بکدوب اوشا قلد ک یو بنده اقم
بعون الله تعا جمیع افاندن و عاها ندن مصون و محفوظ اوله بو جمل خواص در نظم در مغفور و الله اعلم
حضرت قرانه بو تائیرات نه جزا یدر حسن اعتقاد ایدیه قران طار لو قوشه التوبه مغفل اولور لاریب
قنده قالدیکه نطقه ولد اوله یا قیز رجه اوغلا نه مغفل اوله یسب لمن یشاء انا و یسب لمن یشاء
الدکود و یجعل من یشاء عقیما **حیوة النبیان** اولو کتور بنده بعضی حیوان شرک خواص یوسه بر خاقون
صیغدن ارند قز طوغد قده دوه اچلیک ایلکین پنبه ایدیه اوج کون کوتر باذن الله تعا ایدیه یازده
اوشاغن قالدیه الله تعا اگر اشقند قالدیه ایدیه دوشور **د** بر خاقون طوغد ک یسین یس
و بر یارمین کونور سه دخی ارجاء ایدیه اوشاغن قالدیه الله تعا
باب هر یک که دیر سه عورتی ارنک اوغلن ایدیه صایغ الی عورتک
قرنی اوز رینه قویه بودعاء ا قویه بعون الله تعا مبارک ساعده
ایله ارنک اوغلن وجوده کلمه بسم الله الرحمن الرحیم الصمد القدوس
المدید اوله بولا ولم یکن له کفو احد اللهم سمیت هذا الولد باسم محمد
علیه السلام

بکوز لکڑ عاشقہ جو قایش ایدر لکڑ

زور نہ ضائع کوزان بکمر استغفار

اشرف باغا لغوات الانعام

يوم الاثنين يوم الثلاثاء يوم الأربعاء

وقت الضحى وبين الصلواتين

يوم السبت
وقت الظهر

شرائط انعام شریف

صلوة شریفہ اعوذہ بسمہ

بَعْدَهُ يَدْعُوهُ وَهُوَ كَرِيمٌ
اللَّهُمَّ كُنْ لِي حَيًّا وَكُنْ لِي مُلْكًا وَبِيدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَالْيَاكُفُورُ

يَبْصُرُ الْأُمُورَ أَنْتَ الْهَيَّ الْكَمِيلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ دَعَاءُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

بِئِنَّ الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْ وَمِنَ الَّذِي اسْتَعَانَكَ فَلَمْ تُعِنْهُ وَمِنَ الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تَعْطِهِ وَمِنَ

اللَّهُمَّ اسْجِرْهُ فَلَمْ تَجِرْهُ وَمِنْ الذِّهْنِ نَوَاحِلُكَ فَلَمْ تَكْمِلْ عَلَيْكَ فَلَمْ تَنْفَعْ وَمِنْ الذِّهْنِ اسْتَفَاتُكَ

فَلَمْ تُغْنِهِ وَاعْتَوَاهُ وَاعْتَوَاهُ اٰتَيْنَا يٰمُغِيثٍ اٰتَيْنَا يٰمُغِيثٍ

أَنْشَأْنَا يَامُعْتَبِرُ اسْتَعِثْ بِكَ يَاعِثِيَا السَّعْيَيْنِ وَأَقْضِ صَوَابَنَا وَنَوَابَنَا

مِنْ قَرَأَ هَذِهِ السُّورَةَ لِأَجْلِهِ وَسَبَّحَ بِحَقِّ قُرْآنِ الْعَدِيمِ وَحُجَّتِهِ رَسُولُهُ الْبَدِيَّةِ

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ وَأَخْرَجَهُ اَوْثَقَ حَقٍّ وَطَبَقًا -

تتدبر طرفة عين هذا الدعاء الحرف فالحق يوم رقة واحدة من حرفة الحرف

متى دوام على قراءة هذا الدعاء الشريف يخلص من كل ما يضره من الأمراض والعيوب

المملوكات وصفت من جميع الافان والعاها
بسم الله الرحمن الرحيم محمد بن عبد الله

وكم ويحصل من هذه الداريا وفيها
ما روي في كل سميها مطبعا بحق الخلدته رب العالمين وبحق الحق القيوم وبحق

يا حي يا قيوم اجب يا روف يا لطوف اجب يا جبرائيل سمعنا مطيعا بحج الرحمن الرحيم وبحج الروح
الطاهر من الرصم يا روف يا لطوف اجب يا جبرائيل سمعنا مطيعا بحج الرحمن الرحيم وبحج الروح

العطوف ويخج الملك هو راجع ماكن يوم الدين يا مغلب الغلوب اجب راجع ماكن

كحى ماكن يوم الدين وكحى مظب القلع وكحى الملك طيكل اياك نعبد واياك نستعين

يا قريب يا معبود يا مستعان اجب يا ميكانيل سميعا مطيعا حي ايانك يا قدير

ويحيى السريه الغريب المعبود اسفان ويحيى اسفان
يا مقدر راح باصر فائيل سمعا مطعنا نوحا اهدنا الصراط المستقيم ويحيى القادر العتد وفتح

الملك فصغر صراط الذن انعم عليهم يا باليه يا حكيم يا عليم اجب يا غنيا عن كل سميعا مطيعا

بحق صراط الذين انعم عليهم وبحق الملك المستحق للولاية بالقوام العرشية غير المنصوب عليهم

18

ولا الضالين يا باقر يا عزيز يا حبيب يا من لا يذل سبيها مطيعا بحق غير المغضوب
عليهم ولا الضالين و بحق القائم العزيز و بحق الملك فضبطه الموكل بالقول العرشية
التي لم يزل في السموات دورات ولا في الارض عمرات ولا في البحار قطرات ولا في
الجبال مدرات ولا في الاشجار ورقات ولا في الاجسام حركات ولا في العيون لحظات
ولا في الانفاس خطرات الا و هو بك عارفة وكل شاهدات وعليك والا و في ملكك
مخبرات فبالقدرة التي سخرت بها اهل الارض والسموات سخرت عبدك
زفر الاضرابك على كل شيء قد برحمتك يا ارحم الراحمين ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد واله المعصين ام

بركته الله اكبره قل يا ايها الكافرون اوقف وانك تفكره بودعائي اوقف اول كون الزوكر اوقف
كون طوبى لمن ان شاء الله تعالى بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني استنلك رزقا حلالا
واسعا وعلما نافعا وصفقا كاملا ودراية شاملة وفيها ذكيا ونفاد اعية الى تحصيل
العلوم النافعة برحمتك يا ارحم الراحمين تمت

اللهم ما كتبت في هذا اليوم من مصيبة فخلصني منها وما انزلت في هذا اليوم
من خير فاجتنبني منه نصيبا ام بوسيلة ابن سمايل يا شافعي اولان المسنة وسويع
كله يكون فيه مشغول اولي كسر الجواب اللهم اني استنلك علما بارا ونورا قويا
وعيشا طارا بوشغول اولي كسر الجواب

صفة تلقى الميت يقولها

يقف رجل عالم على رأس الميت ويقول مستدبر القبل مستقبلا بوجه الميت فيقول السلام عليك يا عبد الله والحكم لله العلي الكبير هذا اول من ترك من منازل الاخرة الباقية واخرها منزلك من منازل الدنيا الفانية فاذا ذكر العهد الذي خرجت عليه من الدنيا شهادة ان لا اله الا الله وان محمدا رسول الله وان الجنة حق والنار حق والبعث حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور يثبت الله الذي امنوا بالقوله الثابت في الحياة الدنيا وفي الاخرة ويضلل الله الظالمين واذا ذكر انك رضى بالله ربا وبالاسلام ديناً وبمحمد صليماً نبياً وبالعقائد ائمة وبالعبادة قبله وبالمؤمنين اخواناً ثم يقول يا فلان قال ان تجيئك مكان يستلان عن ربك وعن دينك وعن بيتك فلا تخف فقل لها بلسان فصيح رب الله ودين الاسلام ونبى محمد صلياً لا اله الا الله محمد صلياً لا اله الا الله وقوه لا شريك له الملك ذو الجلال والإكرام والقدرة والجلال والعلية

دفع مظار جلب منافع سم الله الرحمن الرحيم اللهم يادفع الحارمة ويأمنه المانعة يا مفتح الابواب يا ميسر المسالك يا سخر الابواب صل على محمد وآله وصحبه
الجميع واوجب دعوتنا يا رب العالمين

بوسله بيا شده نه پور لمر که ناد علیا مظهر الحجاب
سبحی بنیوتک با محمد و بولا یتک یا علی یا علی کلام مذکور حدیث رسولیدر با خود کلام شعر میدید
حدیث قدسیدر دیو اعتقاد ندن دو نیمه و ذوالفقار یکی جتالدر اوردن اوز نور و دل
اوج کونک یولی بر کونده الورد فاطمه رضی الله عنها و دل و ذوالفقار بر المادن براد لشدر دیو اعتقاد
ایکله خطا وار میدرفصل و مشروح بیان پور یوب عند الله ماجور اولنه

قرلباش بر معاشک شاعر لمر شعر بدین کند و لردن جفا رشتدر یکی یا علی و زن ایا کوندر اصل شعره
بنیوتک یا محمد یو قدر و جفا ران شاعر ملعونک آدی و عین ابن خرا عیدر وانگ کسی حقن یعقوب
طریق ضلالت کیدن شاعر لمر شعر بدین جاشا و کلام احادیث شریفه اوله بر کیم ناد علی حدیث
شریفه ده لدر دیو اعتقاد ایدر ایه جناب رسالت اقترا اید لردن اولوب شمه و شک لردن
کافرا و لقا مقرر در زیر که اول شعر ک معناس دیک اولور که یا محمد سن علی ته چا عتر که جمیع بل لردن
امین اوله سن و جمیع روز کار شد ایدن سکایار دمی اولوب امین اوله سن لمر که علی جمیع عجایب
ظا هر اوله لقا میریدر و جمیع بل لردن قضا لردن علیک ولا یشی و کرامتشی اید خلاص اولور
دیکدر جاشا و کلام که رسول الله صلی الله علیه و سلم حضرت مرینه حق جل و علا دن اهر کله که
یا محمد سن علی ته چا عتر که جمیع بل لردن قضا لردن امین اوله سن دیو اهر اوله سن اوله مؤمن و سلم
اوله کسنه لمر بوکه اعتقاد ایتیمه لمر نعوذ بالله تعالی کمر ثوال اولور نه ناد علیاده تاویل اوله نان ضمیمه
مرفوعه متصل انت در رسول علیه الصلوه والسلام ارجاع اولور نه خود ناد علی ده و صلت سیدر جواب
اولور که شاعر که مرادی اوزره ارجاع اولور نه ذوالفقار دیکدر مرینه سبب اولور که اولو قلوب ایدر یکی
جتال دکل ایدی فقره دیو او کور غنه دیر لمر بونده ذوالفقار ده مجاز در حقیقت دیکدر اطراف باد شاهر
میرندن ار صغان کلندر حضرت علی کرم الله وجهه باشند جالد و علی یکی نیمه ایدر کی مقرر در و آرقور
یکی پاره ایدر کی ایدر کی فیه خیره اولور ایدر اما اوردن اوز اند و علی غیره واقع و اولور
اعتقاده

اعتقاد ایکی خطا در و دل دل دخی بر یاوز قاطر ایدر اسکندر نه بکندن بر صبه اید
ار صغان کلندر مادامکه رسول علیه السلام حال دیاده ایدی بازار لغی انکه کور لمر ایدی
بر ساعته اوز کونک یولی لقا غیر واقع را ایدر اعتقاد ایتیمه دخی خطا در معجزات
نبوتی دن زیاده کرامت اولور فاطمه حضرت مرینه رضی الله عنها و دل و ذوالفقار بر المادن
براد لشدر دیو اعتقاد ایدر لمر نعوذ بالله تصور لمر باطلدر کتب ابوالسعود
علی عنه

۱۰ خود را بیاید

[illegible]

صلوة توب حضرت رسول صلی الله علیه وسلم یوردیکه فحن بر آدم او نیکبازده و صفایرد
 بر کناه شکیب توبه انک ایستد آیدست الو ب ال رکعت فار قل و انزلک
 الذین قالو ب دیه الله ثم انی انوب الیک منی ارجع انا حق تعا اول کنا حق کان مقتدر
 عفو الیم انشاء الله من انس حضرت علی رضی الله عنه روایت ایلدیکه فخر عالم صلوات
 الله علیه وسلم یوردیکه هر مسلمانی صوبند و غی وقت بسم الله الذی لا اله الا هو
 دیه اول کینه دیول ضرر ایتیمه لک حضرت صلوات رسول صلی الله علیه وسلم یوردیکه
 هر کیم هر که اولدن طشر و جفا بود عاتی اوقیه بسم الله بکلت علی التلا
 حول ولا قوة الا بالله اکا حضرت حق تعا جانبدن ندا کلور که هدیت و وقت
 و دخی شیطان ایدیلوب فساد ایدیلیم تم

و اما توبه عشر رکعات قبل خروج الامام روضه عن ابن عباس رضه قال قال رسول الله
 من عمل يوم الجمعة عشر رکعات قبل خروج الامام یقرأ فی کل رکعة فاتحة الكتاب
 و یقول فی اخره آمین و قل هو الله احد عشر مرات یقرأ فی کل رکعة بسم الله الرحمن الرحیم
 ثم یقول علی اثر ذلک سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 ثم یسئله شیء علی ذلک الا اعطاه ربه الطیر ان فی السماء
 و اما توبه الدعاء بعد فراغها روضه عن النبی صلی الله علیه وسلم من اخذ حیتة بعد صلوة الجمعة بیده الیمین
 و رفعها الی سمن الی السماء و قال ثلاث مرات یا ذا الجلال و الاکرام اجرنی من النار
 یا مجیر یا عزیز یا کریم یا رقی یا رحیم یخفف من العذاب الالیم غفر الله له و قضي عاقبته
 من امر الدنیا و الاخرة کذا و کون مشکاة الانوار صوة القلوب

قطعه

۱۱۸
 اهل صرف ایت اوز و کله تواضع جاحله مرده در جاحل من ان زنده جاحله
 کتر قیام ایت و کله سرفروغ ایت صفای کیم نماز مردیه یوق سحره امر الله
 سلطان اخطا

تسویه سر عقل سور رکم باده فکر عکری صاکنای باسلو سلطان باصد کافر عکری
 ابد صیف شاده بندن استر ان خدا بحر و برده من خطا ده صفا سلام سلو

اگر کسی بپوشد و مشرک باشد یا مال برنده خدای تعالی را بدین اشجار دان
 شرکینک اذن یوق ایکن زید بر قان اشجارا شد و کل اجنبی من حصه الاخر
 ایکن زید بر قان اشجارا شد طوقلر اشجارا مستقل کنده متصرف اولوب
 شرکینک عمره حصه سن ویرمه شرعا قادر اولور بیان سبوریه مثالبه
 الله اعلم

اولیات
 کتبہ العمری
 عمر علی

بارخ متوفیات رصیم و عبد الرحمن
 سنه اربع و سبعین و الف من سرب
 الاول من عشر الاخير و جیم عشر اوله

باب روایت اول نورکم رسول الله زعمده او طاعول اولار سنن بوشکلا دنع اولمش محمد
 و انظر حکم افندس روایت الیحدی بازوب او قایوسنه بایستدره لر دیدی

بسم الله الرحمن الرحیم
 حصصکم باطنی الذی لا یجوز
 من طریقی

طاعون طاعون طاعون
 انک جوش برور

و بکرم الصلوة عند قرة القرآن لانه یخالف الامور و یخالفها و یخالفها و یخالفها
 لعلکم تمحون المآلة و لا یجوز قرة القرآن فی حقته و افعی عن التام و عن الجنون و عن الجنون
 یقول آف و عن المصلح فتوای قافمان
 قال البیهق من افه صلیله و افعی سر اجا الی السجدة فوفیه
 و بکرم الصلوة فی طریق العامة فی العجمان غیر
 شرع افافاف المصلح الموران من ان یزاهد بین یدیه
 سبعمین سنه

و کتبہ القادری
 و کتبہ القادری
 و کتبہ القادری
 و کتبہ القادری

و ان الصیة مکره لولم یم اعملوا عوفکم اذ فککم فی انفسکم شره و یجوز افان الیحدی
 و ان الراءه یجادلنا اف افرفت صوته یا یكون محصیه وان فففت
 ما یحصل الالعلم بافانا فرسته

ثم سجدین اب و قاص من قال حین یسبح الموقن و انما الشهدان لا الاله الا الله و حده شرکته و ان یسجد سجد
 و صفت بانه رب و یجد رسول و یسجد لاهیا غرضه فی جابر من قال حین یسبح الله الیحدی رب هذه الدعوة الثامه
 و الصلوة القایم ات حج الکسلیة و الفقیلة و ابعثهم ما یجوز الذی وعدته حلت کما طاعت یوم العقیمة فیه یوریه
 من قال حین یسجد و حین یسبح یحان الله و یجده مائة مرة لم یأت الیحدی یوم العقیمة بافضل قاجاب الاله فکل ما قال افرا
 و لو صلی سجد افان و اقامه قبل یکره ان یؤذن و یقیم فیه مرة ثانیة ان کان المسجد الیحدی فیه علم
 غیر الیحدی افان و اقامه یکره لعلهم یسجدون من الیحدی ان یسجد و یحان فان المسجد الیحدی الیحدی یسجد
 لا یکره تکرار الافان و الاقامه فیه الحکم

حضرت رسول صلی اللہ علیہ وسلم روایت قبلور کہ ہر پلیدہ صحر کشیک باشند
کو کون ایک قضا نازل اولور و یک قضایک طغوز یوز طلق ان طغوزی
صفر آتدو نازل اولور و برسی سایر المردہ نازل اولور صحر کم بود علانی
صفر آتس جفتجہ کوئو برگز او فـ اول قضا دن امین اولہ باؤۃ الہ
بسم اللہ الرحمن الرحیم یا شہید القوی و یا سدید الفعال یا غنی
یا ثمر یا مرقط خلقک وانت الغنی عن جمیع خلقتک یا محسن یا مجمل
یا منعم یا بکثر یا بفضل یا لا الہ الا انت برحمتک یا ارحم الراحمین

[illegible][illegible]

۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

کوچہ کوئی
درخت
زخمید
درخت
و رقص
و رقص
و رقص
و رقص

سپار ۱۰۰ جزوقا اینسون ۱۰۰ سپار ۱۰۰

اولا که جلد تو کتب صفر صفر سودا بد حکم قیاسا در ب تا قابل صولتی قایده انون قابل
صوب بونون بشت بشت کجی ایدوب اوچ آدور مقدارن مسل اید بونون
ایدوب بونون در هم مقدارن استعمال ایدو اگر اقبونم بدل استر بر مقدار
اقبون قاتوب استعمال ایدو قایده بکمر بدر

المال طرية مائة ثم ذكرها الواسع و... لم يكن ما كونه وان كانت مما نوصف به ولا فرق ما فيه كان

و یوسف را در قفسی از نی نهادند و در قفس را در چاه انداختند و یوسف را در چاه انداختند و یوسف را در چاه انداختند

من مطهر المذبح بن سمرقند قال انما قيل في الدنيا وسلم على اهلها فقال راجع الى الدنيا

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين والذين يا صغيرا استسبحوا فقال من هذا وكنتم الفقير يركي

[illegible]

هذا وصاى استخاره مع غيره

باب رضى الله عنه روى البخارى اذ اهدى اهلهم اى قصد بالامر فليكن ركنين من غير التزجعة ينفى نافذة بين
الاستخاره ثم ينفذ اللهم اى استجبت بعلمك الباء الاستعانة بين الطلب منك الطير مستبند بعلمك والا
ستعطف ينفى حق علمك وكذا المعنى في قواه واستغنى عنك واستغنى من فضل العظم فانك تقدر ولا اقدر وتعلم
العلم وانت علام الغيوب اللهم ان كنت تعلم اى كان ثابتا في علمك ان هذا الامر حيراني في ديني
واعانت امرى او فاني عاجل امرى واجله بمدة العهدة بينك من الراوى ينفى في دنياه واخره
فانصر لي الدال وكثرة اى قدس لى وابصر لى ثم بارك فيه اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر شرفى في
دينى او دنى او فاني عاجل امرى واجله فافرحه عني واصرفه عني اهد لى لخير حيث كان ثم رتبته
سبحان الله اعلمنا المشورة قال بعض الحكماء من اعطى الاستخارة لم يمنعه الطير ومن اعطى المشورة لم يمنعه الصوفى
وامنعه التوبة لم يمنعه الغيوب فقل من مشرك الانوار هر كس لم يزل يهتد بنبى اليه لم يزل يهتد به
كاشفه لا فاعلم يزن ودخى بوالغ باره كاعلى سباده القم برقه غازون فارغ اولد قن صكره دعاوقه آل
سليمه او جى لا بله افعلم طوبى زباده مبارك من اكرابك لا تفعل برسه افعله كلور اولد كيش
بلا لا تفعل كره زباده خدر كركر اولد كنده زباده خدر وادى بواختاره سبوه اى مع استخاره كيش
ودخى اوله سله ذكر اولدنى كاشك

قال النبي من ستم استخاره في حبه ناله في حبه في الدارين
قال النبي من ستم استخاره في حبه ناله في حبه في الدارين

وكنتم حسدة والذئوة ولا يكون كال ويقع الطلاق باينا ساذجة وكنتم في المؤمن يكون ان في المؤمن ينفى هذا
الايان والوان فن كنتم لا يان والوان ذلك كنوعكم ويقع الطلاق اوانه نقل ومن

ومعنى اللهم صل على محمد وآلهم عظمى في الدنيا باعلاء دينه وابقاء شريعته المظهرة
واظهار دعوته واعظام ذكره وذلالة امره بقوله شاعته في حق امته ورفعته
درجاته وتضعيف نوابه واظهار فضل على الاولين والاخرين وتقدمه
على كافة الانبياء والمرسلين مواهب وسرور

جلس حضرت ادم صلي الله
واخرج صفادى الذين عن سيد بن جبرال لا يصاب ادم لطفه فزع الى كلمة الاطلاق فقال
الا انت سبحانك وحمدك رب ثلاث سوء وظلت نفس فارحنى اى انت ارحم الراحمين وانه لا
سبحانك وحمدك رب ثلاث سوء وظلت نفس فبى على اى انت اتوب اليك رحيم

فلاقى كلوك رسالة سيد
اكر شنبه قولاق جلوس غايب اليه كيو كيشنبه كون قولاق جلوس اولد لارون فابده كوشنبه
اكر شنبه قولاق جلوس كيو كيشنبه كون قولاق جلوس اولد لارون فابده كوشنبه
اكر شنبه قولاق جلوس كيو كيشنبه كون قولاق جلوس اولد لارون فابده كوشنبه
اكر شنبه قولاق جلوس كيو كيشنبه كون قولاق جلوس اولد لارون فابده كوشنبه
اكر شنبه قولاق جلوس كيو كيشنبه كون قولاق جلوس اولد لارون فابده كوشنبه

وقد سئل عن شجرة من شجر من جنس البوم شتى ذرة العقب طولها بين السماء والارض وهي
 من الشجرة الا الموب يقولون انهم من اين انت يا بوم فيقول من النار ويقول له لا اين تذهب فتقول لا الوضات
 فيقول له ما ذا تطلب فيقول تطلب من نوازل الرجل وانما هي في اعدائهم غذايا شدا او لها تارك الصلوة والانه
 ما في الزكوة والثالث عاقب الوالد بن والرابع شارب لاداعي من الحكم في السجدة كلام الدنيا اية
 قال النبي من مضى في فقهه وافقه جبط الله علمه في شرب سنة خلف بلادة وفي العجوة في البحر وعند فرقة
 لقوان وعند ذكر العلم اية

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 ما من رجل الا وله شجرة في الجنة
 ما من رجل الا وله شجرة في الجنة
 ما من رجل الا وله شجرة في الجنة
 ما من رجل الا وله شجرة في الجنة

عن ابن جرير في رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 عليه وسلم يحكى اقوام من اهل النيمان يتوعدون بالديار
 وهم من اهل الشمال يقولون انهم من اهل النيمان
 انهم ليسوا من اهل النيمان بل من اهل النيمان
 وهي شجرة من خلق الله تعالى في الجنة
 ليس لك عليهم سلطان وهش فبال فخلقت هذه الشجرة من اهل النيمان
 شجرة الدخان فقد بدت من شفا من اهل النيمان شرب الدخان فهو ملعون عند الله وعند ملائكة
 وعند الانبياء وعند الصالحين الا والذين بعض بائع ان من شرب الدخان لم يستقم رايه
 الجنة الا من شرب كان في قلبه شئ من الايمان فهو من اهل النيمان يا ابا هريرة عن ابي هريرة عن ابي هريرة
 لينة واهل النار فليظن ان شارب الدخان واول شجرة كفرت بالله هي شجرة الدخان ثم البعج
 سماه اول شجرة امتت شجرة الباذنجان ثم شجرة الورد يا ابا هريرة عن ابي هريرة عن ابي هريرة

اذا طلع الطمان لا قبل الطمان فاول اصحاب الطمان
 صرعون وام الصبيان يكون قبل بغيك حول ما غلبك سرجه برما غلبك خاتم يراي قنادب
 كقطرة قاتن طعامة يا صول ابل الجوهرة لربوبك اما كوكبك والدة سي سوديد بعده قنادبان
 بجلى بينب ابل سبل اول بينب مصرع كتوره ذكر جمع كوكب صلا وقتنه يا اذان وقتنه
 شهده اكر كوكبه اكر جمع كوكبه جسس نقل فرق ت يارب مصرعك بلكنه باخلايه
 لبر قاج كره ايه ابدن اوليه كبردر ميل وكرت ت ت

دية الخلب العلم بعون ورجا ودية طب البيت وظف الغنم غنم في رجها ودية طب الزرع غنم ان الطمان
 يكون غنمة شجرة الشرب

رجل له كلب عقور على رجليه ما رعى فعض انسانا هل يجب عليه الضمان ان تقولوا لا يجب
 فلهذا وانيه قبل العوض لا يعين بئر له لما يطا الماشي فصول ما دية
 رجل له كلب عقور عض كل من ير عليه طاهل التوبة ان يغتوره وان تقوم اهل التوبة الا صاحب الكلب لم يغتور
 النساء فهو حرام وان مضى قبل التوبة لم يعين يا ابا
 يا ابا كرويلو ك كند وحاك ويا برهمك اولورن اولمازي بلك ديلك بو اولورن حول اكل ماش
 بار مغنه بازوب دوشكندرو حال كلوب نه اولاج ايسه كا كوستوب بلد ورو بجر در
 شمسكون لاهب نسوم

بسم الله الرحمن الرحيم
 باب اول في بيان ايدرموسه بيغبردن شويلاه
 روايت اولدوكم يلوكم اون ايكي اينده ايكي شكون خنشن واردر
 نكته فرزند كلسدنه آيايم خنشات هر كه اول كوندرده دنيايم
 كلسد عمر از او بر و هر كه اول كوندرده برايشه بشالسه تمام اوليه
 موسه بيغبرعدم خلقة بوجهار خبر و يردى اول محرم ايندك
 دوردنجى واون بشنخى سدر و من ايندك اول كويند بواو جني خنشد
 و ربع الاول ايندك او جني كوني ويكر مچني كوني خنشن در و ربع الاخره
 اول كوني واون بشنخى سدر و جازي الاول ايندك طغوزنجى واون برنجى كوني
 خنشد و جازي الاخره ايندك ايكي جني واون دردنجى كوني خنشد و در جيب ايندك
 دردنجى ويكر مچني كوني خنشد و شعبان ايندك او جني ويكر مچني كوني خنشد
 و رمضان ايندك التى و سكرنجى كوني و شوال ايندك اون التى كوني خنشد
 و دى القعد ايندك او جني و سكرنجى كوني خنشد و رنى الحجج نك او جني ويكر
 مچني خنشد موسى بيغبرد و در و ايندك باب ساعت در و ربع اولدو
 او يلم و قى واكند و وقتى خنشد و جعد ارشيه نك حين صباح و كون
 بوغد و قى و قى خنشد و بازار كو نك او يلم و قى و كون بوغد و قى
 و قى خنشد و بازار ارشيه نك قوشلق و قى و او يلم و قى خنشد
 و صالى كون حين صباح و ايكندى و قى خنشد و جاشنه كون كوند و قى
 او يلم و قى و كون بوغد و قى خنشد و پيرشته كون قوشلق و قى
 و قى خنشد

الهرة اذا اظلمت طعنا فخطن فيها لمنكره الله ولو كانت غصوا لا يصيبون ان يغدوا ان اظلمت فارة تنفر
 من ارام فافوه ينه وان شر بعد ساة لا ينه ملكية
 سلطانم
 عات انا به خصوصه بود اعلى الى رباله من مروت و كرمى
 حضرت نيك حق سبحانه
 حضرت بلوى زات سعادت نكته نيكى اريكه عزنده هر قرار ايد و با استان سعادت
 اشيا نك من حيث بلوى از باب حاجات و ملاز احباب مناجات اولدن حال الميه
 ساه
 ساك ساك الهداية واليقين واقف مواقف الرشد والتكليم عالم معالم الطريقة
 و احسان عالم الحقيقة عدة زهرة الشيوخ السوة اصحاب اليكسوخ حضرت شيخ اه

باب اول في بيان ايدرموسه بيغبردن شويلاه
 روايت اولدوكم يلوكم اون ايكي اينده ايكي شكون خنشن واردر
 نكته فرزند كلسدنه آيايم خنشات هر كه اول كوندرده دنيايم
 كلسد عمر از او بر و هر كه اول كوندرده برايشه بشالسه تمام اوليه
 موسه بيغبرعدم خلقة بوجهار خبر و يردى اول محرم ايندك
 دوردنجى واون بشنخى سدر و من ايندك اول كويند بواو جني خنشد
 و ربع الاول ايندك او جني كوني ويكر مچني كوني خنشن در و ربع الاخره
 اول كوني واون بشنخى سدر و جازي الاول ايندك طغوزنجى واون برنجى كوني
 خنشد و جازي الاخره ايندك ايكي جني واون دردنجى كوني خنشد و در جيب ايندك
 دردنجى ويكر مچني كوني خنشد و شعبان ايندك او جني ويكر مچني كوني خنشد
 و رمضان ايندك التى و سكرنجى كوني و شوال ايندك اون التى كوني خنشد
 و دى القعد ايندك او جني و سكرنجى كوني خنشد و رنى الحجج نك او جني ويكر
 مچني خنشد موسى بيغبرد و در و ايندك باب ساعت در و ربع اولدو
 او يلم و قى واكند و وقتى خنشد و جعد ارشيه نك حين صباح و كون
 بوغد و قى و قى خنشد و بازار كو نك او يلم و قى و كون بوغد و قى
 و قى خنشد و بازار ارشيه نك قوشلق و قى و او يلم و قى خنشد
 و صالى كون حين صباح و ايكندى و قى خنشد و جاشنه كون كوند و قى
 او يلم و قى و كون بوغد و قى خنشد و پيرشته كون قوشلق و قى
 و قى خنشد

باب دکرده فورتنه اولسه بودعاء یازب

دریا یه براغه دریا ساکن اوله بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله مجریها و مریرها ان ربی لغفور رحیم

باب اگر برکش صباغ

ایاغنی یوسه عورت

یجورسه اول عورت اتی

سوره اگر عورت یوسه یجورسه

ارانی سوره

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين
الطاهرين
وغيره

کتاب

شاهیدی بخت الله علیه

بنام خالق و حی و توانا
قدیم و قادر و بینا و دانا
شنا و حمد و شکر بی نهایت
اکرام و اراد و ب بوی کائنات
یو غیبی و اولدی وار اولدی
انک نسلدن اندی انبیای
صلو تیله سلام و اول شاه دایم
دخی اصحاب و الینه که بوند
پس ازین صکره بیل هر دم
که والد در بو محتاج و کدایه
دخی معصومیکن جهر بیل هر دم
او قدیم اوله تحفه حسای
دخی منظوم او قدر چو قافای
شوریه اولدم لغت علم و دما
کداده سبانه اولدقن خدای
بکا که اولدی لغت علم مستخر
خصوصا علم ربانی که سلطان
ایم و ی عیسی که آب حیوی
لغت کم بلمسم اولدی نادری
ایدوب رحلت قودر در قافای
به علم شلم اولدی بستر
جلال الدین دیشد در غزافای

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
البراهین

کتاب مشوقم قوت جاندر

ضیا و نور چشم عاشقاندر

بکا کشف اولدی ب تعلیم و شاد
یقین بلغمکه بر نور سته معصوم
اکا هر علم اولور البته اسان
خدا شاد اولدیه رخ حسامه
کتور دم نظمه بوخه در مکتون
جهانده بقدری شمع منور
مخوشند بیور دمی فر عالم
که اوله اما خیرانه ساعی
دلایم بزم بر خوشه نامه
که بوندن دخی شوق اوله نواید
شکر دن کونه کونه بنفشه حلوا
مزین اولسه بر خوب زیبا
و بر هر رنگ اکا بر در نوریت
نه دکلو وارسد اند جواهر
قودم انلار بکه استم ای قودم
کتور دم مشویدن بوی غرایب
ضیا و نور چشم عاشقاندر
انکه اندر حقیقه ارشاد
لغت اوقیه و زبانه منظوم
اولور عالمده بر مرد سخندان
ویره جنته اعلا سین مقامک
سلیس و شوخ رنگ آمیز
سویمن خشر دن نفع کور
بو معنائی که اولد خیر آدم
ایده لر خلق آندن انتفاعی
شظیر اوله تحفه حسامه
چخ نفع ایدله اندن زواید
اولور بر فوق هر برندن تنها
کیوب اتوا عی الوانیه دیبا
کلور عشاقه در لود روحاک
کتور دم بونده آلاکه اولم نادر
ولی افلاک اندن بونده چوقدر
که اوله مولویلو بو که راعب

اولان بحر آند وارد بودند اقا	داخی بودند بچه بحر رعت
یوغ آند داخی قطع اولدیم آخر	که خوردیم بحره ایچنده بربر
تمام اولدیم هر بر قطع موزون	بزرگم آند بر بیت همایون
که اوله فارسی بر مصری هم	بری ترکی اوله نه بینرونه کم
که ترکی فارسیه اوله مقابل	بلور اهل که اولور بونظم کل
بورسمه ایدیم اول بیستی ترتیب	که بیلله مبتدی احوال ترکیب
چو الطاف خدا کو سیر کی اقام	دیدم بن داخی تحفه شاهد نام
که کم شاهدی مولوی نیم	دیاری متشده ده مخلصی هم
بحر اقیانوس که مرده معنوی یهم	که غواص بحاری مشنوی هم
مردم بولکه تحفه بول شهرت	کله اوزان بیلله اطفاله قدرت
ایده لور سله اوزانی حاصل	اولا لور علم مولانا به قابل
زهی دولت زهی عزت سعادت	انکه که اند اوله بوعلم لبات
ولیکن قورقم بر جاهل دون	که انکه اولیه کز طبعی موزون
ایده من وزینله قبطی تفریم	ایده وزینله جریله مرقوم
رکب او کرده و موزون کتابی	خراب ایده او طبعی مستطابی
یقین بلد مکه راو غلامی اول	او قویه شهره نوزون و زاهل
اولور طبعی رکب و سبب معون	قالور محروم اولیم دان موزون

مکر بر حاذق و استاد کامل	انی جهیده ایده و زنه قابل
کا و روزه ولی بولم سلاست	قالو طبعه البت بر کاک
قوسک اگر بیده بر تان نهالی	بویسه طوعیر لور می لکنا
یه یکی بر داغیم اوله الخاک	قویه سن بول بومقایدی
حد اقرایله اول جاهلی کم	او قیدر نظم کز اولوب معلوم
اکام اولدی منظوم مقدور	چو تعلیم ترک استنباری مشهور
خراب اندر تحفه حسامی	بچه کز طبع و ناموزون عافی
نیم بو تحفه می سن صقل یارب	شوار ذک اولیه طبعی مهدب
نصیب اتمه بونی زهنی سقیمه	نصیب ایت طبع یال مستقیمه
مفاعیل مفاعیل قولان	درش جان پدر علمه دور کون
که نشه شاهدی خیر له یاد	ایک عالمه یارب اوله لشاد

الْقِطْعَةُ فِي بَحْرِ الْمَسِيحِ الْكَفَوُفِ

تکریم آیدید هر ایزد و بردان خدای

داخی بزرگ اولوبول کوستر جی رهنمای

همون خجی پیچیدر اول کیم و بره حقدن خبر

بای توان کرد زریو خسله در کز کدائی

لب طوطع و ریح بکف چشم کوز و زوی نور

در بیان این قصه که در این کتاب است
 و در بیان این قصه که در این کتاب است
 و در بیان این قصه که در این کتاب است
 و در بیان این قصه که در این کتاب است

کز بیکه مژگان سزه دست ال ایاق اولدی بای
 کوش قولاق دوش و موز موش چوش
 دود دوش بود ایدی رود نرور و دجای
 کاز چاق ارداون دمر بیکان دیش
 نیره سکوره لرش نیر و کمان لوق بای
 خور کوش و یوزمیش زالجه کول اسبان
 بغوره باران دکل ابرو بلوت ماه آی
 کاورا کور استر قتر خراشک اشتر دوه
 استب وات و نادیان فصیح و هم ره طای
 فایده سور بر عبت شیه بهوددی
 هم دخی بهموده سوز سوزی زار خانی
 نافر و طنبور دز چنگله شتاره باب
 اقلع و بریط قبور دمر دودک دق نای
 بوسوز می از برایت کولونک اج پاسنی
 این سخنم باذن رک دلت می ده دی
 مفتعل فاعل مفتعل فاعل
 کم بو کتابی او نور علم اولور اقا قولای

القطعة فی بحر السریح المقلوب
 کد بر و سوز کولک بیا
 اینج طونه شلو از دی یاز سیت
 نغز دکل کولک بی بی به مغز
 اولدی در بجه ترجمه در قیو
 خورش چشم قوم قیل بیا
 کوبه کدی ناوه ست قارو
 تله ف و دام ضرر اقامد
 طوز ملک و اتمک و انان کوش
 بعد به کندم دی از طو
 ارغدی تاریر اولوق باودا
 هنجو و کس می نماید سل
 ای شه خوبان جران مریبا
 قطع سی و م
 اینج کشاده و پیشانی الز ابرو قاش
 دخی برادر و همراه و قرا دین و یار
 صنوبر لجن کحل کرج و قوم ریک

مفعول مفعول فاعل
 دینده اولور عیاق ایا
 خور سوز موز موش چوش
 خیا خصوفات کلاک
 قد صحت کی موز موش چوش
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 مفعول مفعول فاعل

شمشیر و تیغ دی قلمچه دشتنه خنجر
 طلم نام و بوج و ام کس نام مراد کام
 هو کام در اوم دخی در لر دماغه کام
 اقد مشکدر دامت از دست کهل
 ای ال طونجی انک الدن چین قویم
 مفعول فاعلات ماضی فاعلات
 علم او کرن کشی بولیسر در بوج مقام هشتم
 قارن شکم ناف کوک بیلدر میان قوشق کمر
 دخی زخاندند ایک سینه کو کسید دخی
 مرغاب و چرخ اور دک چقر نری کند دخی قاف
 احسن دمورد دمس بقر کوشن نیم النون
 ارز ز قلا بدید دخی توج اسان کزد شوار کوچ
 انج در بار و کیش و قوج دیش وارک مادر
 کار نه فقه کر نوایش کاند سر جاع و بوش اویش
 حوی کرده یعنی در کش عورت زدن و شهور در
 خم کو بدید دخی سیوان سوان این سو برو
 اوک ارد اشعه یوقار ویش ویش زیر و زبر

شاه سعادتی طوی جانی
 نا افتاب طاعتک فاق صال فی نور
 مستفعلان مستفعلان
 خبر خبر رسال و این است

بوجک اوده و امت کلد ار قوشی بشم بنار
 بویند کنور ایجا اوک ارد اشعه یوقار الله ال انجا یبار
 او تورمه بلز لر قاج کندوی قوشی اوغل
 موشین بناداناک کوز خود را رها کن ای
 مستفعلان مستفعلان مستفعلان
 حقال جاهل صحت نار جهم دن
 چشمه کار اولدی کوز وراق انیم جوی جوی ارماق
 انداختن و فوفلندن انمق دخی آشقه برنق
 رزد اولدی صر کبود زر زوگ قاده سینه و سپید راق
 هم سرخ قول بیلدر سیر بیل اولدی چو بد کوبه نون
 حلت اولدی چوقی قی در دخی غاری درشت بریوشن
 کفایه و ناخن درنق اولدی انشت سترک اولور برق
 کالوج یکسی شست یومرق کشتی کیدر عوجج زورق
 هم شیب و فزانش یوقشدر یوکسک خولند و لست لچق
 برهید انکس کد شد اسان غور قلدی اوکسک اولدی و زرق
 مفعول مفاعیلن مفعول علم بجزه در سعادتی انمق

کس نام مراد کام
 مفعول مفاعیلن
 خبر خبر رسال و این است

اقبال طاعتك چون كاهي نشين قلون
 نيز بگويد و نشسته سايه سوي خشتين قلون
فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان
 بودن چو بدير كه قلمك در خشتين قلون

مچكد يعني طمر هم رك طمر دي قان خون
 نر نلسن چون سه اطار استه سلسه خون
 باز كونه عكسند در داخي كلونه فكر
 درلودر لوكونه كونه باشي اشغ سركون
 كودش بده بغرسق بوگره اوكن كوردش
 ايكوبه لوي اسوكشت بان اوج سرون
 رسته قور تيلش وليكن بسته بخلود سته صتب
 موي قبل خامه قلم زامه بيتي در جامه طون
 صبح كاه و بيج بيفشان صبح بري بسته بيشان
 اورين قور بكن بهر اش قوشن بتراش بون
 بزاكي اوج در دوليش يك دوسه چار و بيج و شش
 ال هفت و هشت نه ده يكي سكر و طقوز او
 بست موسي كرمي او نور جوف بجهه الكي در
 شصت و هفتا و التمش و بيمش در كا ليو بون
 داخي هشتاد و بود صد سكتن و دقتسان بوز
 بيتك هزار و صي صه بيمار و ميكت از مون
 ايجر و كل كاهي بونجه قاعل مشده

اندرون

اندرون اگر شتابي ورنه بمان در بون
 فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان
 حيف اكريم دام جمل الجند فاشد در بون
قلعه نون ام
 نور زدن اوز غلدر بر زدين در و زدن
 زمين را خوار بركندن ندر بر ي طوكون
 ربودن قهقهه در ز نمودن يعني بوسه موك
 زدن بوسه انجقدن سودن در شش
 رسن ايپ تافتن بومك بومك اافتن بولون
 رسيد زاده اوز موك در صل بچيدن بافتن
 خراميدن خراشيدن صلح ملامه قدم
 صوريق اولدي كاميدين دميدين يعني وفرمك
 عزيزك اولدي سورتمك كميدين در زدن و تمك
 كزدين در اصرقي داخي سكلاندين ايشاورمك
 يلك نف موختن يامو در زبون و ختن دلك
 خميدن در وقتن يعني كلك داخي بوسه زمك
 اولور انكاشتن افراشتن بزمك و قالدن موق

الحق تافاك باق و عرش و قش و اوله قاشه
 سكا عويد و بون خدي و باق و ده
مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
 نه كاهي و بون در كاهي و قش و ده

کاشی بند بر در بر آید من و تو و تو و من
 طبعیدن در عالم ایمن و دمن سبز و آرد بر من
 زمانیدن او ز من رساییدن در آرد کور من
 چه باشد سوره تر از پنج زمره و خورشید
 نور از صوفی و غریب آرد زدن آمدن کند و زین کور من
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 کو کند کند و زین آید کند و یی بالدر من و طبعدهم
 سده شیر و تود و دی و قمر و فله در آغز همه آغز دهان
 سوره که ناله نوز و دی دله سنگسره دای زین
 اولو حال کی دای کی چنین قشقه دی و کل سوجه دی می
 قشقه ده دی سکرده بی الکه ده من سکه استخوان
 که باغی شکله و یا بقوله ادی بفرور و آرد بفرور
 آرد زمره دی فوق طوف بری آیدان بری خاکیان
 او کی کوف و بطل فاز و فاخته او کی کلانه حوص قشغی
 قوشه مرغ دی چیه پوریدر بویه لاندی دخی اشیا
 شو کو جک او که اوله یای لیچون آکا از من و اوله اول
 دی کاین او و خانه دی دیو که ستون اشک استبان

نظر کن که چه کلامی در این خط است
 که بکتابت این دیو است و در این خط است
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 بوی که مال و قورسک سوز که باغی

سکا یکدک اول که قول اوله سن وین اوله سن و تو و من
 سوزن تران که دخی سوزی بیزک وین بوزان
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 که جو جلدن اول که ادب او کره سوز و عز اوله
قطعه که بار دهم
 نکر طول و یکه دخی دی رف و ده دیبه دمه
 دیش قویون قوری به جوانه شان سوزیده
 دی عله تحمل بوند و عده دی و یکه به هیند و ی
 او کند و عا و سنک و صبا و اوینه دی هیند و ی
 کوز کیش و کیش نه قشقه ای کیش یک و یک به یی کیش
 دی آید کوله و رسید و لودی کج او یه فلیو همه
 سزانه جان ادب بولنه بوزیک اوله سن و بوز و مودن
 نوجان پیدر باده او بر و که شوی سوز همه
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
قطعه که بار دهم
 خرامی همه بلایه دیمه دی و عیش و عمر و شکر و ی
 دی چور به پیران و اقلیمه دی کیشور
 دلمرجه قو به حیه هیند و ر و ر کور

وان

ی کمان

بزه

اولكم اول اصل الحق اول اولدى فروم مایه
 اما ده بر قلمش بر دخته دوزش
 نولمغ دوزنمك ناز دینه ویدر ایله **قطعه چهارم**
 ماهی بلاق اولدی مارا یلان و قوجموز
 عمر یله چیان ادی کر دمر در صد پایه
 امرواز که اندوزی فر ایمیان آید
 بو گونه قزاقور سن یازن کلور او تابه
 مقول مقاعیلن مقول مقاعیلن
 بو دمر ایکی خالده ایله کی بر مایه
 قویشنه در اولر کندید کینه بکست اورش قویشنه کنده
 و خند فخر قوتلو و خرم شاد او غلیق کلک کرید خند
 بل آئنده یارله ریجند رزق ویر یجند رزق
 هر چه هم دایمچی اولدی کشنده دخی کشنده
 خور و استودن کندوی اولک لاف اور یجند هر چه
 هر چه بخواهی و خواه در تو هنر نه در سنک و استند
 مستعملان و هلاک سندن سندن اوله عاقل

قطعه پنجم

نه در صطبر ستره قومی دوزن
 کوفسک فسانه مترو قصر نرون
 دیدی زیگله نغساندن دخی صغره فشاندن
 دخی صغره فشاندن دخی صغره فشاندن
 بغل اولدی قلیق اغر بو جغت اغر درار
 بو جغت دی کج لکن او نور درار
 دیش او تلغیر کاه دخی او تلور علفزار
 او نه دی کناه او رف طسه ندر نوار
 شمم اولدی جارق ادی شمم اولدی دخی راندر
 قره او ده حرکه قلیق نه اوله کوز
 هر چه نونی کوی سن بتویند یکن ازمن
 قویه سن ایله سکا اوک استند بخت
 متفاعیلن متفاعیلن فعل متفاعیلن فعل
 یازنرله یاز اوله یولردن ایله او کور
قطعه هشت و نهم
 بلق کل اهک ایچی هم قلیق اولدی یاسه

متین کلنک و کورک بارودی داخی ماسه
 یکنک و یکنک قولک تنک اولدی هم طارتنک
 مانی کتایی در تنک دی تنک ایس و یاسه
 طوزنه کلنک در تنک طع کجسی ول تنک
 عار اولدی ختنه سنت منت دیمش نیاسه
 هفتاده در عشوراشی و یاغ روغن
 بریان آتینه کوداب در لجنایه کاسه
 انجام صول دو شقام سوکک ستایش اولمک
 دشت او در لکی طشت بکمان دینلیدی طاسه
 آنکورا و رمار کدر آلونه رود امروود
 سبب الم ناز ناز و کلنار دی کراسه
 آتاجه باشه آلطو شجل و طوغن باز
 یوجبه دلوجه طوغن هم شب بیره سبه
 ایومک سوککله اولدی بطر و لیکن
 هم خار خار در لک اولسه کوکله ناسه
 شادی مکن تو با سوراندوه میار یاسوک

سوئم سن دگونه خسته کز مه یاسه
 مفعول فاعلاتن مفعول فاعلات
 سلطان فاعلم اولدی قانع اولان بلاسه

قطع

ابوخرس و طکوز نه خول و کران
 در سکه وارن و بدست قرش
 سوزن آینه کوارشون سوفاز
 یهن یغون ستر و قصه
 دید کوز کوربین و نق بنکر
 قنجد ناز یانه یورت اتمک
 قانعقد جهمید و بازی
 مرمک مهاش و مرمک مجو
 یهم در قورقو صیر در بیمار
 علم اسکدر فر و ان یول
 بیش خور داوتمه فاصله در خید
 کوکله کندی کندی سینه
 ای کوزل یوزلی بک و کل و نزن
 سبک مجلس است سبک در خیز
 قوله بازودی هم قولاجبار
 اوق کزیدر صندویه کات
 کونه کرد او زون نه دراز
 یاق بسوزار سبک ایلاسه
 ترک از اولدی هم سکر تبار
 اوین و قانع رجه اوینه ببار
 هم فی سهرمد صوغن جویا
 دخی بسیار جوقدر اندک از
 اولدی خرسند قانع خرم
 کفه کسمک دی اورده ایتاز
 دل مارفت وی بیامد ببار
 ای شه خور و بخند و ببار

بسیار

فَاعْلَامُنْ مَفَاعِلُنْ فَعْلَانْ ايره مقصوده هر که ضعیفه

قطعه

بیخون اولدی ملک همدی ماشور راک
هم دخی اشوکل سرخ اولدی سبوس اولدی
خواهر فرقه دیشه دی مادراناته بدش
ادم مردم دی ولی مردم چشم اولدی بک
همه وهیز مدتر و دون هم دخی کاکر کل
از راود انکشت کوثر اخگر گوز یعنی ناک
زنده دری زنده مالو طونه دی کاجی ادم
صحنین و چرم کون بوست خوشست داک
بوانه دی خنک و سمنند اولدی غوله اولدی چشمی کور و کور
شیر کشک و سسک بکلی بزم و زور و کور
چند شتابی بکنه این روشنت نایکجا بچ و او
چنه ایور سیک بروغه بوکدیشک قدیه
مفتعلن مفتعلن مفتعلن مفتعلن
هر نه صندرسک ایشکله حب باشکله کسه

قطعه

بوی دوزده هموار دی هم بکس کس بر اینر قیچ اورسه دی سندن

هم دخی خایسک جک تیشه کسرد کوه بخش
در پیله چوبسای هم کله سوها
طغ دپسده دی شخ کر یو بک دوز
کوه بخش کوه طاع اور بجه کوهان
اولدی طمان یلدریم بریمله جنو
شیم چه هر طمان عرنه کورما
هم رخشنده در یلدریجی
هم دخی تابان ده دزداجی درخشان
مغنده در باب خوش کله دیمکدر
هم نه وزاد دودلوروش بون و بوتش
بکلم چین صریح خورشید اکلدی
اگری کزویون جوروی بکروان
بکدار کجی وایج بنوش بیاشام
فونق الان میربان فونغه مهمان
میوه بیش پیوه طول خبر بونو قاورون
باتله تاوا وزیم هم اولان تاوان

قیشت او یی کا شانه در کاخ در گوشه
 چرخه وار وار دی هر چی بوان
 موبینه دخی عکسار در دینه هم دزد
 دم نفس هم این صوکه دی بایان
 خرقه کوه ارقیشت بیل میاندر
 آب و روان افر صوم روان بجان
 مزین و بمان من و کلاه در صناع
 او چکه بمان دی عریده دی بمان
 اولدی کران و سیک اغروینی دخی و فر کران هم و کران
 صور ریسک صوکیان نه اوله چو کران
 بووه کنار طوبیخان کوک غلطان
 زاله صوده بیلان تولقه در لور
 هم طاجی طاهر جغه دیدلر انبان
 مهر کوشن دخی بیل مهر و مهار
 شافوی و بور و نده دخی شتر بان
 کی دخی در بوشن دخی بیوشان
 نینه در ارج حله بقیاسی یاقه کریبان

قاموی نیلی و صقلی در
 با همه برور کا هست نلها
 مفعیل فاعلات مفعیل باغ
 یا ز اولاد اتم سکا هست مردان
 چه قوشن می چینه دخی قوشن
 حور اولدی باندیش اوز اوزی
 یغون زفت و خیل دیل ز زلف
 ندر قیرو دی تیر بولاق تور این
 برادر هم دخی دیباغ ایسک کر
 کوکل خیل اوله ریا اوله شاوله
 ندر طایع ایکی نلک فم کل فر و اور
 مویر اولدی و قور کور دخی مریه
 دخی تر اصله گفتار دیو صرانه
 دیو ز دلکویه هوارس در و زینام
 دخی قوته دی نور دخی در و زور
 اوز فطایع ایسکی کور دخی کور و زور
 کسه اولسه قطلو اوله دخی کسه پرور
 کرا اولسه جحق النون دیو کاسه در بون
 دیکل صلفه خوشه دخی اذعه توشه
 قیق ناخویش اولدی دیکل حکیه خورجین
 کوکل نجه زالدی سانی سامیر و طیلو
 دلا جند فرید تر افریه و شیرین
 مفاعیل فقولن مفاعیل فقولن
 دورش علم و کاله ایدالر سکا شمشیر

شانه طرف برف بر دهن هم صقل آدی ریش بد
 ریش صیقلی در زنجی بر دهن و شادی ریش
 چیده یکن دی کنون بر زره و جیره یوشند
 بالارنگ جو نوشند زدی کنی ریشند
 کوز قینه سیله دی رطلوزنه کد و قوق
 بوشن و شانی از ننه یعنی ریشند
 قور و غه نقر دی ریم ارک نیم برم صرم دوال
 صر صغیر یاشی سدر کله کاوشند
 طاشنی دابا کانداز قور جو کوز ریش
 کوسه و صافلی قبا کوشج و بانه ریشند
 مشتمل دی مرده و مرز کوی دو نم کری
 ویره اری و ریره اووق یک و نه بر و نشند
 رونق و نور دخی دیگر نیشه تار و سیل
 فلقیه دیر لر اووق و بای قویجی آدی کیشند
 طایفه دی بر نشن سکه دی بر و ریش
 راحه یار سادیکل مذهب و دین خویشند

آلوسوار و مرتبه پانه پیاد مد ز ریش
 صاج ایغی سه پانه در همدخی سنج ریشند
 اینست آب خوشکوار آید انکه نشنه است
 بودر ایونیک صو کال اوکه صوصامیش
 مقعلن مقاعلی مقاعلی مقعلن مقاعلی
 علم و کمال و معرف عارفه اوز که عیش

بترغه دوز دی چورن باجه نشینه چور
 لوله لوله در نایره دی صوله جیب و یوله نشین
 صمریه چرخش و مشلور دخی سز کین لیکن
 سد و که بوخه جان دیر لر همدخی کین
 عنده اورمجه دی صاری ار و منج و سیتوه
 اونکولک خوشینه اولدی استینه سیتور
 کارگاه اولدی دکان جنبه آهینه دیکل
 پای باق اولدی شنه چور زادی کین
 پیشه دی صنعتیه پیشه هشتانه دیکل

مفتوح كفتش و در رفتن كبري بشمق بری بیز
فرغیه راج دی دامراع و پیاغ ایلک اوچی
بیدیع راج طبع و یاغیله بستان پالمیز
بر یوریش یوریک سکا قیامتد کرک
دوشی رو که ترا یابد در دستا خیز
فاعلات فعلا فاعلات
کوزمیه هیچ سعادت یوزین اوغلان که اوله چیز

تلك حمله وقع اوزم تکا کیدرتاک
هم زرد اوزم چوغی بر تقد حیات
یبرق دخی برک اچ حاصلی هور بار
کون نیج و لک بکساق بل کاک
بو غرق خغه کردی اولدی سلمی در زلزل
جلدا اولدی لغتد جاک و عم جلاک
هم زرف دیک شکر فاولو کاف کاف
یارش کوجو و صبر دخی مغاک

یوک باز دخی یول اوچکر سه باز
تاج افسر و کرسنه اچ راج اولدی
اول که اولدی ایواکا طغروا کانه قورقو
انکه شدنیک و راست اورا چه باک
مفتوح لمعا عین معا عین طاع
دولت او او که عیبدن اید اوین باک

فرب الدق اولدی فریبیدن الدق
کشی جالبوس ایمک ندر یعی یارغی
کشدن در حاک کشیاد در حاق
اعتد بکنیدن فقوی طوطلر غرق
عنودن امر غرق او بر مو حبسیدن
بیلش نهادن سرخو یصدیق یصدیق
بکتمک پسندیدن کیدن او کر تلامک
سرا بیدن ایرلامو بشو میدن او تمق
چشیدن در غرقمک خور و واک
مزیدن مکیدن هم غرقن لکرمق

دی سفتن دلك دلك در نكيدن اكانك
 در فغانه علفطدن گونك يوالتهق
 چريدن در اولادق هم غيشان اصداق
 شدن تون باران يعنى چوردن اصداق
 بر از جانشست اين گفتار اگر ميكني يا اولاد
 بوسون بلكه خاكدن كر ايد برنك اينق
 فعولن مناعيلن فعولن مناعيلن
 كشتي او سبلو لقدن در استي و سبلو لقهق
 چراغا جي كزوقن اعاجي خوش
 اعج و لكن خولم بوم در بيقوش
 پير او نو كونه دي دي دونه دي
 دون اصراعي كجايدوش برندوش
 دوشك جالخاب اولدي عريان بلخق
 در اعوش كون و بخ فوجاق اولدي اعوش
 سرك جلد در داي مي برورند
 قضا عير و قنق دي در سناوش
 دي رويي چيري و ميوي كتي

دلمو

هم اهو كيك طوشنه هم دخی خركه نش
 اولد موزده اولدي بچ اولدي باوش
 خرد علفله دي اوي كمشن بلكوش
 او حق طومش دي بوقر ساي دي اولر
 طر قسه قهر اسيب و لشوب اولر
 او ريش اريتم در قاي عوفا حلالوش
 قوشنه شروش و ادب اولدي هرك
 دلويه دي ديوانه همداچ ادهوش
 صلب و زرينك دي رهاكن دي دن
 ديسك اسيم اوله دي مياش خاموش
 ديارن سكه ديك كرين سن است
 بلكه بلكه هاي تو بيووش
 فعولن فعولن فعولن فعولن
 ايسناده خدمت صديق اولغل لوش
 حور بريدن او جمع و هم دخی او جاق اولدي اريشت
 دوزخ اولدي طاه وادي كشت اولدي اكر ييكشت

دست از کفن بالا نالگو شود
هم صوره نور ملک شادیدن در در
هم بباله درن اکلامک در در
صبر حق خود بخاریدن در در
مسند کلاو در کلاو ارق
اوقاشیند خود و باز دران
اعلیان در دیلا اولدی نادر
خسکی در صوفی و در در غور
یافتن بولق در ملک گفتن در
تو دیمک در دشت و دیمک شکوه
باز بیزن باز زن هم پلیره
بوکامک اولدی سیکوریدن ستور
دیه کون رودق کاندنر بلبله
انجقرق اولدی رعناکما و غ
ایچ یغی دیه و فقر دق جردی
ایچ درون هلمون بری قنار
بکدر نه هتادیکل اولدی

کورخانه

کورخانه دیمک در یکیش فواخ
لو خیار اوج اولدی مای بشار
هم جردن اولدماق اولماجر
کودده دلماش ششدر ابله
که کج درمه اولدی در ایدر
انجمن آستن وزادن دیمک
هم در دشت و شاخ اغداخ بدق
سروله کندر کیشله کفر
دو جید اولدی سرک داجی رو
پارهنه مالن ایاق نبندکی
بس تر خیل سز اولد اوله بس
هم طاروکا ورس و بسوا ایچ
پیر بولی در طر بخون نکالون
ریشک کونی بشک فو بوکسول
رست و خسرو خسروینه در
ولزلق هسنی در رسوسه در
کوپرک بسنوتی خاتون ستم

هم جقل چاقو شغال و سیکلاج
بویرا امسال اولدی بایر اولار
او جی جرج بر شک و بیلور
توقیر جرجی صونکدر کوراله
هم کورده یومخ و دو کوره
در نک و بوکلو طبعی و یخ ایلک
می نهند قورلر با دندر قونق
لورجی شالو بیلر یکی
یویشو بیکلار کج قویوغ کلاو
قوللق اولدی قانی هم بارندکی
یشق قالمشدر و یاردر بس
هم دجی انجغ التشدن او جوق
قورجوتکی شدی انون و کنون
استطوری در خود ایشق بل بیلون
ار صر سق قننا قننا در
اولشق بیلر ایشق در
کوج قفلر دیمک کوراله اولدی

بکر فرز و شیر و کالوم ارکون
 بوج و بال و پر و جی و کالیدر
 هم نیستان در قضاة پرستان
 اولدی ناخشا و هویدار عیان
 نکه در زینور بر حکم دار ملخ
 سوخ کرد در جملای تاج و خراج
 دینه قویق ستمت خرد کرد
 بجه منی و منکده در درک
 کیمیک خار و گیاهی اولدی دیر
 صار یق هم یاز یجی اولدی دیر
 کرکدن ارج اولدی قلیق غلام
 هم سید بیدر اگر از دوا لیل
 بیدر سوکره الحن در مال
 تاز دال اولدی و یون اولدی
 اوت و در وی سویم کیم
 پسته فستی که هم کجدر
 اولدی کھواره بشک لک و لک
 از سوک و کرد و اولدی بولک
 مسال و کده و دیم و کیم
 دراک و واکم و کون و کون
 هم و الدوز و کلا و لاند و کون
 استو کرم اولدی و صاف و کون
 کاج اولدی کرج اولدی دیم
 هم برین اولدی کیم و کیم
 سرب قور و شون و شور و دیم
 شور و یو کور و یو کور
 محنت و اشک و اولدی یج
 بول و عزم و کیم و اولدی یج
 هم بول و یص و اولدی یو
 هم شو و کاد و دین و کیم
 حب کیم ایسم و اولدی یو
 بکر اولدی و صافی اولدی

سارا کند و درین سارا کیم
 در آن کیم و در آن کیم

ازایت کیم و درین کیم و کیم
 بری تاب و انتاب و منا و کیم
 بدی قویق و بدی طاقت و بدی
 زلف و کیم و کیم و کیم
 هم کیم و کیم و کیم
 بر کیم و کیم و کیم
 یاز و یلب و کیم و کیم
 اکوب و کیم و کیم
 است و کیم و کیم
 فسلکن و کیم و کیم
 کور کیم و کیم و کیم
 اولدی و کیم و کیم
 فام و کیم و کیم
 صار و کیم و کیم
 کوشک و کیم و کیم
 توه کیم و کیم و کیم
 معنی و کیم و کیم
 لای و کیم و کیم
 در و کیم و کیم
 او یق و کیم و کیم
 ایچ و کیم و کیم
 یصل و کیم و کیم
 اغلق و کیم و کیم
 هم و کیم و کیم
 هم و کیم و کیم
 هم و کیم و کیم
 هم و کیم و کیم

اینک گوید در روز دینی
 اول و لایحه که شمری در می
 هم علم و شکر را بدیدم بدان
 دی بر آغ الله جل جلاله
 نیز خورشید را از اضمحلال
 هم بیک بزم اولدی که اولدی
 استمک در خامیاز و شاشکی
 کر اولدینوس خرم اولدی
 استمک اصر و نه یالی دی نور
 دلخی فی الحمله بیک در هوز
 هم فوس اولدی نخی حیف ایلمک
 دخی هزار بیهوده سوز سیمک
 چمن ایچر کاو چیاں در هم دینس
 چر کدر بر بقیه آدی در هم
 هم مشرب طبع و سکا اش حیا کور
 بوش کثرت یعنی کور بندو بک
 پیراویجه اولدی کشر خوش خوش
 بلخه شکر الدامق در خوش
 مع کور شغل فروغ و هیز لایع
 قار کومغ کچه قار کوسنی باغ
 هم غول اولدی در دردی کز
 دشت خفیه و نه شانه در هدف
 بیله سوز در عقلی در شاف
 قاشه الله چین از نک در
 قدر بر بر نوعی قار اولدی
 صفای و آوار خند طلمک
 هم کور در بغلتا قار اولدی
 قوت دی شوه محبوبه شمشک
 دخی حریک هرل اولدی چکلر
 الی اباعی اگری اولان تاشیوک
 هم تورک ایکل چمنه در کوش
 بغلیوب چنلادوبن اور کوش
 کوبلک و مال و خنک غمناک
 ناواک اوق در شمشک اولی و کوش
 هم کلدی

هم دخی فوجم و دخی ناسزا
 اول کشی که اولاکه لایق اولیا
 معنی ده نورم یعنی ستریم
 ترکی دو شایلم بر اعظم
 هم نوزیدن و تولیدت
 معنی قارمق اگر مقی بیک
 هم بخار و جاننده آمون دیکل
 بر اولیه او جغه کانون دیکل
 هم عظیم مایون در ریخ خاتون
 یادش هله اولدی کیهان لایق
 سرتی سرتی بغی غرغزان
 هم عشیره و فبیل دودما
 هم طریقی تو بخیدن در
 دخی اورنه قیش کز بکین در
 اولدی فرسودن بوزیلوب اسیمک
 دخی شادروان در بیک دوشک
 اوده مک قولوغی نوزیدن در
 صغلیوب طلق سوزیدن در
 طفنه بیجان بیک اولدی فیه
 اولدی هم بلایشده ارتفاق
 دخی بیک اولدی و سیدت نخی
 اولدی و زیند زبونه سفیدی
 هم کور زیدن طامق بر طبله
 برک توحک عورتی در اوله
 ن کور کور کور کور کور
 کور در لولوبول در شمشک
 هم صومر مرق در هیدن طلمنه
 دی چغلدوبه و چای اوزنه
 هم لوبشه در یوانه همدخی
 طوشغه در لرد و شاخ لایق
 در دن او غلام طغمق نخی
 کاغنه نادان یاره دیکل شوش
 اولدی خیمک زبون اولی لایق
 دمدومه آوار و شمشک زبون

خیره بلغور شوره راسی کویجک
 ماه کانه یاق اولدی پیشگاه
 صدرو فرزان اولودر وقت گاه
 یاق هدیان سنور که اولاهره
 دیدیلر باجمله اول برجنیه
 اولدی خه خه معنی دهی
 هم خدو تکر تکرهک در تغو
 کندر که نیلج مغیلری
 اولدی کندوری و دستنوری

در حساب الجحد

در کمال الجحد حسابن ایش
 صای ییدن قافه دکه اون اوک
 چون حساب الجدی بلرکه تمام
 بوجساب اوزن ایت بوجرعدن
 کدر الفدن یایه دکه بر بصرای
 قافدن بوز بوز صیلور غیند دکه
 تحفمک تاب یخنی نالی همام
 قلدی بیدک شاهدی نوید دکه

فاعلات فاعلات فاعلات

بوجستای اوکون ایش ایش
 ایدن محشرده شفاعت مصطفی
 شاهدی بهر کم ایدن سه دعا
 تمت الکتاب دعون الملک

الوهاب

تم تم

1287
مخطوطات
مكتبة
الشيخ
الشيخ
الشيخ